ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፩

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ማኅበረ እግዚአብሔር ዘብሔረ ቆሮንቶስ ።

፩ እምጳውሎስ ዘተሠይመ ሐዋርያሁ ለእግዚእነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ በፈቃደ እግዚአብሔር ወሶቴንስ
እኁነ ።
፪ ለማኅበረ እግዚአብሔር ዘብሔረ ቆሮንቶስ እለ ተቀ
ደሱ በኢየሱስ ክርስቶስ ወተሰምዩ ቅዱሳነ ወለኵ
ሎሙ እለ ይጼውዑ ስሞ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ውስተ ኵሉ በሐውርቲሆሙ ።
፫ ወለነሂ ምስሌሆሙ ጸጋ ወሰላም እምኀበ እግዚአብ
ሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፬ ዘልፈ አአኵቶ ለእግዚአብሔር በእንቲአክሙ ወበእ
ንተ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዘተውህበ ለክሙ በኢ
የሱስ ክርስቶስ ።
፭ እስመ ብዕልክሙ ቦቱ በኵሉ ቃል ወበኵሉ ጥበብ ።
፮ ወበከመ ጸንዐ ላዕሌክሙ ስምዑ ለክርስቶስ ።

፯ ከመ ኢትኅጥኡ ኵሎ ጸጋ ወትኩኑ ፍጹማነ እንዘ
ትሴፈዉ ምጽአቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፰ ዘያፀንዐክሙ ለዝሉፉ ዘእንበለ ነውር በዕለተ እግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፱ ጻድቅ እግዚአብሔር ዘጸውዐክሙ ትኩኑ ሱቱፋነ
ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተጋዕዞ ።

፲ አስተበቍዐክሙ አኃዊነ በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ከመ ትበሉ ኵልክሙ አሐደ ቃለ ፡ ወኢት
ትክዙ ወትኩኑ ፍጹማነ ወኢትትፋለጡ ወሀልዉ
በአሐዱ ምክር ፡ ወበአሐዱ ልብ ።
፲፩ ነገሩኒ በእንቲአክሙ አኃዊነ እምቤተ ቀለዮጳ ከመ
ትትካሐዱ ወትትጋዐዙ ።
፲፪ ወናሁ እነግረክሙ ዘትብሉ በበይናቲክሙ አነ ዘጳ
ውሎስ ፡ ወአነ ዘአጵሎስ ፡ ወአነ ዘኬፋ ፡ ወአነ ዘክ
ርስቶስ ።

፲፫ ተናፈቀኑ ክርስቶስ ፡ ወቦኑ ጳውሎስ ተሰቅለ በእንቲ
አክሙ ፡ ወበስመ ጳውሎስኑ ተጠመቅሙ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፩

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በቆሮንቶስ ስላሉ የእግዚአብሔር ማኅበሮች ።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፩
ሐዋርያ ሁኖ ከተሾመ ከጳውሎስና ከወንድማችን
ከሶቴንስ ። ገላ ፩ ፥ ፩ ።
በቆሮንቶስ አገር በኢየሱስ ክርስቶስ ለከበሩና ቅዱ ፪
ሳን ለተባሉ ለእግዚአብሔር ማኅበር በያገራቸው
የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ስም ለሚጠሩ ሁሉ
ትድረስ ። ምዕ ፯ ፥ ፲፩ ። ግብ ሐዋ ፱ ፥ ፲፬ ።
ለእኛም ከነርሱ ጋር ከአባታችን ከእግዚአብሔር ከጌ ፫
ታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ጸጋና ሰላም ይሁን
ልን ። ሮሜ ፩ ፥ ፯ ።
ስለ እናንተ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእናንተ ስለ ተሰ ፬
ጠው ጸጋም ዘወትር እግዚአብሔርን አመሰግነዋ
ለሁ ። ኤፌ ፩ ፥ ፲፭ - ፲፯ ።
በአነጋገር በዕውቀት ሁሉ ከብራችሁበታልና ። ፭
የክርስቶስ ምስክርነቱ በእናንተ ላይ እንደፀና ፮
መጠን ። ሮሜ ፩ ፥ ፲፯ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መምጣት ተስፋ አድ ፯
ርጋችሁ ፍጹማን እንድትሆኑ ጸጋን ሁሉ እንዳ
ታጡ ። መዝ ፴፬ ፥ ፲፩ ። ፊል ፫ ፥ ፳ ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን ያለ ፰
ነውር ትገኙ ዘንድ ለዘላለሙ የሚያፀናችሁ እርሱ
ነው ። ፊል ፩ ፥ ፯ ። ፩ ተሰ ፫ ፥ ፲፫ ።
ከልጁ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ ፱
ትሆኑ ዘንድ የጠራችሁ እግዚአብሔር እውነተኛ
ነው ። ፩ ተሰ ፭ ፥ ፳፬ ።

ክፍል ፪ ፡ መነቃቀፍ እንደማይገባ ።

ወንድሞቻችን ! ሁላችሁ አንድ ቃል እንድትናገሩ ፲
እንዳታዝኑና ፍጹማን ትሆኑ ዘንድ ሳትለያዩ በአንድ
ልብ ፡ በአንድ ሐሳብ ትኖሩ ዘንድ በጌታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ስም እማልዳችኋለሁ ። ፊል ፪ ፥ ፪ ።
ወንድሞቻችን ! እንደምትጣሉና እንደምትከራከሩ ፲፩
ከቀለዮጳ ወገን ሰዎች ስለ እናንተ ነግረዉኛል ።
እነሆ እርስ በርሳችሁ የምትሉትን ልንገራችሁ እኔ ፲፪
የጳውሎስ ነኝ ፡ እኔ የአጵሎስ ነኝ ፡ እኔ የጴጥሮስ ነኝ ፡
እኔ የክርስቶስ ነኝ ትላላችሁ ። ምዕ ፫ ፥ ፳ ። ግብ
ሐዋ ፲፰ ፥ ፳፬ ። ዮሐ ፩ ፥ ፵፩ ።
ክርስቶስ ተከፋፈለን ? ወይስ በውኑ ጳውሎስ ስለ እና ፲፫
ንተ ተሰቀልን ? በጳውሎስ ስምስ ተጠምቃችኋልን ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፩ ።

፲፬ አአኵቶ ለእግዚአብሔር ዘኢያጥመቁ እምውስቴት ክሙ ዘእንበለ ቀርስጶስ ወጋይዮስ ።

፲፭ ከመ አልቦ ዘይብል በስመ ዚአሁ ተጠመቅነ ።
፲፮ ወባሕቱ አጥመቁ ቤተ እስጢፋኖስ ወኢየአምር እንከ ለእመቦ ባዕድ ዘአጥመቁ እስመ ኢፈነወኒ ክርስቶስ ለአጥምቆ ፡ ዳእሙ ለምህሮ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ነገረ መስቀል ።

፲፯ ወኢኮነ በጥበበ ነገር ከመ ኢንስዐር መስቀሎ ለክ ርስቶስ ።
፲፰ እስመ ነገረ መስቀሉሰ ዕበድ ውእቱ በኀበ ኅጉላን ፡ ወበኀቤነሰ ለእለ ድኅነ ኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ ።

፲፱ እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ አነ አኀጕል ጥበቢሆሙ ለጠቢባን ወእሜንን ምክሮሙ ለመከርያን ።

፳ መኑ እንከ ጠቢብ ፡ ወመኑ እንከ ጸሐፊ ፡ ወመኑ ዘየኀሥሥ ለዝ ዓለም ፡ አኮኑ አዕበዳ እግዚአብሔር ለጥ በበ ዝ ዓለም ።

፳፩ እስመ በጥበቡ ለእግዚአብሔር ዘኢየአምርዎ ዓለም በጥበቢሆሙ መከረ እግዚአብሔር ከመ ያድኅኖሙ ለእለ የአምኑ በዕበደ ሥጋ ።

፳፪ እስመ አይሁድኒ ተአምረ ይሴአሉ ፡ ወጽርዕኒ ጥበበ የኀሥሡ ።

፳፫ ወንሕነሰ ንሰብክ ክርስቶስሃ ዘተሰቅለ እንዘ ንብል ለአይሁድኒ ይመስሎሙ ዘንጌጊ ፡ ወለአረሚኒ ይመስ ሎሙ ዘነዐብድ ።
፳፬ ወለነሰ ለእለ ድኅነ እምአይሁድ ወእምአረሚኒ ክር ስቶስ ኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ ወጥበበ እግዚአ ብሔር ውእቱ ።
፳፭ እስመ ዕበድ ዘበእንተ እግዚአብሔር ይጠብብ እምእ ጓለ እመሕያው ወድካም ዘእንበይነ እግዚአብሔር ይጸንዕ እምእጓለ እመ ሕያው ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ጽዋዔ ምእመናን ።

፳፮ ርእዩ እንከ አኃዊነ ዘከመ ጸውዓክሙ እስመ ኢኮን ክሙ ጠቢባነ ብዙኃነ በሥጋ ፡ ወኢኮንክሙ ኃያላነ ብዙኃነ ወኢኮንክሙ ፡ በዘመድ ኄራነ ብዙኃነ ።

፳፯ ወባሕቱ ዐብዳኒሁ ለዝ ዓለም ኀረየ እግዚአብሔር ከመ ያስተኃፍሮሙ ለጠቢባን ወድኩማኒሁ ለዝ ዓለም ኀረየ ከመ ያስተኀፍሮሙ ለጽኑዓን ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፩ ።

ከቀስርጶስና ከጋይዮስ በቀር ከመካከላችሁ ማንንም ስላላጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፰ ። ፲፬
በርሱ ስም ተጠመቅን የሚል እንዳይኖር ። ፲፭
ነገር ግን የእስጢፋኖስን ወገን አጥምቄአለሁ ፡ ሌላም ያጠመቅሁት እንዳለ አላውቅም ፡ ክርስቶስ ለማስተ ማር እንጂ ለማጥመቅ አልላከኝምና ። ዮሐ ፬ ፡ ፪ ። ማቴ ፳፰ ፡ ፲፱ ። ፲፮

ክፍል ፫ ፡ ስለ መስቀል ነገር ።

በነገር ልባምነት አይደለም ፡ የክርስቶስን መስቀሉን እንዳንሽር ። ምዕ ፪ ፡ ፬ ። ፲፯
የመስቀሉ ነገር በጥፉዎች ዘንድ ስንፍና ነውና ፡ በዳ ንነው በኛ ዘንድ ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው ። ፪ ቆሮ ፬ ፡ ፫ ። ሮሜ ፩ ፡ ፲፯ ። ፲፰
"እኔ የጥበበኞችን ዕውቀት አጠፋለሁ ፡ የመከሮች ንም ምክር እንቃለሁ" ብሎ መጽሐፍ ተናግሯልና ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፬ ። ፲፱
እንግዲህ ጥበበኛ ማነው? እንግዲህ መከሬው ማነው? ይህንን ዓለም የሚሻውስ ማነው? እግዚአብሔር የዚ ህን ዓለም ጥበብ ስንፍና አድርጓታልና ። ኢዮ ፲፪ ፡ ፲፯ ። ኢሳ ፴፫ ፡ ፲፰ ። ፳
ዓለም በጥበባቸው በማያውቁት እግዚአብሔር ባደ ረገው ጥበቡ ስንፍና በሚመስላቸው ትምህርት ያመ ኑትን ሊያድናቸው ወስኗልና ። ፪ ሳሙ ፲፭ ፴፩፣ ኢሳ ፵፬ ፳፭ ። ማቴ ፲፩ ፳፭ ። ሮሜ ፩ ፳፪ ። ፳፩
አይሁድም ምልክትን ይጠይቃሉ ፡ ጽርዓውያንም ጥበብን ይሻሉ ። ማቴ ፲፪ ፴፰ ። ዮሐ ፬ ፵፰ ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፲፰ - ፴፬ ። ፳፪
እኛ ግን የተሰቀለው ክርስቶስን እናስተምራለን ስንል ለአይሁድ የምንሳሳት ይመስላቸዋል ፡ ለአረማውያ ንም የምንሰንፍ ይመስላቸዋል ። ሮሜ ፱ ፴፪ ። ፳፫
ከአይሁድም ሆነ ከአረሚ ወገን ተለይተን ለዳንነው ለኛ ግን ክርስቶስ የእግዚአብሔር ኃይል ነው የእግ ዚአብሔርም ጥበብ ነው ። ቍ ፲፰ ። ቈላ ፪ ፫ ። ፳፬
የእግዚአብሔር ስንፍና ከሰው ዕውቀት ይረቃልና ፡ የእግዚአብሔርም ድካም ከሰው ኃይል ይበረታልና ። ፪ ቆሮ ፬ ፯ ። ፳፭

ክፍል ፬ ፡ ስለ አማኞች ጥሪ ።

ወንድሞቻችን ! እንግዲህ እንዴት እንደጠራችሁ ተመልከቱ በሥጋ እጅግ አዋቆች አይደላችሁምና ፡ እጅግም ኃያላን አይደላችሁምና ፡ በዘመድም እጅግ የከበራችሁ አይደላችሁምና ። ማቴ ፲፩ ፳፭ ። ፳፮
ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን ሊያሳፍር የዚህን ዓለም ሰነፎች መረጠ ፡ ኃይለኞችንም ያሳፍር ዘንድ የዚህን ዓለም ደካሞች መረጠ ። መዝ ፰ ፪ ። ፳፯

፳፰ ወለእለ አልበሙ አዝማድ ወለምኑናን ኀረዮሙ
እግዚአብሔር ወለእለ ኢሀለዉ ከመ ያስተኃፍሮሙ
ለእለ ሀለዉ ።
፳፱ ከመ ኢይትመከሕ ኵሉ ዘሥጋ በቅድመ እግዚአብ
ሔር ።
፴ ወአንትሙሂ እምኀቤሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ
ረከብነ ጥበበ እምእግዚአብሔር ወጽድቀ ፡ ወቅድ
ሳተ ፡ ወመድኃኒተ ።

፴፩ ከመ ይኩን በከመ ይቤ መጽሐፍ ፡ ወዘሰ ይትሜከሕ
በእግዚአብሔር ለይትመከሕ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ አርእዮ መንፈስ ቅዱስ ወኃይል ።

፩ ወአነሂ ሶበ መጻእኩ ኀቤክሙ አኃዊነ አኮ በኂጣን
ወበተጥባበ ነገር ዘመጻእኩ እምሀርክሙ ትምህርተ
እግዚአብሔር ።
፪ ወኢሐዘብኩ እስማዕ በላዕሌክሙ ካልአ ነገረ ዘእ
ንበለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ ።

፫ ወአነሂ በድካም ወበፍርሃት ወበረዓድ መጻእኩ ።

፬ ወቃልየኒ ወትምህርትየኒ ኢኮነ በተየውሆ ወበ
ኂጣነ ተጥበበ ነገረ ሰብእ ዳእሙ በአርእዮ መን
ፈስ ቅዱስ ወኃይል ።

፭ ከመ ኢይኩን ሃይማኖትክሙ በጥበበ ሰብእ ዘእንበለ
በኃይለ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፮ ፡ በእንተ ጥበብ ዘበአማን ።

፮ ጥበበ ንነግሮሙ ለጠቢባን ወአኮ ጥበበ ዝንቱ
ዓለም ወኢ ጥበብ መላእክተ ዝንቱ ዓለም ዘሀለ
ዎሙ ይሰዐሩ ዘንነግሮሙ ።
፯ ዘእንበለ ጥበበ እግዚአብሔር ዘንነግር ዘኅቡእ ወከ
ቡት ጥበብ ዘበአማን ዘአቅደመ እግዚአብሔር ሐድ
ሶቶ ወአጽንዖቶ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ዘሠ
ርዐ እግዚአብሔር ለክብረ ዚአነ ።
፰ ዘኢየአምርዎ መላእክተ ዝ ዓለም ፡ ሶበሰኬ አእመሩ
እም ኢሰቀልዎ ለእግዚአ ስብሐት ።

፱ አኮኑ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ዘዐይን ኢርእየ ፡ ወዕ
ዝን ኢሰምዐ ፡ ወውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተሐለየ ዘእ
ስተዳለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ።
፲ ዘከሠተ ለነ እግዚአብሔር በመንፈሱ እስመ መንፈስ
ቅዱስ የኀሥሥ ኵሎ መዓምቅቲሁ ለእግዚአብሔር ።

፲፩ መኑ ብእሲ ዘየአምር ዘውስተ ልበ ሰብእ ዘእንበለ

ዘመድ የሌላቸውን የተናቁትን አለን አለን የሚሉት ፳፰
ንም ያሳፍር ዘንድ ፡ ከቍጥር የሌሉትን መረጠ ፡ ሮሜ
፬ ፲፯ ። ፩ ቆሮ ፪ ፯ ።
ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ። ፳፱
ሮሜ ፫ ፳፯ ። ኤፌ ፪ ፱ ።
እናንተም በኢየሱስ ክርስቶስ ከእሱ የተገኛችሁ ፴
ናችሁ በእሱም ከእግዚአብሔር ዕውቀትን አገኘን
ጽድቅን ፡ ንጽሕናን ፡ ድኅነትንም ። ኤር ፳፫ ፭-፮ ።
ዮሐ ፲፯ ፲ ። ፪ ቆሮ ፭ ፳፩ ።
"የሚመካስ በእግዚአብሔር ይመካ" ብሎ መጽሐፍ ፴፩
እንደ ተናገረ ። ኢሳ ፷፭ ፲፮ ። ኤር ፱ ፳፫-፳፬ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፭ ፡ ተአምራት ስለ ማድረግ ።

ወንድሞቼ ! ፡ እኔም ወደናንተ በመጣሁ ጊዜ የእግዚ ፩
አብሔርን ትምህርት ላስተምራችሁ በማታለልና በተ
ንኰል የመጣሁ አይደለሁም ። ፩ ፲፯ ።
ከተሰቀለው ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ከእናንተ ሌላ ፪
ነገር እሰማለሁ ብዬ አልጠረጠርኩም ። ገላ ፮ ፲፬ ።
ፊል ፫ ፰ ።
እኔም በድካም በፍርሃት በረዓድ መጣሁ ። ግብ ሐዋ ፫
፲፰ ፱ ። ፪ ቆሮ ፲ ፩ ። ገላ ፬ ፲፫ ።
ነገሬም ትምህርቴም በሞኝነት የሰው ያነጋገር ፬
ተንኰልን በተመላ ሸንገላ አይደለም ፡ መንፈስ
ቅዱስን በማሳደርና ተአ ምራትን በማድረግ ነው
እንጂ ። ምዕ ፩ ፫ ።
ማመናችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ፭
ጥበብ እንዳይሆን ። ፪ ቆሮ ፬ ፯ ። ኤፌ ፩ ፲፯-፲፱ ።

ክፍል ፮ ፡ ስለ እውነተኛው ጥበብ ።

ለጥበበኞች ጥበብን እንነግራቸዋለን ፡ ግን የምንነግ ፮
ራቸው የዚህ ዓለም ጥበብ የሚያልፉትን የዚህን
ዓለም ሹማምንት ጥበብ አይደለም ። ኤፌ ፬ ፲፫ ።
የምንናገረው የእግዚአብሔርን ጥበብ ነው እንጂ የማ ፯
ይጠረጠር ሥውር የሆነ እግዚአብሔር አስቀድሞ
ያፀናው ዓለም ሳይፈጠር ለእኛ ክብር ያዘጋጀው እው
ነተኛ ጥበብ ነው ። ሮሜ ፲፮ ፳፭ ። ፪ ጢሞ ፩ ፱ ።
የዚህ ዓለም ገዥዎች የማያውቁት ፡ ቢያውቁስ ፰
የክብር ባለቤት ጌታን ባልሰቀሉትም ነበር ። መዝ
፳፬ ፰ ፱ ። ሉቃ ፳፫ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፳፯ ። ያዕ ፪ ፩ ።
መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ዓይን ያላየው ፡ ጆሮ ፱
ያልሰማው ፡ በሰው ልቡና ያልታሰበ እግዚአብሔር
ለሚወዱት ያዘጋጀው ነው ። ኢሳ ፷፬ ፬ ።
እግዚአብሔር በመንፈሱ ገለጠልን ፡ መንፈስ ቅዱስ ፲
የእግዚአብሔር ጥልቅ ባሕርዩን ይገልጥልናልና ።
ማቴ ፲፫ ፲፩ ። ራ. ዮ. ፩ ፩ ።
በሰው ልቡና ያለውን የሚያውቅ ሰው ማነው ? በሰ ፲፩

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፫ ።

መንፈሱ ለሰብእ ዘላዕሌሁ ፡ ወከማሁኬ ለእግዚአብ
ሔርኒ አልቦ ዘየአምሮ ሕሊናሁ ዘእንበለ መንፈሱ
ለእግዚአብሔር ።

፲፪ ወንሕነሰኬ ኢኮነ ዘነሣእነ መንፈሰ ዝ ዓለም ፡ ወባ
ሕቱ ነሣእነ መንፈሰ ዘእምኀበ እግዚአብሔር ከመ
ናእምር ዘወሀበነ እግዚአብሔር ጸጋ ።

፲፫ ወዝንቱኒ ነገርነ ኢኮነ ትምህርተ እጓለ እመሕያው
ወኢኮነ ጥበበ ነገር ዘእንበለ ትምህርተ መንፈስ
ቅዱስ ፡ ወጥበብ መንፈሳዊ ለመንፈሳውያን እለ ይፈ
ክሩ ዘመንፈስ ።

፲፬ ወሰብእሰ ዘነፍስ ኢይኤድሞ ዘመንፈስ ወኢይትዌ
ከፎ እስመ ዕበደ ይመስሎ ወኢይክል ያእምር ከመ
በመንፈስ ቅዱስ ይትሐተት ።

፲፭ ወዘሰ በ መንፈስ ቅዱስ ኵሎ ይትኃሠሥ ፡ ወሎቱሰ
አልቦ ዘይትኃሠሦ ።

፲፮ መኑ የአምር ሕሊናሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ መማ
ክርቲሁ ፡ ንሕነሰኬ ሕሊናሁ ለክርስቶስ ብነ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፫ ።

ውየው ያለችው ነፍሱ ናት እንጂ ፡ እንዲሁም ለእ
ግዚአብሔር ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር አሳቡን
የሚያውቅ የለም ። ኤር ፲፯ ፱ ። ሮሜ ፲፩ ፴፫ ።
እኛ ግን የዚህን ዓለም መንፈስ የተቀበልን አይደለ ፲፪
ንም ነገር ግን እግዚአብሔር የሰጠን ጸጋ እንድና
ውቅ ከእግዚአብሔር የሚሆነውን መንፈስ ተቀብለ
ናል ። ሮሜ ፰ ፲፭ ።
ይህም ትምህርታችን የሰው ትምህርት አይደለም ፲፫
የአነጋገር ጥበብም አይደለም መንፈስ ቅዱስ የገለ
ጸው ትምህርት ነው እንጂ ፡ መንፈሳዊ ጥበብ ከመ
ንፈስ ቅዱስ የሚሆነውን መርምረው ለሚያውቁ
ለመንፈሳውያን ነው ። ቀ ፩ ፱ ። ምዕ ፩ ፲፯ ።
ሥጋዊ ሰው መንፈሳዊ ነገር ደስ አያሰኘውም አይቀ ፲፬
በለውም ስንፍና ይመስለዋልና በመንፈስ ቅዱስ እን
ዲመረመርም አያውቅምና ። ዮሐ ፰ ፵፯ ።
መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ሁሉን ይመረምራል እሱን ፲፭
ግን የሚመረምረው የለም ። ፩ ዮሐ ፪ ፳ ።
የእግዚአብሔር አሳቡን ማን ያውቃል ? መከሩስ ፲፮
ማነው ? እኛ ግን የክርስቶስ ዕውቀት አለን ። ሮሜ
፲፩ ፴፬ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፯ ፡ በእንተ ጥንተ ትምህርት ።

፩ ወአንሰ አኀውየ ኢክሀልኩ ምሀሮተክሙ ከመ ዘመ
ንፈሳውያን ዘእንበለ ከመ ዘበሕገ ሥጋ ።

፪ ወከመ ዘለሕፃናት በሃይማኖተ ክርስቶስ ሐሊበ ወጋእ
ኩክሙ ወአኮ መብልዐ ጽኑዐ ዘአብላዕኩክሙ እስመ
ዓዲክሙ ኢፀናዕክሙ ወበሕግ ዘሥጋ ወደም ሀለ
ውክሙ ።

፫ ወእመሰ ትትቃንኡ ወትትጋዐዙ አኮኑ ዘሥጋ
ወደም አንትሙ ወከመ እጓለ እመሕያው ተሐውሩ ።

፬ እስመ በ እምውስቴትክሙ ዘይብል አነ ዘጳውሎስ ፡
ወካልእ ይብል አነ ዘአጵሎስ ።

፭ ምንትኑ ጳውሎስ ? ወምንትኑ አጵሎስ ? አኮኑ ሰብእ
ከማክሙ እሙንቱ ወበላዕሌሆሙ አመንክሙ ፡ ወለለ
አሐዱ አሐዱ በከመ ወሀቦሙ እግዚአብሔር ።

፮ አነ ተከልኩ ወአጵሎስ ሰቀየ ወእግዚአብሔር አል
ኀቀ ።

፯ ወይእዜኒ ኢ ዘተከለ ወኢ ዘሰቀየ አልቦ ዘበቍዐ
ዘእንበለ ዳእሙ እግዚአብሔር ዘአልኀቀ ።

፰ ወዘኒ ተከለ ወዘኒ ሰቀየ አሐዱ እሙንቱ ወኵሎሙ
ዐስበሙ ይነሥኡ በአምጣነ ፃማሆሙ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፯ ፡ ስለ መጀመርያ ትምህርት ።

ወንድሞቼ ! እኔስ ለሥጋዊ ሥርዓት ፀንቶ እንደሚ ፩
ኖር ሰው ያህል እንጂ እንደ መንፈሳውያን ያህል
ላስተምራችሁ አልቻልኩም ። ዮሐ ፲፯ ፡ ፲፪ ።
ለሕፃናት እንደሚሰጥ ዓይነትም በክርስቶስ ለማመን ፪
ወተትን ጋትኳችሁ እንጂ ፡ ፅኑ መብል ያበላኋችሁ
አይደለም ፡ ገና አልጠነከራችሁምና በሥጋዊ በደ
ማዊ ሥርዓትም ኖራችኋልና ። ዕብ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፫ ፡
እርስ በርሳችሁ የምትቃኑ የምትከራከሩ ከሆነ ግን ፫
ሥጋውያን ደማውያን መሆናችሁ አይደለምን ? እንደ
ሰዎች የምትኖሩ መሆናችሁ አይደለምን ? ምዕ ፲ ፡
፲፩ ። ፲፩ ፡ ፲፰ ።
ከመካከላችሁ እኔ የጳውሎስ ነኝ የሚል አለና ፡ ሌላ ፬
ውም እኔ የአጵሎስ ነኝ ይላልና ። ምዕ ፩ ፡ ፲፪ ።
ጳውሎስ ምንድነው ? አጵሎስስ ምንድነው ? እነሱማ ፭
እንደ እናንተ ሰዎች አይደሉምን ? በእነሱም ትም
ህርት ያመናችሁ አይደለምን ? እያንዳንዱም እግዚ
አብሔር እንደሰጠው አስተምሮአል ። ግ ሐ ፲፰ ፡ ፳፬ ።
እኔ ተከልኩ አጵሎስም ወኃ አጠጣ ፤ እግዚአብሔ ፮
ርም አሳደገ ። ግብ ሐ ፲፰ ፡ ፬ - ፲፩ ።
አሁንም የተከለም ቢሆን ያጠጣም ቢሆን የጠ ፯
ቀመ ነገር የለም ያሳደገ እግዚአብሔር ነው እንጂ ።
ኤፌ ፬ ፡ ፲፫ ።
የተከለም ያጠጣም አንድ ናቸው ፡ ሁሉም እንደ ፰
ሥራቸው መጠን ዋጋቸውን ያገኛሉ ። ምዕ ፬ ፡ ፭ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ አርድእት ።

፱ እስመ ንኅብር በግብረ እግዚአብሔር ወላእካነ እግዚ
አብሔር ንሕነ ።

፲ ወአንትሙሰ ሕንፃ እግዚአብሔር አንትሙ ወበከመ
ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዘወሀበኒ አስተናደፍኩ መሠ
ረተ ከመ ጠቢብ ሊቀ ጸረብት ፡ ወባሕቱ ካልእ
ውእቱ ዘይሔድሳ ለሕንፀት ወኵሉ ለይትዐቀብ
ዘከመ የሐንፅ ።

፲፩ ወካልአሰ መሠረተ አልቦ ዘይክል ሣርሮ ዘእንበለ
ዘተሣረረ ፡ ወመሠረቱሂ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ።

፲፪ ወእመቦ ዘየሐንጽ ዲበ ዝንቱ መሠረት ወርቀ ወብ
ሩረ ወእብነ ክቡረ ወዕፀ ወሣዕረ ወብርዐ ።

፲፫ ለለአሐዱ ይትከሠት ምግባሩ ወዕለቱ ያዐውቆ እመ
ከሠቶ እሳት ፡ ወለለአሐዱ እሳት ያሜክር ምግባሮ ።

፲፬ ወዘሰ ጸንዐ ወቆመ ምግባሩ ውእቱኬ ዘይነሥእ
ዕሤቶ ።

፲፭ ወዘሰ ውዕየ ምግባሩ የኀጕል ዐስቦ ወውእቱሰ የሐዩ
ከመ ዘይድኅን እምእሳት ።

ክፍል ፱ ፡ በእንተ አእምሮ ሀንተ ቤተ እግዚአብሔር ።

፲፮ ኢተአምሩኑ ከመ ታቦቱ ለእግዚአብሔር አንትሙ
ወመንፈሰ እግዚአብሔር ኀዱር ላዕሌክሙ ።

፲፯ ወዘሰ አማሰነ ቤተ እግዚአብሔር ሎቱኒ ያማስኖ እግ
ዚአብሔር ወቤቱሰ ለእግዚአብሔር አንትሙ ውእቱ
ወቅዱሳን አንትሙ ወኢታርኵሱ ቤቶ ለእግዚአ
ብሔር ።

፲፰ ወኢታስሕቱ ርእሰክሙ ወዘይኄሊ እምውስቴት
ክሙ ከመ ጠቢብ ውእቱ በዝ ዓለም ዐብደ ለይረሲ
ርእሶ ከመ ይኩን ጠቢበ ።

፲፱ እስመ ዕበድ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር ጥበቡ ለዝ
ዓለም እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ዘይእኅዞሙ ለጠ
ቢባን ትምይንቶሙ ።

፳ ወካዕበ ይቤ የአምር እግዚአብሔር ሕሊናሆሙ ለጠ
ቢባን ከመ ከንቱ ውእቱ ።

፳፩ ወበእንተ ዝንቱ ኢይትመካሕ እንከ አሐዱሂ እምእ
ጓለ እመሕያው እስመ ኵሉ ዘዚአክሙ ።

፳፪ እመኒ ጳውሎስ ፡ ወእመኒ አጵሎስ ፡ ወእመኒ ጴጥሮስ
ወእመኒ ዓለም ፡ ወእመኒ ሕይወት ፡ ወእመኒ ሞት ፡
ወእመኒ ዘከነ ፡ ወእመኒ ዘይከውን ኵሉ ዘዚአክሙ ።

፳፫ አንትሙሰ ዘክርስቶስ ፡ ወክርስቶስኒ ዘእግዚአብሔር ።

ክፍል ፰ ፡ ስለ ደቀ መዛሙርት ።

በእግዚአብሔር ሥራ አንድ ነንና ፡ የእግዚአብሔ ፱
ርም አገልጋዮች ነንና ። ማቴ ፲፫ ፡ ፫ - ፳፫ ።
እናንተ ግን የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ ፡ እግዚአብ ፲
ሔር እንደሰጠኝ ጸጋ መጠን እንደ ብልሀ ጕበዝ
አምባ ሆኜ እኔ መሠረት ጣልኩ ግን ሥራውን የሚ
ያፀናው ሌላ ነው ሁሉም እንዴት እንደሚሠራ ይጠ
ንቀቅ ። ምሳ ፲፰ ፡ ፲ ።
ከተመሠረተው በቀር ሌላ መሠረት ሊመሠርት ፲፩
የሚችል የለም ፡ መሠረቱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ።
፩ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ።
በዚህ መሠረት ላይ በወርቅም በብርም በከበረ ድን ፲፪
ጋይም በዕንጨት በሣርና በአገዳ የሚሠራ ቢኖር ።
የእያንዳንዱ ሥራው ይገለጻል ፡ እሳትም በመረ ፲፫
መረው ጊዜ ቀኑ ይገልጠዋል የእያንዳንዱንም ሥራ
ው እሳት ይፈትነዋል ። ኢሳ ፵፰ ፡ ፲ ።
ሥራው ፀንቶ የተገኘለት ሰው ዋጋውን የሚያገኝ ፲፬
እሱ ነው ።
ሥራው የተቃጠለበት ግን ዋጋውን ያጣል እሱ ግን ፲፭
ከእሳት እንደሚድን ሰው ይድናል ።

ክፍል ፱ ፡ የእግዚአብሔር ማደሪያ መሆንን ስለ ማወቅ ።

እናንተ የእግዚአብሔር ማደሪያ እንደሆናችሁ መን ፲፮
ፈስ ቅዱስም በእናንተ ላይ አድሮ እንደሚኖር
አታውቁምን ? ምዕ ፯ ፡ ፲፱ ። ኤፌ ፪ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
የእግዚአብሔር ቤቱን ያረከሰውን እሱን ደግሞ እግ ፲፯
ዚአብሔር ያጠፋዋል ፡ የእግዚአብሔርም ማደሪያው
እናንተ የተቀደሳችሁ ናችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ማደ
ሪያውን አታርክሱ ።
ራሳችሁን አታታልሉ በዚህ ዓለም ከመካከላችሁ ፲፰
አዋቂ እንደሆነ የሚያስብ ሰው አዋቂ ይሆን ዘንድ
ራሱን አላዋቂ ያድርግ ። ራእ ዮሐ ፫ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
"የዚህ ዓለም ዕውቀት በእግዚአብሔር ዘንድ ስንፍና ፲፱
ነውና መጽሐፍ አዋቂዎችን የሚገታቸው ተንኰላ
ቸው ነው ብላልና ,, ። ኢዮ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።
ዳግመኛም እግዚአብሔር "የዐዋቂዎች ሐሳብ ከንቱ ፳
እንደሆነ ያውቃል.. ብሏል ። መዝ ፺፬ ፡ ፲፩ ።
ስለዚህ ከሰው ወገን አንዱ ስንኳ አይመካ ሁሉ የና ፳፩
ንተ ነውና ።
ጳውሎስም ቢሆን ፡ አጵሎስም ቢሆን ፡ ጴጥሮስም ፳፪
ቢሆን ፡ ዓለምም ቢሆን ፡ ሕይወትም ቢሆን ፡ ሞትም
ቢሆን ፡ የሆነውም የሚሆነውም ቢሆን ሁሉ የእ
ናንተ ነው ።
እናንተም የክርስቶስ ልጆች ናችሁ ፡ ክርስቶስም ፳፫
የእግዚአብሔር ልጅ ነው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፫ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ አግብርተ ክርስቶስ ።

፩ ከመዝኬ የሐሊ ሰብእ በእንቲአነ ከመ አግብርተ ክር
ስቶስ ንሕነ ፡ ወከመ መገብተ ሥርዓቱ ለእግዚአብ
ሔር ።
፪ ወበዝየ እንከ ይትፈቀድ ከመ ይትረከብ ኄር ወም
እመን እመገብት ።
፫ ወሊተሰ ኅሣር ውእቱ ወተመንኖ በኀቤክሙ ለእመ
ታጸድቁኒ ወለእመኒ ተአኵቱኒ ከመ ኄር በኀበ
ሰብእ መዋቲ ፡ ወለልየ ኢይፈትሕ ለርእስየ ።
፬ ወአልበ ዘያርሰሐስሐኒ ወኢዘይትዐወቀኒ ወበዝየኒ
ኢያጸድቅ ርእስየ እስመ እግዚአብሔር የሐትተኒ ።

፭ ወለምንትኑ ተሐትቱ ይእዜ ለኄርኒ ወለጻድቅኒ ዘእን
በለ ይብጻሕ ጊዜሁ ፡ እስመ ይመጽእ እግዚእነ ዘያበ
ርህ ኅቡአተ ዘውስተ ጽልመት ወይከሥት ሕሊናተ
ልብ ፡ ውእተ አሚረ ይነሥእ ኵሉ ዕሤቶ እምኀበ
እግዚአብሔር ።
፮ ወዘኒ ሕማመ ነሣእነ እነሂ ወአጽሎስሂ ወበእንቲአክሙ
አኀዊነ ከመ ትትመሀሩ አንትሙኒ ወኢትፃኡ እም
ቃለ ፩መጻሕፍት ከመ ኢትትዐበዩ ላዕለ ቢጽክሙ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ ከመ ኢመፍትው ተዝኅሮ ።

፯ መኑ የሐትተከ ወምንተ ኮንከ ዘትዜኅር ወትትዔበይ
ብከኑ ዘኢነሣእከ እምካልእከ ።

፰ ወእመ ዘብከ ነሣእከ እምካልእከ ለምንትኑ ትዜኃር
ወትትዔበይ ከመ ዘኢነሥአ ።
፱ ወበኑ ዘጸገብክሙ ወብዕልክሙ ወነገሥክሙ ዘእንበ
ሌነ ፡ ወርቱዕሰ ንሕነኒ ንንግሥ ምስሌክሙ እመ መለ
ክሙ ወነገሥክሙ ።
፲ ወይመስለኒሰ ከመ ረሰየነ እግዚአብሔር ለሐዋርያ
ቲሁ ደኃርተ ከመ ዘድልዋን ለሞት እስመ ሥላቀ ኮነ
ለዓለም ለሰብእ ወለመላእክትኒ ።

፲፩ ንሕነሰ ዓብዳን በእንተ ክርስቶስ ፡ ወአንትሙሰ
ጠቢባን በክርስቶስ ፡ ወንሕነሰ ድኩማን ፡ ወአንት
ሙሰ ጽኑዓን ፡ ወአንትሙሰ ክቡራን ፡ ወንሕነሰ ትሑ
ታን እስከ ዛቲ ዕለት ።
፲፪ ወንሕነሰ ርኁባን ፡ ወጽሙአን ፡ ወዕሩቃን ፡ ወፈላስ
ያን ፡ ወአልቦነ መካን ዘንትከሎሎ ።

፲፫ ወንሠርሕ እንዘ ንትቀነይ በግብረ እደዊነ ፡ ይረግሙነ
ወንሕነ ንድኅሮሙ ፡ ይሰድዱነ ወንሕነ ንበርከሙ
ወንትዔገሦሙ ፡ ይጸርፉ ላዕሌነ ወናስተብቍዖሙ

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲ ፡ ስለ ክርስቶስ አገልጋዮች ።

ሰው ስለ እኛ እንደዚህ ያስብ ፡ እኛ የክርስቶስ አገል ፩
ጋዮች የእግዚአብሔርም የሕጉ ሹማምንት እንደ
ሆን ። ቲቶ ፩ ፡ ፯ ።
እንግዲህ በዚህ ከሹማምንት ወገን ቸርና ታማኝ እን ፪
ዲገኝ ይፈለጋል ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፵፪ ።
ለእኔ ግን በናንተ ዘንድ ብታከብሩኝ በመዋቲ ሰው ፫
ፊትም ደግ እንደሆንኩ አድርጋችሁ ብታመሰግኑኝ
ውርደቴ ነው ፤ እኔ ለራሴ አልፈርድም ።
የሚታወቀኝ ሕሊናዬንም የሚወቅሰኝ ነገር የለም ፡ ፬
በዚህም ራሴን ጻድቅ አላደርግም ፡ እግዚአብሔር
ይመረምረኛልና ። መዝ ፻፴፫ ፡ ፪ ።
ጻድቁንስ ቢሆን ደጉንስ ቢሆን ጊዜው ሳይደርስ ፭
ዛሬ ለምን ትመረምሩላችሁ ? በጨለማው ውስጥ የተ
ሠወረውን የሚያሳይ የልብን አሳብ የሚገልጽ ጌታ
ችን ይመጣልና ያን ጊዜ ሁሉም ዋጋውን ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ይቀበላል ። ምዕ ፫ ፡ ፰ ።
ወንድሞቻችን ! ስለእናንተ መከራ የተቀበልን እኔም ፮
አጵሎስም እናንተ እንድትማሩ ከመጻሕፍት ቃልም
ወጥታችሁ በባልንጀሮቻችሁ ላይ እንዳትታበዩ ነው ።
ሮሜ ፲፪ ፡ ፫ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ኵራት እንደማይገባ ።

ማን ይመረምርሃል ? የምትታጀር የምትኰራስ ምን ፯
ሆነሃል ? ከባልንጀራህ ያላገኘኸው አለህን ? ሮሜ
፲፪ ፡ ፯ ።
ያለህንም ከሌላ ከገኘህ እንዳላገኘ ሆነህ ለምን ትታጀ ፰
ራለህ ? ለምንስ ትኰራለህ ? ራእ ዮሐ ፫ ፡ ፲ - ፲፯ ።
በውኑ ያለእኛ የበለጸጋችሁበት የከበራችሁበት የሠ ፱
ለጠናችሁበት አለን ? አገባብስ በገዛችሁ በነገሣችሁ
ጊዜ እኛ አብረናችሁ ልንነግሥ ይገባ ነበር ።
እኔስ ለሞት እንደተዘጋጁ ሰዎች እኛን ሐዋርያቱን ፲
እግዚአብሔር ዝቅተኞች ያደረገን ይመስለኛል ፡
እኛ ለሰዎችም ለአለቆችም ለዓለም መዘባበቻ ሆነ
ናልና ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፯ ። ዕብ ፲ ፡ ፴፫ ።
እኛስ ስለ ክርስቶስ ብለን አላዋቂዎች ነን ፡ እናንተ ግን ፲፩
በክርስቶስ አዋቂዎች ናችሁ ፡ እኛ ደካሞች ነን እና
ንተ ግን ብርቱዎች ናችሁ ፡ እናንተ ክቡራን ናችሁ
እኛ ግን እስከዚያች ቀን ድረስ የተዋረድን ነን ።
እኛ እንራባለን ፡ እንጠማለን ፡ እንራቆታለን ፡ እንሰደ ፲፪
ባለን ፡ ማረፊያም የለንም እንደበደባለን ። ፪ ቆሮ
፲፩ ፡ ፳፫ - ፳፯ ።
በእጃችን ሥራ እየሠራን እንደክማለን ፡ ይረግሙ ፲፫
ናል እኛ እንመርቃቸዋለን ፡ ያሳድዱናል እኛ እናመ
ሰግናቸዋለን እንታገሣቸዋለን ፡ ይሰድቡናል እንማ

ወከመ ኪሄላ ክነ ውስተ ዓለም ፡ ወምኑናነ በኀበ ኵሉ ።

፲፬ ወአኮ ዘጸሐፍኩ ለክሙ ዘንተ ከመ አዛለፍክሙ ዳእሙ ከመ እገሥፅክሙ ወእምሀርክሙ ከመ ውሉድየ ወፍቁራንየ ወቤዛክሙ አነ ለኵልክሙ ወኢኅፈርክሙኒ ።

፲፭ ወእመኒ አእላፍ አምሀርት ወመሀርያን ብክሙ በክርስቶስ ፡ አበዊክሙሰ ኢኮኑ ብዙኃነ እስመ አነ ወለድኩክሙ በትምህርተ ክርስቶስ ኢየሱስ ።

<u>ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ተመስሎተ መምህራን ።</u>

፲፮ አስተበቍዐክሙ አኃዊነ ኪያየ ተመሰሉ ።

፲፯ ወበእንተዝ ፈነውክዎ ለክሙ ለጢሞቴዎስ ዘውእቱ ወልድየ ወፍቁርየ ምእመን በእግዚአብሔር ያዘክርክሙ ፍናውየ በክርስቶስ በከመ መሀርኩ በኵለሄ ወበኵሉ አብያተ ክርስቲያናት ።

፲፰ ወናሁ ሀለዉ እለ ተዐበዩ እምኔክሙ በእንተ ዘኢመጻእኩ ኀቤክሙ ።

፲፱ እመጽእኬ እንከ ፍጡነ እመ ፈቀደ እግዚአብሔር ወኢየኃሥሥ ነገረ ዕቡያን ዳእሙ አኃሥሥ ኃይሎሙ ።

፳ እስመ ኢኮነ መንግሥተ እግዚአብሔር ዘበነገር ፡ እንበለ በኃይል ።

፳፩ እፎኑ ትፈቅዱ እምጻእ ኀቤክሙ ፡ በበትርኑ ወሚመ በተፋቅሮ ወበየውሃተ ልብ ።

ምዕራፍ ፭ ።

<u>ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ግብር ዘኢይደሉ ።</u>

፩ እስመ ይሰማዕ በላዕሌክሙ ዝሙት ወዝሙትኒ ዘከመዝ ዘኢይገብርዎ አረሚ ጥቀ ፡ ሀሎአ ዘአውሰበ ብእሲተ አቡሁ ።

፪ ወአንትሙሰ ምስለ ዝኒ ዕቡያን ወበእንተዝ ለምንት ፈድፋደ ኢለህውክምዎ ከመ ይእትት እምኔክሙ ዘገብረ ዘንተ ።

፫ ወአንሰ እመ ኢሀለውኩ በሥጋየ ምስሌክሙ በመንፈስየ ሀሎኩ ምስሌክሙ ፡ ወናሁ እኬንኖ ከመ ዘሀሎኩ ለዘገብሮ ለዝንቱ ግብር ።

፬ አንገሊገክሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ መንፈስየ ወምስለ ኃይለ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ መጥውዎ ለሰይጣን ።

፭ ከመ ይሥርዎ ሥጋሁ ወትድኃን መንፈሱ በዕለተ እግዚእነ ኢየሱስ ።

ልዳቸዋለን በዓለም ፡ ዘንድ እንደ ጊጤ ሆነ በሁሉም ዘንድ የተናቅን ሆነ ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፫ ። ፳ ፡ ፴፬ ።
፩ ተሰ ፪ ፡ ፱ ። ፪ ተሰ ፫ ፡ ፰ ። ሮሜ ፲፪ ፡ ፲፬ ።
ይህን የጻፍኩላችሁ ልዘልፋችሁ አይደለም ፡ ልጆቼ ወዳጆቼ እንደ መሆናችሁ ልመክራችሁ ላስተምራችሁ ነው እንጂ ፡ እኔ ለሁላችሁ መምህራችሁ ነኝ ፡ እናንተ ግን አላፈራችሁኝም ። ፲፬
በክርስቶስ ብዙ መምህራን ቢኖሯችሁም አባቶቻችሁ ብዙዎች አይደሉም ፡ በክርስቶስ ኢየሱስ ትምህርት እኔ ወልጄአችኋለሁና ። ገላ ፬ ፡ ፲፱ ። ፲፭

<u>ክፍል ፲፪ ፡ መምህራንን ስለ መምሰል ።</u>

ወንድሞቻችን! እኔን ምሰሉ ብየ እማልዳችኋለሁ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፩ ። ፲፮
ስለዚህም ጢሞቴዎስን ላክሁላችሁ እሱ በእግዚአብሔር የታመነ ልጄ ወዳጄ ነው ፡ በመላው ዓለም በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዳስተማርኩ በክርስቶስ የሄድኩበትን መንገድ ይገልጥላችሁ ዘንድ ። ፲፯
እነሆ ከእናንተ መካከል ወደ እናንተ ስላልመጣሁ የታበዩ አሉ ። ፲፰
እንኪያስ እግዚአብሔር ቢፈቅድ ፈጥኜ እመጣለሁ ግን ጉልበታቸውን እሻለሁ እንጂ የትዕቢተኞችን ነገር አልሻም ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፳፩ ። ያዕ ፬ ፡ ፲፭ ። ፲፱
የእግዚአብሔር መንግሥት በሥራ እንጂ በወሬ አይደለምና ። ምዕ ፪ ፡ ፬ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳ ። ፳
እንዴት ሆኜ ወደ እናንተ ልመጣ ትወዳላችሁ? በጨብ ነውን? ወይስ በፍቅርና በቀንነት? ። ፳፩

ምዕራፍ ፭ ፣

<u>ክፍል ፲፫ ፡ ስለማይገባ ሥራ ።</u>

በእናንተ ላይ ዝሙት ይሰማል ፡ እንደዚህ ያለውም ዝሙት አረማውያን እንኳ የማያደርጉት ነው ፡ ያባቱን ሚስት ያገባ አለ ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፯ - ፰ ። ፩
እናንተስ ከዚህም ጋር ትዕቢተኞች ናችሁ ፡ ስለዚህ ይህን ያደረገው ከእናንተ ይለይ ዘንድ ለምን እጅግ ያላዘናችሁለት? ። ፪
እኔ በሥጋዬ ከእናንተ ጋር ባልኖር በመንፈሴ ከእናንተ ጋር አለሁ ፡ እነሆ ከእናንተ ጋር እንዳለሁ ሆኜ ይህን ሥራ የሠራውን እፈርድበታለሁ ። ቈላ ፪ ፡ ፭ ። ፫
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተሰብስባችሁ ከእኔ ሥልጣን ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል ጋር ሆናችሁ ለሰይጣን አሳልፋችሁ ስጡት ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፱ ። ፲፰ ፡ ፲፰ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፡ ፲ ። ፬
ሥጋውን ጉድቶት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን ነፍሱ ትድን ዘንድ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፳ ። ፭

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፭ ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ብሉእ ።

፮ ኢኮነኬ ትዝኅርትክሙ ሠናየ እንዘ ተአምኑ ከመ ኅዳጥ ብሉእ ብዙኃ ሐሪፀ ያብኅእ ።

፯ አንጽሑ እንከ ብሉአ ብሉየ እምኔክሙ ከመ ትኩኑ ለሐዲስ ሐሪፅ እስመ ዓዲክሙ ናእት አንትሙ ፡ አኮኑ በፋሲካነ ተሰቅለ ክርስቶስ ።

፰ ይእዜኒ ግበሩ በዓለክሙ ወአኮ በብሉእ ብሉይ ወአኮ በብሉእ እኩይ ዘኃጢአት አላ በብሉእ ዘቅድሳት ወዘጽድቅ ።

፱ ጸሐፍኩ ለክሙ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ከመ ኢትደመሩ ምስለ ዘማውያን ።

፲ ወአኮ ዝሙተ ዝ ዓለም በሕቲቱ ፡ ሀለዉ ዓዲ መስተ ዓግላን ወሀያድያን ወእለሂ ያመልኩ ጣዖተ ፡ ወእመአ ኮሰ ይደልወክሙ ትፃኡ እምዝንቱ ዓለም ።

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ ምኵናን ።

፲፩ ወይእዜኒ ጸሐፍኩ ለክሙ ከመ ኢትደመሩ ምስለ ዘማውያን ወእመበ እምኢኀው ዘያጣዑ ፡ አው ዓማጺ አው ሀያዲ ፡አው ረጋሚ ፡ አው ሰካሪ ፡ አው መስተ ዓግል ፡ ወምስለ ዘከመዝ ኢትትሐወሉ ።

፲፪ ምንት ተልሐፊየ አኮኑ ምስለ እለ በአፍአ ይትኴነኑ ፡ ወአንትሙሰ ኰንንዎሙ ለእለ ውስጥ እለ ምስሌክሙ ወፍትሑ ላዕሌሆሙ ።

፲፫ ወለእለ አፍአሰ ይኴንኖሙ እግዚአብሔር ወይፈትሕ ላዕሌሆሙ ፡ ወበሕቱ አእትቱ እምላዕሌክሙ እኩየ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተዋቅሦ በኀበ ዓማፅያን ።

፩ ወኢትትሀበሉ እንከ ትትዋቀሡ በኀበ ጸአልያን በኑ ዘይክል ይትዋቀሥ ምስለ ካልኡ በኀበ ዓማፅያን አኮኑ በኀበ ኄራን ፡ ወለእመበ ዘበ ተስናን ምስለ ቢጹ ለይትዋቀሥ በኀበ ቅዱሳን ወአኮ በኀበ ጸአልያን ወዐማፅያን ።

፪ ወኢተአምሩኑ ከመ ቅዱሳን ይኴንንዎሙ ለዓለም ወእመሰኬ አንትሙ ትኴንንዎሙ ለዓለም ኢይደልክሙኑ ትኴንኑ ዘንተ ትሑተ ምኵናነ ።

፫ ወኢትአምሩኑ ከመ መላእክተ ጥቀ ንኴንን ፡ ኅድጉሰ ዘዝ ዓለም ።

፬ ወበሕቱ ለእመበ ዘበ ተስናነ ዝ ዓለም ቢጽ ትሑታን ዘቤተ ክርስቲያን ዘአንበሩ ሎሙ ይስምዕዎሙ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፭ ።

ክፍል ፲፬ ፡ ስለ እርሾ ።

እንግዲያስ ጥቂቱ እርሾ ብዙውን ዱቄት እንደሚያ ፮
መጥ እያወቃችሁ መታበያችሁ መልካም አይደለም ፡
ገላ ፭ ፡ ፱ ።
እንግዲህ አሮጌውን እርሾ ከእናንተ አርቁ ለአዲስ ፯
ብሆ ትሆኑ ዘንድ ገና ቂጣ ናችሁና ፡ ክርስቶስ በፋሲ
ካችን ተሰቅሎ የለምን? ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲፱ ።
አሁንም በዓላችሁን አድርጉ ግን በአሮጌው እርሾ ፰
አይደለም ፡ የኃጢአት ምክንያት በሚሆን በተባላሸ
እርሾ አይደለም ፡ እውነትና ንጽሕና ባለው እርሾ
ነው እንጂ ። ዘፀ ፲፪ ፡ ፫ ። ፲፭ ፡ ፲፱ ። ዘዳ ፲፮ ፡ ፫ ።
ከዘማውያን ጋር እንዳትተባበሩ በዚህ መጽሐፍ ጻፍ ፱
ኩላችሁ ። ፪ ቆሮ ፮ ፡ ፲፬ ።
የዚህ ዓለም ዝሙት ብቻ አይደለም ፡ ቀማኞች ዘራፊ ፲
ዎች ጣዖትን የሚያመልኩ ደግሞ አሉ ፡ ያለዚያስ
ከዚህ ዓለም ልትለዩ ይገባል ። ገላ ፭ ፡ ፲፱ ።

ክፍል ፲፭ ፡ ስለ ፍርድ ።

አሁንም ከአመንዝሮች ጋር እንዳትገናኙ ጻፍኩላ ፲፩
ችሁ ከወንድሞቻችን መካከል ጣዖት የሚያመልክ
ቢኖር ፡ ወይም ዐመፀኛ ፡ ወይም ቀማኛ ፡ ወይም ተራ
ጋሚ ፡ ወይም ሰካር ፡ ወይም የሚቀማ ቢኖር ፡ እንደ
ዚህ ካሉ ሰዎች ጋር አትገናኙ ። ማቴ ፲፰ ፡ ፲፯ ።
ምን ዘባዝብኝ ! ካላመኑት ሰዎች ጋር ይፈረድባቸው ፲፪
የለምን? እናንተስ በውስጥ ያሉትን ከእናንተ ጋር
የሚኖሩትን ፈርዳችሁ ቅጧቸው ። ምዕ ፲ ፡ ፴፫ ።
ከሃይማኖት ውጪ ያሉትን ግን እግዚአብሔር ይፈ ፲፫
ርድባቸዋል በነፍስ በሥጋ ይቀጣቸዋል ፡ ብቻ ክፉ
ውን ከእናንተ አርቁ ። ዘዳ ፲፫ ፡ ፭ ። ማር ፱ ፡ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፮ ፤

ክፍል ፲፮ ፡ በዐመፀኞች ዳኝነት መከራከር ስለማይገባ ።

እንግዲህ በአረማውያን ዳኝነት ልትከራከሩ አትው ፩
ደዱ ከጓደኛው ጋር በዐመፀኞች ዳኝነት ሊከራከር
የሚችል አለን? በደጋጎች ዳኝነት አይደለምን? ከባ
ልንጀራው ጋር ክርክር ያለው ቢኖር በካህናት ዳኝ
ነት ይከራከር ፡ በተሳዳቢያዎች በዐመፀኞች ዳኝነት
አይደለም ።
ካህናት ሰውን ሁሉ እንደሚዳኙ አታውቁምን? እና ፪
ንተ ሰውን ሁሉ የምትዳኙ ከሆናችሁ ይህን ትንሹን
ነገር ልትፈርዱ አይገባችሁምን? ዳን ፯ ፡ ፳፪ ።
የዚህንስ ዓለም ዳኝነት ተዉትና መላእክትን ስንኳ ፫
እንድንገዛ አታውቁምን? ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ። ይሁ ፮ ።
ነገር ግን የዚህ ዓለም ፀብ ያላቸው ሰዎች ቢኖሩ ፡ ፬
የሾሙላቸው የቤተ ክርስቲያን የበታች ሹማምንት
ይስሙአቸው ።

፭ ወዘኒ እብለክሙ እንዘ እዛለፈክሙ ከመዝኑ አልቦ ጠቢብ እምውስቴትክሙ ወዘይክል በሪቀ አኃውምስለ ቢጸሙ ።

፮ ወዓዲ እኁወ ምስለ እኁሁ እስከ ታስተሰንኑ ወትትጋዐዙ በኀበ አረሚ ።

፯ ወአእምሩ እንከ ከመ እምጥንቱ ኃሣረ ይከውነክሙ እምከመ ጋዕዝ ወተስናን ብክሙ ኃጢአተ ወጌጋየ ይከውነክሙ ፡ አፎ እንከ ኢየሀይዱክሙ ወኢይገፍዑክሙ ።

፰ ወዓዲ አንትሙ ዐማፅያን ወሀያድያ ወከመዝኑ ትኤብሱ ላዕለ ቢጽክሙ ።

ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ እለ ኢይሬእይዋ ለመንግሥተ ሰማያት ።

፱ ኢተአምሩኑ ከመ ዐማፅያን ወሀያድያን ኢይሬእይዋ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ኢያስሕቱክሙ ኢ ዘማውያን ፡ ወኢ እለ ያማልዉ ፡ ወኢ እለይኤብሱ በነፍስቶሙ ፡ ወኢ እለ የሐውሩ ፡ ወኢ እለ የሐውርዎሙ ።

፲ ወኢ ሰራቅያን ፡ ወኢ ተዐጋልያን ፡ ወኢ ሰካርያን ፡ ወኢ ጸአልያን ፡ ወኢ ሀያድያን ኢይወርስዋ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።

፲፩ አንትሙ እንከ መኑ አንትሙ ፡ እንዘ ከማሁ አንትሙ ወባሕቱ ኀፀቡክሙ ወቀደሱክሙ ወአጽደቁክሙ በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ወበመንፈሱ ለአምላክነ ።

፲፪ ብየ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ ዘከነ ወአኮ ኵሉ ዘይበቍዐኒ ወኵሉ ይትከሀለኒ ወአልቦ ዘእሬሲ ይሠለጥ በላዕሌየ መኑሂ ።

፲፫ መብልዕ ለከርሥ ወከርሥኒ ለመብልዕ ወእግዚአብሔር ይስዕሮሙ ለክልኤሆሙ ፡ ወሥጋክሙሰ ኢኮነ ለዝሙት አላ ለእግዚአብሔር ወእግዚአብሔር ለሥጋክሙ ።

፲፬ ወእግዚአብሔር ዘአንሥኦ ለኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ እሙታን ያነሥአነ ኪያነሂ በኃይሉ ።

፲፭ ኢተአምሩኑ ከመ አባሉ ለክርስቶስ ሥጋክሙ ፡ ትነሥኡኑ አባሎ ለክርስቶስ ወትሬስይዎ አባለ ዘማ ፡ ሐሰ ።

፲፮ ኢተአምሩኑ ከመ ዘተደመረ ምስለ ዘማ አሐደ ሥጋ ይከውን ምስሌሃ ፡ እስመ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ለይኩኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።

፲፯ ወዘሰ ተደመረ ምስለ እግዚአብሔር አሐደ መንፈሰ ይከውን ምስሌሁ ።

፲፰ ጕዩ እምዝሙት እስመ ኵሉ ዘኃጢአተ ይገብር ሰብእ አፍአ እምሥጋሁ ይገብር ፡ ወዘሰ ይዜሙ ለሊሁ በሥጋሁ ይኤብስ ።

ይህንም የምላችሁስ ልዘልፋችሁ ነው ፡ ከመካከላችሁ አዋቂ ወንድሙ ከወንድሙ ማስታረቅ የሚችል ሽማግሌ የለም ? ብዬ ። ፭

ወንድሙንም ደግሞ ከወንድሙ ጋር እስከታጣሉና በአረሚ ዳኝነትም እስከትከራከሩ ድረስ ። ፮

እንግዲህ ከመጀመሪያው ጀምሮ ፀብ ክርክር ካላችሁ ውርደት እንዲሆንባችሁ ዕወቁ እንግዲያማ እንዴት አይነጥቋችሁ ? እንዴትስ አይገፏችሁ ? ማቴ ፭ ፡ ፴፱ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፲፭ ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፱ ። ፯

አሁንም ቢሆን እናንተ በመፀኞች ቀማኞች ናችሁ ፡ በወንድሞቻችሁ ላይ እንደዚህ በደል ትሠራላችሁን ? ፩ ተሰ ፬ ፡ ፮ ። ፰

ክፍል ፲፮ ፡ መንግሥተ ሰማያትን ስለማይወርሱ ሰዎች ።

ዐመፀኞችና ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳያዩዋት አታውቁምን ? አያስቷችሁ ዘማውያን ቢሆኑም ፡ ጣዖት የሚያመልኩ ቢሆኑም ፡ በሰውነታቸው የሚበድሉም ቢሆኑ ፡ የሚሄዱና ፡ የሚሄዱባቸውም ቢሆኑ ። ኢሳ ፫ ፡ ፲፩ ። ፱

ሌቦችም ቢሆኑ ፡ ቀማኞችም ቢሆኑ ፡ ሰካሮችም ቢሆኑ ፡ ተሳዳቢዎችም ቢሆኑ ፡ ነጣቆችም ቢሆኑ የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሷትም ። ገላ ፭ ፡ ፲፱ - ፳፩ ። ፲

እንግዲህ እናንተ እነማን ናችሁ ? እንዲህ ስትሆኑ ነገር ግን በአምላካችን ሕይወት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አነጻችሁ ፡ አከበሯችሁ ። ቲቶ ፫ ፡ ፫ ። ፲፩

በሆነው ሁሉ ላይ ሥልጣን አለኝ ፡ ግን ሁሉ የሚጠቅመኝ አይደለም ሁሉም ይቻለኛል ፡ በእኔ ላይ እንዲሠለጥን የማደርገው ማንም የለም ። ምዕ ፲ ፡ ፳፫ ። ፲፪

መብል ለሆድ ነው ሆድም ለመብል ነው እግዚአብሔር ሁለቱንም ያሳልፋቸዋል ፡ ሥጋችሁ ግን ለዝሙት አይደለም ለእግዚአብሔር ነው እንጂ ፡ እግዚአብሔርም ለሥጋችሁ ነው ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፫ - ፭ ። ፲፫

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን ለይቶ ያስነሣው እግዚአብሔር እኛንም በከሀሊነቱ ያስነሣናል። ፲፬

አካላችሁ የክርስቶስ አካል እንደሆነ አታውቁምን ? የክርስቶስን አካል ወስዳችሁ የአመንዝራ አካል ታደርጉታላችሁን ? አታድርጉት አይገባም ። ፲፭

ከአመንዝራ የተገናኘ ከእርሷ ጋር አንድ እንዲሆን አታውቁምን ? "መጽሐፍ ሁለቱ አንድ አካል ይሁኑ" ብሏልና ። ዘፍ ፪ ፡ ፳፬ ። ማቴ ፲፱ ፭ ። ፲፮

ከእግዚአብሔር ጋር የተዋሐደ ከእርሱ ጋር አንድ መንፈስ ይሆናል ። ዮሐ ፲፯ ፡ ፳፩ - ፳፪ ። ኤፌ ፭ ፡ ፴ ። ፲፯

ከዝሙት ሽሹ ፡ ኃጢአት የሚሠራ ሰው ሁሉ ከሥጋው ውጭ ይሠራል ፡ የሚያመነዝር ግን ራሱ ሥጋውን ይበድላልና ። ሮሜ ፩ ፡ ፳፬ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፬ ። ፲፰

፲፱ ኢተአምሩኑ ከመ ማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ አን ትሙ ዘኅዱር ላዕሌክሙ ዘነሣእክሙ እምኀበ እግዚ አብሔር ወኢኮንክሙ ለርእስክሙ ።

፳ በሤጥ ተሣየጠክሙ ፤ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር በሥ ጋክሙ ።

ምዕራፍ ፯ ፡

<u>ክፍል ፲ወ፰ ፡ በእንተ አውሥአተ መልእክት ።</u>

፩ ወበእንተሰ ዘጸሐፍክሙ ሊተ ይኄይሶ ለብእሲ ኢቀ ሪበ አንስት ።
፪ ወከመሰ ኢትዘምዉ ኵሉ ብእሲ ይንበር በብእሲቱ ፤ ወኵላ ብእሲት ትንበር በምታ ።
፫ ለብእሲትኒ ዘበርቱዕ ይግበር ላቲ ምታ ፤ ወከማሁ ብእሲትኒ ለምታ ።

፬ ብእሲትኒ ኢኮነት ብውሕተ ላዕለ ርእሳ ዘእንበለ ዳእሙ ለምታ ፤ ወከማሁ ብእሲኒ ኢኮነ ብውሐ ላዕለ ርእሱ ዘእንበለ ዳእሙ ለብእሲቱ ።
፭ ወኢትትገኀሡ አሐዱ እምካልኡ ፤ ዘእንበለ ዳእሙ በዘተበዋሀክሙ በዕድሜሁ ከመ ታስተርክቡ ለጸሎ ትክሙ ፤ ወካዕበ ተሀልዉ ኅቡረ ከመ ኢይዕባዕክሙ ሰይጣን እስመ ድኩም ቱስሕተ ነፍስትክሙ ።
፮ ወዘኒ ዘእብለክሙ አኮ ዘእኤዝዘክሙ ።

፯ እስመ እፈቅድ ኵሉ ሰብእ ይኩን ከማየ ፤ ወባሕቱ ኵሉ በዘእግዚአብሔር ጸገዎ የሀሉ ፤ በ ዘከመዝ ግዕዙ ፤ ወበ ዘካልእ ግዕዙ ።

፰ ወባሕቱ እብሎሙ ለእለ ኢያውሰቡ ፤ ወለመዓስብኒ ይኄይሶሙ ለእመ ነበሩ ከማየ ።
፱ ወለእመሰ ኢይክሉ ተዐግሦ ለያውስቡ እስመ ይኄ ይስ አውስቦ እምዋዕይ በፍትወት ።
፲ ወለእለሂ አውሰቡ እኤዝዘሙ በትእዛዘ እግዚአብ ሔር ወአኮ በትእዛዘ ርእስየ ፤ ብእሲት ኢትትኀደግ ምስለ ምታ ።

፲፩ ወእመኒ ተኀድገት ትንበር በከ ወእመ አኮ ትትዓረቅ ምስለ ምታ ፤ ወብእሲኒ ኢይኅድግ ብእሲቶ ።
፲፪ ወባዕደሰ እነግር ለልየ ወአኮ ዘእምኀበ እግዚእነ ፤ ለእመበ እምአኃዊነ ዘቦ ብእሲት እንተ ኢተአምን ወታፈቅር ምታ ወትፈቅድ ትንበር ምስሌሁ ፤ ኢይኅ ድግ ብእሲቶ ።

፲፫ ወእመኒ ብእሲት በቲ ምት ዘኢየአምን ወያፈቅር ብእ ሲቶ ወይፈቅድ ይንበር ምስሌሃ ፤ ኢትኅድግ ምታ ።

እናንተ ከእግዚአብሔር ለተቀበላችሁት በእናንተ አድሮ ለሚኖረው ለመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እንደሆ ናችሁ አታውቁምን ? ለራሳችሁ አይደላችሁም ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ ። ፪ ቆሮ ፯ ፡ ፲፯ ። ፲፱
በደሙ ዋጅቶአችኋልና እግዚአብሔርን በሥጋችሁ አገልግሉት ። ምዕ ፯ ፡ ፳፫ ። ፊል ፩ ፡ ፳ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲፰-፲፱ ። ፳

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፲፰ ፤ ለመልእክት መልስ ስለ መስጠት ።</u>

ስለ ጻፋችሁልኝስ ለሰው ወደ ሴቶች ባይቀርብ ይሻ ለዋል ። ፩
እንዳትሰስኑ ግን ማንኛውም ሰው በሚስቱ ይወሰን ፤ ማንኛይቱም ሴት በባሏ ትወሰን ። ምሳ ፭ ፡ ፲፰ ። ፪
ለሴትም ባሏ የሚገባትን ያድርግላት ፤ እንዲሁም ሴት ለባሏ የሚገባውም ታድርግለት ። ዘፀ ፳፩ ፡ ፱-፲ ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፯ ። ፫
ሴት ለባሏ ናት እንጂ በራሷ ሥልጣን የላትም ፤ እን ዲሁ ወንድ ለሚስቱ ነው እንጂ በራሱ ሥልጣን የለውም ። ፬
ለጸሎት እንድትዘጋጁ ከታዘዛችሁበት ጊዜ በቀር ባልና ሚስት አይለያዩ ፤ ዳግመኛም ሰይጣን ድል እን ዳያደርጋችሁ በአንድነት ኑሩ ፤ የሰውነታችሁ ተፈ ጥሮ ደካማ ነውና ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፫ ። ፭
ይህምን የምላችሁ ሳዝዛችሁ አይደለም ። ፪ ቆሮ ፰ ፡ ፰ ። ፮
ሰው ሁሉ እንደኔ ሊሆን እወዳለሁና ፤ ነገር ግን ሰው ሁሉ እግዚአብሔር እንደ አደለው ይኑር ፤ ባሕርዩ እን ደኔ የሆነ አለና ፤ ሌላም የሆነ አለና ። ማቴ ፲፱ ፡ ፲፪ ። ግብ ሐዋ ፳፮ ፡ ፳፱ ። ፯
ነገር ግን ያላገቡትንና አግብተው የፈቱትን እንደኔ ሆነው ቢኖሩ ይሻላቸዋል እላለሁ ። ቍ ፳፮ ። ፰
መታገሥን ባይችሉ ግን ያግቡ ፤ በፍትወት ከመቃ ጠል ማግባት ይሻላልና ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፲፬ ። ፱
ያገቡትንም በእግዚአብሔር ትእዛዝ አዝዛቸዋለሁ በራሴ ትእዛዝ አይደለም ፤ ሴትም ከባሏ አትፋታ ፤ ቍ ፳፭ ፡ ፵ ። ማቴ ፭ ፡ ፴፪ ። ማቴ ፲፱ ፡ ፮ ። ማር ፲ ፡ ፲፩-፲፪ ። ፲
ከተፋታችም ብቻዋን ትኑር ያለዚያ ከባሏ ጋር ትታ ረቅ ፤ ባልም ሚስቱን አይፍታ ። ፲፩
ሌላውን ግን ከራሴ አንቅቼ እናገራለሁ ከጌታችን የታዘዘ ነው ብዬ አይደለም ፤ ከወንድሞቻችን መካ ከል የማታምን ባሏን የምታፈቅር ከርሱ ጋር ለመኖር የምትወድ ሚስት ያለችው ሰው ቢኖር ፤ ሚስቱን አይፍታ ። ፲፪
ያላመነ ባል ያላት ሴት ብትኖር ሚስቱን ወዶ ከርሷ ጋር ሊኖር ቢወድ ፤ ባሏን አትፍታ ። ፲፫

፲፬ እስመ ይትቄደስ ብእሲ ዘኢየአምን በእንተ ብእ
ሲቱ ፡ ወትትቄደስ ብእሲትኒ እንተ ኢተአምን በእንተ
ምታ ፡ ወእመ አኮሰ ርኩሳነ ይከውኑ ውሉዶሙ ፡
ወይእዜሰ ቅዱሳን እሙንቱ ።
፲፭ ወእመሰ ዘኢየአምን ይፈቅድ ይኅድግ ለይኅድግ
እስመ እኁነ ወእኅትነ ኢይትቀነዩ ለዘከመዝ ፡ እስመ
ጸውዖሙ እግዚአብሔር ለሰላም ።
፲፮ እስመ ኢተአምር ብእሲት ለእመ ታድኅኖ ለምታ ፡
ወኢየአምር ብእሲ ለእመ ያድኅና ለብእሲቱ ።

፲፯ ወባሕቱ ኵሉ በከመ ከፈሎ እግዚአብሔር ወኵሉ
በከመ ጸውዖ እግዚአብሔር ከማሁ የሀሉ ፤ ወከ
መዝ ንኤዝዝ ለኵሉ አብያተ ክርስቲያናት ።
፲፰ ለእመቦ ዘተጸውዐ እንዘ ግዙር ውእቱ ኢይንሣእ
ቍልፈተ ፡ ወእመሰ ቈላፍ ተጸውዐ ኢይትገዘር
እንከ ።
፲፱ ተገዝሮሂ ኢይበቍዕ ወኢተገዝሮሂ ኢያሰልጥ ዘእን
በለ ዳእሙ ዐቂበ ትእዛዘ እግዚአብሔር ።

፳ ወኵሉ ዘከመ ተጸውዐ ከማሁ ለየሀሉ ።
፳፩ ወእመኒ ገብር አንተ ወበእከ ኢያኅዝንከ ፡ ወእመሰ
ይትከሃለከ ንሣእ ግእዛነከ ።
፳፪ እስመ ገብር ዘተጸውዐ እግእዛይ ውእቱ በኀበ እግ
ዚአብሔር ፡ ወከማሁ እግአዛይኒ ለእመ ተጸውዐ
ገብረ ክርስቶስ ውእቱ ።
፳፫ በሤጥ ተሣየጠክሙ ኢትኩኑ አግብርተ ሰብእ ።

፳፬ ወኵልክሙ አኃዊነ በዘተጸዋዕክሙ ፡ ከማሁ ሀልዉ
በእግዚአብሔር ።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ዓቂበ ድንግልና ።

፳፭ ወእንበይነ ደናግልኒ ኢኮነ ትእዛዘ እግዚአብሔር
ዘእብለክሙ ዳእሙ እነግረክሙ በምክርየ እምከመሰ
ተሣሀለኒ እግዚአብሔር ከመ እኩን ምእመነ ።

፳፮ ወባሕቱ ይመስለኒሰ ከመዝ እስመ ይኄይስ በግብር
ይትፈቀድ ዝንቱ ፡ ይኄይሶ ለሰብእ ከመዝ የሀሉ ።
፳፯ እምከመ ሀሎከ ምስለ ብእሲትከ ኢትፍቅድ ተኀ
ድጎ ምስሌሃ ፡ ወእመሰ አልብከ ብእሲት ኢትፍቅድ
አንስተ ፡ ወእመሰ አውሰብከ ኢጌገይከ ።
፳፰ ወእመኒ አውሰበት ድንግል ብእሴ ኢይከውና ኃጢ
አተ እስመ እሙንቱ ከመዝ ፡ ወእለሰ አውሰቡ መቅ
ሠፍተ ኀሠሡ ለርእሶሙ ፡ ወአንሰ እስመ እምሕከ
ክሙ ዘእብለክሙ ዘኒ ።
፳፱ ወባሕቱ ከመዝ ይረትዕ አኃዊነ እስመ አልፀቀ ይኅ
ልፍ ኵሉ ንብረተ ዝ ዓለም ፡ ወይእዜኒ እለኒ አውሰቡ
ይከውኑ ከመ ዘኢያውሰቡ ።

የማያምን ወንድ ስለ ሚስቱ ይከብራልና ፡ የማታምን ፲፬
ሴትም ስለ ባሏ ትከብራለችና ፡ ያለዚያ ግን ልጆቻ
ቸው ርኩሳን ይሆናሉ ፡ አሁን ግን ንጹሐን ናቸው ።
ሚል ፪ ፡ ፲፭ ። ሮሜ ፲፩ ፡ ፲፮ ።
የማያምን ሊተው ቢወድ ግን ይተው ፡ ወንድማችንና ፲፭
እኅታችን እንደዚህ ላለው ግብር አይገዙምና ፡ እግ
ዚአብሔር ለአንድነት ስለ ጠራቸው ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፱ ።
ሴት ባሏን ታድነው እንደሆነ አታውቅም ፡ ወንድም ፲፮
ሚስቱን ያድናት እንደሆነ አያውቅምና ። ያዕ ፭ ፡
፲፱ · ፳ ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፩ ።
ነገር ግን ሁሉም እግዚአብሔር እንደ አደለው ፲፯
ሁሉም እግዚአብሔር እንደጠራው እንዲሁ ይኑር ፡
ለምእመናን እንዲህ እናዝዛለን ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፰ ።
ተገዝሮ ሳለ ያመነ ቢኖር ቍልፈትን አይመኝ ፡ ያልተ ፲፰
ገዘረም ቢያምን ከመነ ወዲያ አይገዘር ። ግብ ሐዋ
፲፭ ፡ ፩ - ፭ ።
መገዘርም አይጠቅምም አለመገዘርም ግዳጅ አይፈ ፲፱
ጽምም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ነው
እንጂ ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፡ ፳፪ ። ኤር ፯ ፡ ፳፪ - ፳፫ ።
ሁሉ እንደታደለ እንዲሁ ይኑር ። ኤፌ ፬ ፡ ፬ ። ፳
አንተ አገልጋይ ሆነህ ብታምን አያሳዝንህ ፡ የሚቻ ፳፩
ልህስ ከሆነ ነፃነትህን አግኝ ።
ያመነ ባርያ በእግዚአብሔር ዘንድ ነፃ ነውና ፡ እን ፳፪
ዲሁ ጌታም ከመነ የክርስቶስ ተገዥ ነው ። ዮሐ ፰ ፡
፴፮ ። ኤፌ ፮ ፡ ፮ ።
በደሙ ገዝቷችኋልና የሰው ተገዦች አትሁኑ ። ፳፫
ምዕ ፮ ፡ ፳ ። ፩ ጴጥ ፲፰ ፡ ፲፱ ።
ወንድሞቻችን ! ሁላችሁም እንደተጠራችሁ እንዲሁ ፳፬
በእግዚአብሔር አምናችሁ ኑሩ ። ቍ ፲፯ ፡ ፳ ።

ክፍል ፲፱ ፡ ድንግልና ጠብቆ ስለ መኖር ።

ስለ ደናግልም የምነግራችሁ የእግዚአብሔርን ትእ ፳፭
ዛዝ አይደለም አማኝ እንድሆን እግዚአብሔር ይቅር
ካለኝ ምክሬን እነግራችኋለሁ እንጂ ። ቍ ፲ ፡ ፵ ።
፩ ጢሞ ፩ ፡ ፲፪ ።
ግን እንዲህ ይመስለኛል በግድ ይህ ሊመረጥ ይሻ ፳፮
ላል ለሰው እንዲህ ሆኖ ቢኖር ይሻለዋል ። ቍ ፳፱ ።
ከሚስትህ ጋር ካለህ ከእሷ መፋታትን አትሻ ፡ ሚስት ፳፯
ከሌለህ ግን ሴቶችን አትሻ ፡ ብታገባም አልበደልክም ።

ድንግል ባል ብታገባ ኃጢአት አይሆንባትም እነሱ ፳፰
እንዲህ ናቸውና ፡ ያገቡ ግን ለራሳቸው መቅሠፍትን
ይሻሉ ፡ ይህንንም የምላችሁ ስለማዝንላችሁ ነው ።

ነገር ግን ወንድሞቻችን ! እንዲህ ይቀናል የዚህ ፳፱
ዓለም ኑሮ ሁሉ ሊያልፍ ቀርቧልና አሁንም ያገቡ
እንዳላገቡ ይሆናሉ ። ሮሜ ፲፫ ፡ ፲፩ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፮ ።

፴ ወእለኒ ይበክዩ ከመ ዘኢበከዩ ፡ ወእለኒ ይትፌ
ሥሑ ከመ ዘኢተፈሥሑ ፡ ወእለኒ ይዴለዉ ከመ
ዘኢተደለዉ ፡ ወእለኒ ይሣየጡ ከመ ዘኢተሣየጡ ፡
ወእለኒ ይመልኩ ከመ ዘኢመለኩ ።

፴፩ ወእለኒ ይበልዑ ከመ ዘኢበልዑ ፡ ወእለኒ ይሰትዩ
ከመ ዘኢሰትዩ ፡ እስመ ኵሉ ተድላ ዝ ዓለም የኀ
ልፍ ።
፴፪ አንሰ እፈቅድ ለክሙ ዘእንበለ ኃዘን ተሀልዉ እስመ
ዘኢያውሰበ ይሔልዮ ለእግዚአብሔር በዘያሠምሮ
ለእግዚአብሔር ።
፴፫ ወዘሰ አውሰበ ይሔሊ ንብረተ ዝንቱ ዓለም በዘያሠ
ምራ ለብእሲቱ ።
፴፬ ወበሕቱ ተናፈቀ ፡ ወብእሲትኒ መዓስብት ወድንግልኒ
እንተ ኢያውሰበት ትሔልዮ ለእግዚአብሔር ከመ
ይትቀደስ ሥጋሃኒ ወነፍሳኒ ፡ ወእንተሰ አውሰበት
ትሔሊ ንብረተ ዝ ዓለም በዘታደሉ ለምታ ።
፴፭ ወዘኒ ዘእብለክሙ በዘይበቍዐክሙ ወአኮ ከመ አሥ
ግርክሙ ዳእሙ ከመ ዕሩየ ይኩን ንብረትክሙ ፡
ወትፀመድዎ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ኑፋቄ ።

፴፮ ወእመሰበ ዘይሔሊ ከመ ዘየኀፍር በእንተ ድንግል
ናሁ እመ ልህቀ ከመዝ ርቱዕ ይኩን ዘፈቀደ ይግ
በር ወአልቦ ኃጢአት ለእመ አውሰበ ።
፴፯ ወዘሰ አጥብዐ በልቡ ወአልቦ ሁከት ብውሕ ሎቱ
ዘፈቀደ ይግበር ወኢያገብርዎ ፡ ወእሞኒ አጥብዐ
በልቡ ይዕቀብ ድንግልናሁ ፡ ሠናየ ገብረ ።
፴፰ ወዘኒ አውሰበ ድንግለ ሠናየ ገብረ ፡ ወዘሰ ኢያው
ሰበ እንተ ትኄይስ ገብረ ።
፴፱ ብእሲትኒ እሥርት ይእቲ አምጣነ ሕያው ምታ ፡ ወእ
መሰ ሞተ ምታ አግዐዛይት ይእቲ ዘፈቀደት ታው
ስብ ወባሕቱ እምእመናን ።
፵ ወእመሰ አጥብዓት ለእግዚአብሔር ብፅዕት ይእቲ
ለእመ ነበረት በምክርየ ፡ ወሊተሰ ይመስለኒ መንፈሰ
እግዚአብሔር ብየ ።

ያልቅሱ የነበሩ እንዳላለቀሱ ይሆናሉ ፡ ደስ ይላቸ ፴
ውም የነበሩ ደስ እንዳላላቸው ይሆናሉ ፡ ተድላ
ደስታ ያደርጉ የነበሩ እንዳላደረጉ ይሆናሉ ፡ ይሸጡ
ይለውጡ የነበሩ እንዳልሸጡ እንዳልለወጡ ይሆ
ናሉ ፡ ይገዙ ይነዱ የነበሩ እንዳልገዙ ይሆናሉ ።
ይበሉ የነበሩ እንዳልበሉ ይሆናሉ ፡ ይጠጡ የነበሩ ፴፩
እንዳልጠጡ ይሆናሉ ፡ የዚህ ዓለም ተድላ ደስታ
ሁሉ ያልፋልና ። ሮሜ ፱ ፡ ፲፫ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፲፭-፲፯ ።
እኔስ ያለ ኃዘን ልትኖሩ እወድላችኋለሁ ያላገባ እግ ፴፪
ዚአብሔርን ያስበዋል እግዚአብሔርን ደስ በሚያ
ሰኘው ገንዘብ ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፭ ።
ያገባ ግን ሚስቱን ደስ ሊያሰኝ የዚህን ዓለም ኑሮ ፴፫
ያስባል ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳ ።
እንዲህ ከሆነ ግን ተለያየ አግብታ የፈታች ሴት ያላ ፴፬
ገባች ድንግልም ብትሆን ነፍሷም ሥጋዋም ይቀደስ
ዘንድ እግዚአብሔርን ታስበዋለች ፡ ያገባች ግን ባሏን
ደስ ልታሰኝ የዚህን ዓለም ኑሮ ታስባለች ።
ይህንም የምላችሁ እንዲጠቅማችሁ ነው ፡ ላጠም ፴፭
ዳችሁ አይደለም ኑሯችሁ አንድ ወገን እንዲሆንና
እግዚአብሔርን ያለመከፋፈል እንድታገለግሉት ነው
እንጂ ።
በሸመገለ ጊዜ ስለ ድንግልናው የሚያፍር ቢኖር ፴፮
እንዲህ ሊሆን ይገባል የወደደውን ያድርግ ቢያገባ
ኃጢአት የለበትም ።
በልቡ ቢጨክን መታወክ ባይኖረው ግን የወደደ ፴፯
ውን ሊያደርግ ይችላል ግድ አይበሉት ድንግልና
ውን ሊጠብቅ በልቡ ቢጨክን መልካም አደረገ ።
ድንግሊቱን ያገባ መልካም አደረገ ፡ ያላገባ ግን የሚ ፴፰
ሻለውን አደረገ ። ዕብ ፲፫ ፡ ፬ ።
ሴት ባሏ በሕይወት ሳለ በሕግ የፀናች ናት ፡ ባሏ ፴፱
የሞተ እንደሆነ ግን ነፃ ናት የወደደችውን ታግባ ፡
ነገር ግን ከምእመናን ወገን ይሁን ። ሮሜ ፯ ፡ ፪ ።
እግዚአብሔርን ለማገልገል ብትጨክን ግን በምክሬ ፵
ፀንታ የኖረች እንደሆነ ንእድት ክብርት ናት ፡ ለኔ
የእግዚአብሔር መንፈስ ያለኝ ይመስለኛል። ቍ ፳፭።

ምዕራፍ ፰ ።

ክፍል ፳ ፡ በእንተ አእምሮተ እግዚአብሔር ።

፩ ወበእንተኒ እለ ይዘብሑ ለአማልክት ነአምር ከመ
ኵልነ ብነ ልብ ወአእምሮሰ ያስተዓቢ ወተፋቅሮ
የሐንፅ ።

፪ ወእመበ ዘይብል አእመርኩ ዓዲ ኢያእመረ ዘይደ
ልዎ ያእምር ።
፫ ወዘሰ ያፈቅሮ ለእግዚአብሔር ውእቱኬ ዘበአማን
አእመረ ።
፬ ወበእንተሰ መብልዕት ዘይዘብሑ ለአማልክት ነአምር

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፳ ፡ እግዚአብሔርን ስለ ማወቅ ።

ለጣዖታት ስለሚሠዉም ሰዎች ሁላችንም አእምሮ ፩
እንዳለን መጠን እናውቃለን ፡ አውቃለሁ ማለት
ያስታብያል ፡ ፍቅር ግን ያንፃል ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡
፳ ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፬ ።
አውቃለሁ የሚል ቢኖር ሊያውቀው የሚገባውን ፪
ገና አላወቀም ። ገላ ፮ ፡ ፫ ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፬ ።
እግዚአብሔርን የሚወደው ሰው ግን በውነት ያወቀ ፫
እርሱ ነው ። ዘፀ ፴፫ ፡ ፲፪ ። ገላ ፬ ፡ ፱ ።
ለጣዖታት ስለሚሠዉአቸው መሥዋዕቶች ግን በዚህ ፬

ከመ ከንቱ እሙንቱ በውስተ ዓለም ወአልቦ አም
ላክ ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ።
፭ እስመ ቦ እለ ይብልዎሙ አማልክት እመኒ ዘውስተ
ሰማይ ወእመኒ ዘውስተ ምድር ወእለሰ ብዙኃን አማ
ልክቲሆሙ ብዙኃን አጋንንቲሆሙ ።

፮ ወለነሰኬ አሐዱ እግዚአብሔር አብ ዘኵሉ እምኔሁ
ወንሕነኒ ቦቱ ወአሐዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ዘኵሉ በእንቲአሁ ወንሕነኒ ቦቱ ።

፯ ወባሕቱ አኮ ኵሉ ዘየአምሮ ፡ ሀለዉ እለ በልማደ
አማልክት እስከ ዮም ይበልዑ ዘይዘብሑ ለአማል
ክት ፡ ወይረኵሱ በኢያጥብዖቶሙ ።

፰ ወመብልዕሰ ኢያሰልጠነ በኀበ እግዚአብሔር፡በሊዐኒ
ኢያረብኃነ ወኢያነክየነ ።

፱ ወባሕቱ ዑቁ ባዕድ ኢይስሐት በርእየ ዚአክሙ ።

፲ ለእመ ዘርእየከ አንተ ዘተአምን እንዘ ትረፍቅ
ውስተ ቤተ አማልክት ያጠብዕ ሰቤሃ ዝኩ ዘቀዳሚ
ንፉቅ ልቡ ወይበልዕ ዝቡሐ ለአማልክት ።
፲፩ ወይመውት በርእየ ዚአከ ዝኩ ድኩመ ልብ እኁ
ዘበእንቲአሁ ሞተ ክርስቶስ ።
፲፪ ወለእመ ከመዝ ትኤብሱ ላዕለ ቢጽክሙ ወታወድቁ
ልበሙ ለድኩማን፣ ለክርስቶስኬ አበስክሙ ።

፲፫ ወእመሰ እንበይነ መብልዕ ይስሕት ቢጽየ፡ ኢይበልዕ
ሥጋ ለዝሉፉ ከመ ኢያስሕት ቢጽየ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ክፍል ፳ወ፩ ፡ በእንተ ርእሱ ወለበርናባስ ።

፩ ኢኮንኩኑ አግአዚ ፡ ወኢኮንኩኑ ሐዋርያ አኮኑ
እግዚእነ ኢየሱስ ዘርኢኩ ፡ ወኢኮንክሙኑ አን
ትሙ ግብርየ በእግዚእነ ።

፪ ወእመኒ ለባዕዳን ኢኮንኩ ሐዋርያሆሙ ለክሙሰ አነ
ሐዋርያክሙ እስመ ማኅተማ ለመጽሐፍየ አንትሙ
ውእቱ በእግዚእነ ።
፫ ወከመዝ ቅስትየ ለእለ ይትዋቀሡኒ ።
፬ ቦኑ ኢይከውነነ ንብላዕኒ ወንስተይኒ ።
፭ ወትትለወነ እኅትነ እምአንስት ከመ ኵሉ ሐዋር
ያት ከመ አኀዊሁ ለእግዚእነ ፡ ወከመ ኬፋ ።

፮ ሊተኒ ዳእሙ ፡ ወለበርናባስ አሕረሙ ለነ ሥራሐ ።

ዓለም ከንቱ እንደሆኑ እናውቃለን ከንድ ከእግዚአ
ብሔር በቀር አምላክ የለምና ። ኢሳ ፵፩ ፡ ፳፱ ።
በሰማይ ያሉትንም ቢሆኑ በምድርም ያሉትንም ቢሆኑ ፭
አማልክት የሚሏቸው አሉና ፡ ጣዖቶቻቸው የበዙ
በቸው ሰዎች አጋንንቶቻቸውም ብዙዎች ናቸው ።
ኤር ፪ ፳፰ ። ዮሐ ፲ ፡ ፴፬ ።
ለእኛስ ሁሉ ከእሱ የተገኘበት እኛም በእርሱ አም ፮
ነን ፀንተን የምንኖርበት አንድ እግዚአብሔር አብ
ነው ፡ ሁሉ እሱን ለማገልገል የተፈጠረለት እኛም
በከሀሊነቱ የተገኘንበት አንድ ጌታ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ አለን ። ሚል ፪ ፡ ፲ ። ኤፌ ፬ ፡ ፮ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፮ ።
ነገር ግን ሁሉ የሚያውቀው አይደለም እስከ ዛሬ ፯
በጣዖታት ልማድ ለጣዖት የተሠዋውን የሚበሉ
አሉ ፡ በሃይማኖት በለመፅናቸውም ይረክሳሉ ።
ምዕ ፲ ፡ ፳፯ ።
መብል በእግዚአብሔር ዘንድ ግዳጅ አይፈጽምል ፰
ንም ፡ ብንበላም አይረብንም ባንበላም አይጐዳንም ።
ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፯ ።
ነገር ግን ሌላው እናንተን በማየት እንዳይሰሳት ተጠ ፱
ንቀቁ ። ገላ ፭ ፡ ፲፫ ።
አንተ አማኙ በጣዖታት ቤት ተቀምጠህ ያየህ ቢኖር ፲
ያ ቀድሞ ልቡ ወላዋይ የነበረው ሰው ያን ጊዜ
ደፍሮ ለጣዖት የተሠዋውን ይበላል ።
ክርስቶስ ስለ እርሱ የሞተለት ያ ልበ ደካማው ወንድ ፲፩
ማችን አንተን በማየት ይጐዳል ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፭ ።
በባልንጀሮቻችሁ ላይ እንዲህ የምትበድሉ ከሆነ ፲፪
የደካሞችን ልብ የምታሳዝኑ ከሆነ ፡ ክርስቶስን በደ
ላችሁ ። ማቴ ፳፭ ፡ ፵ ።
በመብል ምክንያት ወንድሜ የሚጐዳ ከሆነ ፡ ወንድ ፲፫
ሜን እንዳላሳስት ለምን ጊዜም ሥጋን አልበላም ።
ሮሜ ፲፬ ፡ ፳፩ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳፩ ፡ ስለ ራሱና ስለ በርናባስ ።

ነፃ አይደለሁምን ? ሐዋርያስ አይደለሁምን ? ጌታችን ፩
ኢየሱስ ክርስቶስንስ አይቼ የለምን ? እናንተስ
በጌታችን ተማሪዎቼ አይደላችሁምን ? ። ምዕ ፲፭ ፡
፲ ። ግብ ሐዋ ፳፮ ፡ ፲፯ ። ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ለሌሎች ሐዋርያቸው ባልሆንም ለእናንተስ ሐዋርያ ፪
ችሁ ነኝ ፡ በጌታችን ዘንድ የመልእክቴ ማኅተም
እናንተ ናችሁና ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፪ - ፫ ።
ለሚከራከሩኝ ሰዎች እምመልሰው ቃሌ ይህ ነው ። ፫
በውኑ ልንበላ ልንጠጣ አይገባንም ? ሉቃ ፲ ፡ ፯ ። ፬
እንደ ሐዋርያት ሁሉ እንደ ጌታችን ወንድሞችና ፭
እንደ ጴጥሮስ ከሴቶች ተለይታ እኅታችንስ ልትከ
ተለን አይገባም ? ዮሐ ፩ ፡ ፵፪ ።
ለኔና ለበርናባስ ብቻ የደከምንበትን ይከለክሉናል? ፮

ክፍል ፳ወ፪ ፡ በእንተ ዕሙዳን ወምርካበሙ ።

፯ ወዘኒ ይፀመድ ከመ ይርከብ ሲሳዮ ፡ መኑ ዘይተክል
ወይነ ወኢይበልዕ ቀምሖ ፡ ወመኑ ዘይርዒ መርዔቶ
ወኢይሰቲ ሐሊበ ።
፰ በኑ ለእድልዎ ለሰብእ ፡ እብል አከኑ ኦሪትኒ መጽሐፈ
ሙሴ ይቤ ከመዝ ፡ ኢትፍጽሞ አፉሁ ለላሕም ሶበ
ታከይድ እክለከ ።
፱ ላሕምኑ እንከ አዕሐቀ ለእግዚአብሔር ዘዘንተ ይጽ
ሕፍ ።
፲ አላ አርአየ ከመ በእንቲአነ ይቤ ወበእንቲአነ ጸሐፈ
እስመ ርቱዕ ዘኒ የሐርስ እንዘ ይሴፎ ምርካቦ የሐርስ
ወዘኒ ያከይድ እክለ እንዘ ይሴፎ ምርካቦ ያከይድ ።

፲፩ ወእመሰ ንሕነ ዘራእነ ለክሙ ዘመንፈስ ቅዱስ ዐቢ
ይኑ ውእቱ ሶበ ንሕነ ነአርር ለክሙ ዘሥጋ ሰብእ ።

፲፪ ወእመሰ ባዕድ ይቀድመነ በሢመተ ዚአነ ለሊክሙ
ተአምሩ ዘይኄይሰክሙ ወአንሰ ኢፈቀድክዎ ለዝንቱ
ወባሕቱ በኵሉ እትዔገሥ ከመ ኢያዕቅፍ ትምህርቶ
ለክርስቶስ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ሲሳዮሙ ለሥዩማነ ቤተ እግዚአብሔር ።

፲፫ ኢተአምሩኑ ከመ ገነውተ አማልክት ይሴሰዩ መበ
አሙ ለአማልክት ፡ ወእለኒ ይፀመዱ ምሥዋዐ ይት
ካፈሉ መሥዋዕተ ወለሥዩማነ ቤተ እግዚአብሔር
መበአ ቤተ እግዚአብሔር ምርካበሙ ።

፲፬ ወእግዚእነሂ ከማሁ አዘዘ ይሚህሩ ትምህርተ ወን
ጌል በውእቱ ምህሮ ወንጌል ይኩኖሙ ምርካበሙ
ለሕይወቶሙ ።

፲፭ ወአንሰ ለዝኒ ኢፈቀድክዎ ወአኮ ዘንተ ብሂልየ እር
ከብ ዘጸሐፍኩ ዘንተ ወሊተሰ ይኄይሰኒ መዊት እም
ይትበሃነኒ ምዝጋናየ ።
፲፮ ወእመኒ መሀርኩ ኢይከውነኒ ምዝጋና ፡ እስመ በት
እዛዝ ገበርኩ ፡ ወእመኒ ኢመሀርኩ አሌ ሊተ ።

፲፯ ወእመሰ ዘእምፈቃድየ ገበርክዎ ለዝንቱ እምረከብኩ
ዐስብየ ፡ ወእመሰ ዘበግብር ምግበ በዘአመገቡኒ ተል
እኩ ምንት እንከ ዕሤትየ ።
፲፰ ለእመ መሀርኩ እሬሲ ከመ እምሀር ዘእንበለ ዐስብ
ዘአልብየ ምርካብ በውስተ ሢመትየ ።
፲፱ እስመ እንዘ አግአዚ አነ እምኵሉ አቅነይኩ ርእስየ
ለኵሉ ከመ እስተጋብአሙ ለብዙኃን ኀበ ሃይማኖት ።

ክፍል ፳፪ ፡ ስለ አገልጋዮችና ስለሚያገኙት ።

የሚያገለግልም ምግቡን ያገኝ ዘንድ ነው ፡ ወይን ፯
ተክሎ ፍሬውን የማይበላ ማነው? መንጋውን ጠብቆ
ወተቱን የማይጠጣ ማነው? ዘዳ ፳ ፡ ፮ ።
በውኑ ለሰው ይምሰል እናገራለሁን ? የሙሴ መጽ ፰
ሐፍ ኦሪትስ እንዲሁ "እህልህን በምታበራይበት
ጊዜ የበሬውን አፉን አትሠረው" ብሎ የለምን ?
እንግዲህ ይህን የጻፈ ለእግዚአብሔር ላም አሳዝ ፱
ኖት ነውን ? ዘዳ ፳፭ ፡ ፬ ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፲፰ ።
ስለ እኛ እንደ ተናገረ እንደ ጻፈ አስረዳ እንጂ ፡ ፲
የሚገባ ነውና የሚያርስ የሚያገኘውን ተስፋ አድ
ርጎ ያርሳል ፡ እህልን የሚያበራየውም የሚያገኘው
ውን ተስፋ አድርጎ ያበራያል ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፮ ።
እኛ የመንፈስ ቅዱስን ዘር ከዘራንላችሁ ለቁመተ ፲፩
ሥጋ ያህል የሚሆነውን ብንመገብ ታላቅ ነገር
ነውን? ። ማቴ ፲ ፡ ፰ ። ሮሜ ፲፭ ፡ ፳፯ ።
በእኛ ሹመት ሌላ የሚቀድመን ከሆነ ግን የሚሻላች ፲፪
ሁን እናንተ ታውቃላችሁ ፡ እኔ ይህን አልፈለግሁ
ትም ፡ ነገር ግን የክርስቶስን ትምህርት እንዳላሰናክል
በሁሉ እታገሣለሁ እንጂ ። ግብ ሐዋ ፳ ፡ ፴፫ ።

ክፍል ፳፫ ፡ ስለ ቤተ እግዚአብሔር ሹማምንት ምግብ ።

የጣዖታቱ ካህናት ለጣዖታት የገባውን መባ እንዲመ ፲፫
ገቡ አታውቁምን ? መሠውያውን የሚያገለግሉም
መሥዋዕቱን እንደሚካፈሉ አታውቁምን? ለቤተ እግ
ዚአብሔር ሹማምንትም ምግባቸው የቤተ እግዚአ
ብሔር መባ ነው ። ዘሌ ፯ ፡ ፲፯ ። ዘኍ ፲፰ ፡ ፰ - ፴፩ ።
ጌታችንም እንደዚሁ ወንጌልን ለሚያስተምሩ ሰዎች ፲፬
ለሕይወታቸው የሚሆነውን ምግባቸው በዚያው
ወንጌልን በማስተማር ይሆን ዘንድ አዘዘ ። ሉቃ ፲ ፡
፯ ። ገላ ፮ ፡ ፮ ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፲፯ ።
እኔ ይህንም አልሻሁትም ይህን የጻፍኩ ይህን እን ፲፭
ዳገኝ ብዬ አይደለም ፡ እኔ ግን ዋጋዬ ከሚቀርብኝ
ሞት ይሻለኛል ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፫ ።
ባስተምርም መመስገን አይገባኝም ታዝዤ አድርጌ ፲፮
ዋለሁና ፡ ባላስተምርም ወዮልኝ ። ኤር ፳ ፡ ፱ ። ማቴ
፳፮ ፡ ፳፮ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፺፪ ።
ይህንስ በፈቃዴ አድርጌው ብሆን ዋጋዬን ባገኘሁ ፲፯
ነበር ፡ በግድ ከሆነ ግን ሹመቱን ስለ ሾመኝ አገልግ
ያለሁ እንግዲህ ዋጋዬ ምንድር ነው ? ምዕ ፱ ፡ ፩ ።
ባስተምርም በሹመቴ አበል እንደሌለኝ ሆኜ ያለ ፲፰
ዋጋ እንዳስተምር አደርጋለሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፱ ።
እኔ ከሁሉ ነፃ ስሆን ራሴን ለሁሉ አስገዛሁ ብዙዎ ፲፱
ችን ወደ ሃይማኖት እሰበስባቸው ዘንድ ። ማቴ ፳ ፡
፳፯ - ፳፰ ።

፳ ወኮንክዎሙ ለአይሁድ ከመ አይሁዳዊ ከመ አስተ
ጋብኦሙ ለአይሁድኒ፡ ወኮንክዎሙ ለእለ ውስተ ሕገ
ኦሪት ከመ ዘውስተ ሕገ ኦሪት ከመ አስተጋብኦሙ
ለእለ ውስተ ሕገ ኦሪት ።
፳፩ ወኮንክዎሙ ለእለ አልቦሙ ሕግ ከመ ዘአልቦ ሕግ
እንዘ ኢኮንኩ ራስየ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር፡
ዳእሙ ውስተ ሕገ ክርስቶስ ሀሎኩ ከመ እርብሖሙ
ለእለ አልቦሙ ሕግ ።
፳፪ ወኮንክዎሙ ለድኩማን ከመ ድኩም ከመ እርብ
ሖሙ ለድኩማን፡ ለኵሉ በግእዘ ኵሉ ተለውኩ ወገ
በርኩ ከመ አስተጋብኦሙ ለኵሎሙ መንገሌየ ወአ
ድኅኖሙ ዘእንበለ ዕቅፍት ።
፳፫ ወኵሎ እገብር በእንተ ትምህርተ ወንጌል ከመ
እኩን ሱታፌ ለክርስቶስ ።

<u>ክፍል ፳ወ፬፡ በእንተ እለ ይትባደሩ በውስተ ፀብዕ ።</u>

፳፬ ኢተአምሩኑ ከመ እለ ይትባደሩ በውስተ ፀብዕ
ኵሎሙ ይረውፁ ወቦ ዘይከውኖ ምዝጋና ለዘበደረ
ከማሁኬ ሩፁ ወብድሩ ከመ ትርከቡ ።

፳፭ ወኵሉ ዘይትጋደል ይትዔገሥ፡ ወእሉሰ ይፀ
ንፁ ከመ ይንሥኡ አክሊለ ዕሤተ ምዝጋናሆሙ
ኀላፊ ዘይማስን ።

፳፮ ወንሕነሰ ንትዔገሥ ወንፅናዕ ከመ ንንሣእ አክሊለ
ዘኢየኀልፍ፡ እንሰኬ ከመዝ እትጋደል ወእትባደር።

፳፯ ወአጠውቃ ለነፍስየ ወአገርሮ ለሥጋየ ወእትዐቀብ
ለርእስየ ከመ አነ ኢይኩን ምኑነ ዘለባዕድ እሜህር ።

ምዕራፍ ፲ ።

<u>ክፍል ፳ወ፭፡ በእንተ ዜና አበው ።</u>

፩ ወእፈቅድ ለክሙ ታእምሩ አኃዊነ እስመ ለኵሎሙ
አበዊነ ጸለሎሙ ደመና፡ ወኵሎሙ ኀለፉ ማእከለ
ባሕር ።
፪ ወለኵሎሙ አጥመቆሙ ሙሴ በደመና ወበባሕር ።
፫ ወኵሎሙ ተሴሰዩ እክለ ዘመንፈስ ቅዱስ ።

፬ ወኵሎሙ ሰትዩ ስቴ መንፈሳዌ ዘውእቱ ዘሰትዩ
እምኰኵሕ መንፈሳዊቲ እንተ ተሐውር ድኅሬሆሙ
ወኰኵሕሰ ክርስቶስ ውእቱ ።

፭ ወአኮ ለኵሎሙ ዘኀረዮሙ እግዚአብሔር ወመብዝ
ኅቶሙ ተነጽሑ በገዳም ።

፮ ወዝኒ ዘረከቦሙ ከመ ይኩኑክሙ አሙንቱ አርአያ

ለአይሁድ እንደ አይሁዳዊ ሆንኩላቸው አይሁድን ፳
እመልሳቸው ዘንድ፡ በኦሪት ሕግ ላሉትም በኦሪት
ሕግ እንዳለ ሰው ሆንኩላቸው በኦሪት ሕግ ያሉትን
እመልሳቸው ዘንድ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፡ ፫ ።
ሕግ ለሌላቸውም ሕግ እንደሌለው ሰው ሆንኩላቸው ፳፩
የእግዚአብሔርን ሕግ የዘነጋሁ ሳልሆን በክርስቶስ
ሕግ ፀንቻለሁ እንጂ፡ ሕግ የሌላቸውን እረባቸው
እጠቅማቸው ዘንድ ። ሮሜ ፪ ፡ ፲፪ ። ገላ ፪ ፡ ፫ ።
ለደካሞችም እንደ ደካማ ሆንኩላቸው ደካሞችን እጠ ፳፪
ቅማቸው ዘንድ ሁሉን በሁሉ ጠባይ ተከትዬ ሠራሁ፡
ሁሉንም ወደኔ እመልሳቸው ዘንድ ያለጥርጥርም
አድናቸው ዘንድ። ሮሜ ፲፩ ፡ ፲፬። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፱።
ወንጌልን ስለ ማስተማር ሁሉን እሠራለሁ፡ ክርስቶስን ፳፫
እመስለው ዘንድ ።

<u>ክፍል ፳፬፡ በጦር ሜዳ ስለሚሽቀዳደሙ ።</u>

በሰልፍ ውስጥ የሚሽቀዳደሙ ሁሉ እንደሚሩጡ ፳፬
አታውቁምን? ለቀደመውም የሚደረግለት ምስጋና
አለ፡ እንዲሁ እናንተም እንድታገኙ ሩጡና ቅደሙ።
ማቴ ፲ ፡ ፳፪ ። ገላ ፪ ፡ ፪ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፬ - ፯ ።
የሚጋደል ሁሉ መከራውን ይታገሣል እነሱስ የሚ ፳፭
ጠፋውንና የሚያልፈውን የምስጋናቸው ዋጋ የሆነ
ውን አክሊል ያገኙ ዘንድ ይበረታሉ ። ፩ ጢሞ ፮ ፡
፲፪ ። ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፬ ። ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፲ ።
እኛ ግን የማያልፈውን አክሊል ለማግኘት እንታገሣ ፳፮
ለን እንበረታለን፡ እኔም እንደዚሁ እቀዳደማለሁ
እጋደላለሁ ።
ሰውነቴን ዕሥዋለሁ ሌላውን የማስተምር እኔ የተ ፳፯
ናቅሁ እንዳልሆን ለራሴ እጠነቀቃለሁ ። ሮሜ ፰ ፡
፲፫ - ፲፬ ።

ምዕራፍ ፲፤

<u>ክፍል ፳፭፡ ስለ አባቶች ዜና ።</u>

ወንድሞቻችን! አባቶቻችንን ሁሉ ደመና እንደጋረ ፩
ዳቸው ሁሉም በባሕር መካከል አልፈው እንደተሻ
ገሩ ልታውቁ እወዳለሁ ። ዘፀ ፲፫ ፡ ፳፩ ። ፲፬ ፡ ፳፪ ።
ሁሉንም ሙሴ በደመና በባሕር አጠመቃቸው ። ፪
ሁሉም መንፈስ ቅዱስ የሰጣቸውን ምግብ ተመገቡ ። ፫
ዘፀ ፲፯ ፡ ፲፭ ። ዘዳ ፰ ፡ ፫ ።
ሁሉም መንፈሳዊ መጠጥን ጠጡ ይኸውም በኋላ ፬
ቸው ከምትሄደው ከመንፈሳዊት ኰኵሕ የጠጡት
ነው፡ ኰኵሕም የተባለ ክርስቶስ ነው። ዘፀ ፲፯ ፡ ፮።
ዘኁ ፳ ፡ ፲፩ ። መዝ ፸፰ ፡ ፲፭ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ሁሉንም እግዚአብሔር የመረጣቸው አይደለም ብዙ ፭
ዎቹ በምድረ በዳ እንደ ሻሽ ተነጥፈው ቀርተዋል ።
ዘኁ ፲፬ ፡ ፳፫ - ፴ ። ዮሐ ፮ ፡ ፵፱ ።
ይህም ያገኛቸው እነሱ ለእናንተ ምልክት እንዲሆ ፮

ከመ እንትሙኒ ኢትፍትዉ እኩየ ከመ ፈተዉ እሙንቱ ።
፯ ወኢታምልኩ ጣዖተ በከመ አምለኩ እሙንቱ በከመ ይቤ መጽሐፍ ነበሩ አሕዛብ ይብልዑ ወይሰትዩ ወተንሥኡ ይዝፍኑ ።
፰ ወኢትዘምዉ ይቤልዎሙ ወበ እለ ዘመዉ እምውስቴቶሙ ወሞቱ በአሐቲ ዕለት ክልኤ እልፍ ወዕሥራ ምእት ።
፱ ወኢታመክርዎ ለእግዚአብሔር ይቤልዎሙ፣ አመከርዎ ወአጥፍኦሙ አርዌ ምድር ።
፲ ወኢታንጐርጕሩ ይቤልዎሙ ወእንጐርጐሩ ወአኀለቆሙ ብድብድ ።
፲፩ ዝንቱ ኵሉ ዘረከቦሙ ለእልክቱ ምሳሌ ተጽሕፈ ለአእምሮ ወለተግሣፅ ዚአነ እለ በደኀሪ መዋዕል ።
፲፪ ወይእዜኒ ዝኩ ዘይትአመን ርእሶ ከመ ይቀውም ውእቱ ይትዐቀብ ከመ ኢይደቅ ።
፲፫ ወመንሱትሰ ኢይረክበክሙ ዘእንበለ እምሰብእ ዳእሙ እኩት እግዚአብሔር ዘኢኀደገክሙ ትትመንሰዉ ዘእንበለ ዳእሙ በዘትክሉ ፀዊረ ወተዓግሦ ወይረድአክሙ በመከራ ከመ ትፃኡ እመንሱት ።

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ ርኲቅ እምአማልክት ።

፲፬ ወይእዜኒ አኀዊነ ጕዩ እምአማልክት ።
፲፭ ወፍትሑ ከመ ጠቢባን በዘይረትዕ እብለክሙ ።
፲፮ ዝንቱ ጽዋዐ በረከት ዘንባርክ አኮኑ ሱታፌ ደሙ ለክርስቶስ ውእቱ፣ ወዝኒ ኅብስት ዘንፌትት አኮኑ ሱታፌ ሥጋሁ ለክርስቶስ ውእቱ ።
፲፯ ወበከመ አሐዱ ኅብስት ከማሁ አሐዱ ሥጋ ንሕነ እንዘ ብዙኃን፣ እስመ ኵልነ እምአሐዱ ኅብስት ንነሥእ ።
፲፰ ርእይዎሙ ለእስራኤል ዘሥጋ ይበልዑ መሥዋዕተ ወይከውኑ ሱቱፋኒሁ ለምሥዋዕ ።
፲፱ ወዘንተ እንከ ንብል ዘሂ ይዘብሑ ለአማልክት ከንቱ፣ ወአማልክቲሆሙኒ ከንቱ ።
፳ ወአሕዛብኒ ዘይዘብሑ ለአጋንንት ወአኮ ለእግዚአብሔር ወባሕቱ ኢይፈቅድ ለክሙ ትኩኑ ሱቱፋነ አጋንንት ።
፳፩ ወኢትክሉ ሰትየ ጽዋዐ እግዚአብሔር ወጽዋዐ አጋ

ኑዋችሁ ነው፡ እነሱ ክፉ እንደ ወደዱ እናንተም ክፉ እንዳትወዱ ነው ። ዘኍ ፲፩ ፡ ፬ - ፴፬ ።
እነሱ ጣዖታትን እንዳመለኩ እናንተ ጣዖት እንዳታመልኩ ነው "አሕዛብ ይበሉ ይጠጡ ነበር ሊዘፍኑም ተነሡ„ ብሎ መጽሐፍ እንደተናገረ ። ዘፀ ፴፪ ፡ ፮ ። ፯
አትሰስኑ አዒቸው ግን ከመካከላቸው የሴሰኑ አሉ በአንድ ቀን ሁለት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰዎች ሞቱ ። ዘኍ ፳፭ ፡ ፩ - ፱ ። ፰
እግዚአብሔርን አትፈታተኑት አሉዋቸው ተፈታተኑት ፡ (ነዘር አበብ) አጠፋቸው። ዘፀ ፲፯ ፡ ፪ - ፯። ዘዳ ፮ ፡ ፲፮ ። ዘኍ ፳፩ ፡ ፭ - ፮ ። ፱
አታንጐራጕሩ አኋቸው እንጐራጐሩ ቸነፈር ፈጃቸው ። ዘኍ ፲፬ ፡ ፪ - ፴፯ ። ዕብ ፫ ፡ ፲፩ - ፲፯ ። ፲
እነሱን ያገኛቸው ይህ ሁሉ መከራ በኋላ ዘመን ለምንነሣው ለእኛ ዕውቀትና ምክር ይሆን ዘንድ ነው? ። ሮሜ ፲፭ ፡ ፬ ። ዕብ ፲ ፡ ፳፭ ። ፲፩
አሁንም በሃይማኖት እንዲፀና ራሱን የሚታመን ሰው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ ። ሮሜ ፲፩ ፡ ፳ ። ፲፪
ጥፋትስ አያገኛችሁም ከሰው ብቻ ነው እንጂ እንድ ትጠፉ ትጠፉ ዘንድ ያልተዋችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው ታግሣችሁ ልትቀበሉት በምትችሉት ነው እንጂ፡ ከጥፋት ትድኑ ዘንድ በመከራ ጊዜ ይረዳችኋል ። ዘፀ ፲፫ ፡ ፲፯ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፱ ። ፲፫

ክፍል ፳፯ ፡ ከጣዖታት ስለ መሸሽ ።

ወንድሞቻችን! አሁንም ከጣዖታት ሽሹ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፳፩ ። ፲፬
ዐዋቂዎች እንደ መሆናችሁ በሚገባ ፍረዱ እላችኋለሁ ። ፲፭
ይህ የምንባርከው የበረከት ጽዋዕ የክርስቶስ እንደ ደሙ አይደለምን? ይህስ የምንፈትተው ኅብስት የክርስቶስ ሥጋው አይደለምን? ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፯ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፵፪ ። ፲፮
ኅብስቱ አንድ እንደሆነ እንዲሁ እኛም ብዙዎች ስን ሆን አንድ አካል ነን፡ ሁላችንም ከአንድ ኅብስት እንቀበላለንና ። ሮሜ ፲፪ ፡ ፭ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፳፯ ። ፲፯
እስራኤል ዘሥጋን ተመልከትዋቸው መሥዋዕቱንም ይበሉ ከመሠዊያው ተባባሪዎች ይሆኑ እንደ ነበር ። ዘሌ ፯ ፡ ፮ - ፲፭ ። ፲፰
እንግዲህ ምን እንላለን? ለጣዖታት የሚሠዉት መሥዋዕት ከንቱ ነው፡ ጣዖታቱም ከንቱ ናቸው ። ፩ ቆሮ ፰ ፡ ፬ ። ፲፱
አሕዛብም የሚሠዉ ለአጋንንት ነው ለእግዚአብሔር አይደለም ነገር ግን የአጋንንት ተባባሪዎች እንድትሆኑ አልፈቅድላችሁም ። ዘሌ ፲፯ ፡ ፯ ። ዘዳ ፴፪ ፡ ፲፯ ። መዝ ፻፮ ፡ ፴፯ ። ራእ ዮሐ ፱ ፡ ፳ ። ፳
የእግዚአብሔርን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋዕ አንድ ፳፩

ንንት ፡ ወኢትክሉ በሊዐ ማእደ እግዚአብሔር ወማ
እደ አጋንንት ።

፳፪ ናቅንኦኑ እንከ ለእግዚአብሔር በኑ ንፀንዕ እምኔሁ ።

፳፫ ወኵሉ ይከውነኒ ፡ ወኵሉሰ አኮ ርቱዕ ወኵሉ ብዉሕ
ሊተ ፡ ወባሕቱ አኮ ኵሉ ዘየሐንጽ ።

፳፬ ኢያድልዉ ለርእስክሙ ዘእንበለ ለቢጽክሙ ።

፳፭ ወዓዲ ኵሎ ዘይሠይጡ በምሥያጥ ብልዑ ወኢትሕ
ትቱ ።

፳፮ እስመ ለእግዚአብሔር ምድር በምልኣ ።

፳፯ ወለእመበ ዘፀውዐክሙ ዘኢየአምን ወፈቀድክሙ
ትሑሩ ኵሎ ዘአቅረቡ ለክሙ ብልዑ ወኢትሕትቱ ።

፳፰ ወእመሰበ ዘይቤለክሙ እስመ ዝንቱ ዝቡሕ ለአማ
ልክት ኢትብልዑ እንከ በእንተ ዘይቤሉክሙ ፡ ወበ
እንተ ትሕዝብት ቢጽክሙ ።

፳፱ እስመ ቀጺቡክሙ ከመ ኢይግእዝዋ ለግእዛንክሙ
ወእመሰ በእኩቶ እበልዕ ለምንት ይፀርፉ ላዕሌየ ።

፴ ወእመኒ በላዕክሙ ወእመኒ ሰተይክሙ ወኵሎ ዘገ
በርክሙ በእኰቴተ እግዚአብሔር ግበሩ ።

፴፩ ወኩንዎሙ አርአያ ዘእንበለ ዕቅፍት ለአይሁድ ወለ
አረሚ ወለሕዝበ እግዚአብሔር ።

፴፪ በከመ በኵሉ አደሉ አነ ፡ እስመ ተድላ ብዙኃን እኅ
ሥሥ በዘየሐይዉ ወአኮ ተድላ ርእስየ ዘአኅሥሥ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

፩ ተመሰሉ ኪያየ በከመ አነ እትሜሰሎ ለክርስቶስ ።

፪ ወእአኵተክሙ እኅዉየ እስመ ዘልፈ ትዜክሩኒ ወዘ
ከመ መሀርኩክሙ ትትሐረሙ ከማሁ ትዕቀቡ ።

፫ ወእፈቅድ ባሕቱ ታእምሩ ከመ ክርስቶስ ርእሱ
ለኵሉ ብእሲ ፡ ወርእሳ ለብእሲት ምታ ፡ ወርእሱ
ለክርስቶስ እግዚአብሔር ።

፬ ወኵሉ ብእሲ ዘግልቡብ ርእሱ ይጼሊ አው ይትኔ
በይ ያኀስር ርእሶ ።

፭ ወኵላ ብእሲት እንዘ ክሡት ርእሳ ትጼሊ አው ትት
ኔበይ ታኀሥር ርእሳ ፡ እስመ ከመ ለዒት ይእቲ ።

፮ ወእመሰ ኢትትገለበብ ብእሲት ለትትላፀይ ወእመ
አኮ ለትትቀረፅ ወእመሰ ኀሣር ውእቱ ለብእሲት
ተላፅዮቲ ወተቀርፆቲ ለትትገልበብ ።

አድርጋችሁ መጠጣት አትችሉም ፡ የእግዚአብሔርን
ማእድንና የአጋንንትን ማእድ በአንድነት ልትበሉ
አትችሉም ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲፫ ።
እንግዲህ እግዚአብሔርን እናስቀናውን ? በውኑ እኛ ፳፪
ከርሱ እንፀናለን ? ። ኢዮ ፱ ፬ ። ሕዝ ፳፪ ፲፬ ።
ሁሉ ይሆንልኛል ነገር ግን ሁሉ የቀና አይደለም ፳፫
ተፈቅዶልኛል ፡ ግን ሁሉ የሚያንጽ አይደለም ።
ለባልንጀራችሁ እንጂ ለራሳችሁ አታድሉ ። ፊሊ ፴፫ ። ፳፬
ሮሜ ፲፭ ፪ ።
ደግሞም በገበያ የሚሸጡትን ሁሉ ብሉ እንጂ አት ፳፭
መርምሩ ። ፩ ጢሞ ፬ ፬ ። ሮሜ ፲፬ ፪-፯ ።
"ምድር በመላዋ የእግዚአብሔር ናትና" ። መዝ ፳፮
፳፬ ፩ ።
ያላመኑ የጠራችሁ ቢኖር ልትሄዱ ብትወዱ ያቀረቡ ፳፯
ላችሁን ሁሉ ብሉ እንጂ አትመርምሩ ። ሉቃ ፲ ፯ ።
ይህ ለጣዖት የታረደ ነው ካሏችሁ ግን አትብሉ ስለ ፳፰
ነገሯችሁ ባልንጀራችሁም የሚጠራጠር ስለሆነ ።
ምዕ ፰ ፯ ።
ጠቅመዋችኋልና ሃይማኖታችሁን እንዳይነቅፉዋት ፳፱
እያመሰገንኩ ብበላ ለምን ይነቅፉኛል? ። ፩ ጢሞ ፬ ፬ ።
ብትበሉም ብትጠጡም ያደረጋችሁትን ሁሉ እግዚ ፴
አብሔርን በማመስገን ሥሩ ። ቈላ ፫ ፲፯ ።
ለአይሁድም ለአረማውያንም ለእግዚአብሔርም ወገ ፴፩
ኖች ያለ ጥርጥር እብነት ሁኖአቸው ። ዘካ ፯ ፮ ።
ማቴ ፭ ፲፯ ። ዮሐ ፲፭ ፰ ። ፊል ፩ ፲፩ ።
በሥራው ሁሉ እኔ እንደማደላ በሚድኑ ገንዘብ የብ ፴፪
ዙዎችን ተድላ ደስታ እሻለሁና ለእኔ የምመኝ የምሻ
አይደለሁም ። ሮሜ ፲፬ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

እኔ ክርስቶስን እንደምመስለው እኔን ምሰሉኝ ። ምዕ ፩
፬ ፲፯ ። ፊል ፫ ፲፯ ።
ወንድሞቼ ! አመሰግናችኋለሁ ዘወትር ታስቡኛላች ፪
ሁና ይህን ተዉት ብዬ እንዳስተማርኳችሁ እንዲሁ
ተጠበቁ ። ምዕ ፯ ፲፯ ።
ለሰው ሁሉ ክርስቶስ መገኛው እንደሆነ ልታውቁ ፫
እወዳለሁ፡ ለሴትም መከበሪያዋ ባሏ ነው የክርስቶስም
መገኛው እግዚአብሔር (አብ) ነው ። ዘፍ ፫ ፲፯ ።
፩ ቆሮ ፫ ፳፫ ። ዮሐ ፬ ፴፬ ። ኤፌ ፭ ፳፫ ።
ራሱን ተከናንቦ የሚጸልይ ወይም የሚያስተምር ፬
ሰው ራሱን ያዋርዳል ። ምዕ ፲፪ ፲ ። ፲፬ ፩ ።
ሳትከናነብ የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር ፭
ሴት ራሷን ታዋርዳለች ራሷን እንደ ደንገጡር መሆኗ
ነውና ። ግ ሐ ፳፩ ፱ ።
ሴት ካልተከናነበች ትላጭ ወይም ትቈረጥ ለሴት ፮
መላጨትም መቈረጥም ውርደት ከሆነም ትከናነብ ።
ዘዳግ ፳፩ ፲፪ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፩ ።

፯ ወብእሲኒ ኢኮነ ርቱዕ ይትገልበብ ሶበ ይጼሊ. እስመ
አምሳሉ ወአርአያሁ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወብእ
ሲትኒ ክብሩ ለምታ ይእቲ ።
፰ እስመ ብእሲት እምብእሲ ወፅአት ወአኮ ብእሲ ዘወ
ፅአ እምብእሲት ።
፱ ወብእሲሰ ኢተፈጥረ በእንተ ብእሲት አላ ብእሲት
በእንተ ብእሲ ።
፲ ወበእንተዝ ርቱዕ ይኩን ሥልጣን ላዕለ ርእስ በእ
ንተ መልእክት ።
፲፩ ወባሕቱ ይእዜኒ ኢትትፈለጥ ብእሲት እምታ ፡ ወብእ
ሲኒ ኢይኅድግ ብእሲቶ ወሎልክሙ ሀልዉ በእግ
ዚእነ ።
፲፪ በከመ ብእሲት እምብእሲ ፡ ከማሁ ብእሲኒ እምብእ
ሲት ወባሕቱ ኵሉ እምኀበ እግዚአብሔር ።
፲፫ ሐልይዎ እስኩ ለሊክሙ ኢይረትዕኑ ትትገልበብ
ብእሲት ሶበ ትጼሊ ኀበ እግዚአብሔር ።
፲፬ ወፍጥረታሂ ኢያዐውቀክሙኑ ፡ እስመ ለብእሲኒ
ኀሣር ውእቱ ለእመ አንኀ ድምድማሁ ።
፲፭ ወለብእሲትኒ ክብራ ውእቱ ለእመ አንኀት ሥዕርተ
ርእሳ ፡ እስመ ሥዕርታ ለብእሲት ከመ ሞጣሕት ተው
ሀባ ላቲ ወዘይትሔዘብ ለይለቡ ።
፲፮ ንሕነሰ ኢንለምድ ከመዝ ወኢቤተ ክርስቲያኑ ለእግ
ዚአብሔር ።

ክፍል ፳ወ፯ በእንተ ሥጋሁ ወደሙ ።

፲፯ ወዝኒ ዘነገርኩክሙ አኮ ዘንእድኩክሙ እስመ ኢተ
ሐውሩ ለእንተ ትኄይስ ዘእንበለ ዳእሙ ውስተ
ዘይቴሐት ።
፲፰ ቀዳሚ ኵሉ ትትጋእዙ በቤተ ክርስቲያን ወትትላ
ኰዩ ሰማዕኩ ወቦ ዘአአምንኒ ።
፲፱ ርቱዕኑ ትትናፈቁ ወትትጋእዙሂ ከመ ይትዐወቁ ቢጽ
ኅሩያን እምኔክሙ ።
፳ ወአንትሙሰ እንከ አመ ትትጋብኡ አኮ ከመ ዘይ
ደሉ ለዕለተ እግዚእነ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ።
፳፩ አላ ትትባደሩ ኀበ ድራር ወትበልዑ እንዘ በለፌ
ሀለዉ ርኁባን ወአንትሙሰ ጽጉባን ወስኩራን ።
፳፪ በኑ አብያት አልብክሙ ኀበ ትበልዑ ወኀበ ትሰትዩ
ወሚመ ቤተ እግዚአብሔርኑ ታስተሐቅሩ ወታስተ
ኀፍርዎሙ ለነዳያን ፡ ምንተ እብል በዝንቱ እንእደ
ክሙኑ አልቦ ።
፳፫ እስመ ዘከመ ተመሀርኩ በኀበ እግዚአብሔር መሀር
ኩክሙ እስመ ለሊሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፩ ።

ወንድም በሚጸልይበት ጊዜ ሊከናነብ አይገባም የእ ፯
ግዚአብሔር መልኩ ምሳሌው ነውና ፡ ሴትም ለባሏ
ክብሩ ናትና ። ዘፍ ፩ ፳፯ ። ዘኍ ፭ ፲፰ ።
ሴት ከወንድ ተገኝታለች እንጂ ፡ ወንድ ከሴት የተ ፰
ገኘ አይደለም ። ዘፍ ፪ ፲፰-፳፫ ። ምሳ ፲፰ ፳፪ ።
ወንድ ስለ ሴት አልተፈጠረም ፡ ሴት ስለ ወንድ ተፈ ፱
ጠረች እንጂ ።
ስለዚህም ስለ አገልግሎት ሥልጣን ለባል ሊሆን ፲
ይገባል ።
ነገር ግን አሁንም ቢሆን ሴት ከባሏ አትለይ ፡ ወን ፲፩
ድም ሚስቱን አይፍታ ሁላችሁም በጌታችን ፀን
ታችሁ ኑሩ ።
ሴት ከወንድ እንደተገኘች እንዲሁ ወንድ (ጌታም) ፲፪
ከሴት (ከድንግል) ተገኘ ፡ ነገር ግን ሁሉ ከእግዚአብ
ሔር ነው ።
እስኪ እናንተ ራሳችሁ አስቡት ፡ ሴት ወደ እግዚአብ ፲፫
ሔር በምትጸልይበት ጊዜ ልትከናነብ አይገባምን ? ።
ምሳ ፲፯ ፬ ። ሮሜ ፲፩ ፴፯ ።
ተፈጥሮዋስ አያስረዳችሁምን ? ወንድ ጠጕሩን ቢያሳ ፲፬
ድግ ውርደቱ ነው ።
ለሴት ግን ጠጕሯን ብታሳድግ ክብሯ ነው ፡ ለሴት ፲፭
ጠጕሯን እንደ ሰርሚዲ ሆኖ ተሰጥቷታልና የሚጠ
ራጠርም ያስተውል ።
እኛ ግን እንዲህ አናስተምርም ፡ የእግዚአብሔር ቤተ ፲፮
ክርስቲያንም አታስተምርም ።

ክፍል ፳፯ ፡ ስለ ሥጋውና ስለ ደሙ ።

ይህን የነገርኋችሁ ላመሰግናችሁ አይደለም ወደ ዝቅ ፲፯
ተኛ እንጂ ወደ ከፍተኛ ሥራ አትሄዱምና ፡ ቀኊ ፴፪ ።
ከሁሉ አስቀድሞ በቤተ ክርስቲያን ትነቃቀፋላችሁ ፲፰
ትጨቃጨቃላችሁ ሲሉ ሰማሁ የማምነውም አለኝ ።
ልትለያዩ ልትከራከሩ ይገባል ? ከእናንተ የተመረ ፲፱
ጡት ወንድሞች ተለይተው ይታወቁ ዘንድ ። ማቴ ፲
፴፬ ፴፭ ። ዘዳግ ፲፫ ፫ ።
እናንተስ በምትሰበሰቡበት ጊዜ የምትበሉ የምት ፳
ጠጡ ለጌታችን ቀን (ለዕለተ ሰንበት) እንደሚገባ
አይደለም ።
ወደ ምግብ ትሽቀዳደማላችሁ እንጂ የተራቡት ፳፩
በአጠገባችሁ እያሉ ትበላላችሁ እናንተ ትጠግባላ
ችሁ ትሰክራላችሁ ። ይሁ ፲፪ ።
በውኑ የምትበሉበት የምትጠጡበት ቤት የላችሁ ፳፪
ምን ? ወይስ ቤተ እግዚአብሔርን ትንቃላችሁን ነዳ
ያንን ታሳፍሯቸዋላችሁን ? ምን እላለሁ በዚህ አመ
ሰግናችኋለሁን ? አላመሰግናችሁም ። ያዕ ፪ ፭-፯ ።
ከእግዚአብሔር እንደተማርኩ አስተምሬአችኋለሁና ፳፫
እሱ ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በያዙት ጊዜ

አመ ርእሶ ይእኀዝዎ በይእቲ ሌሊት ነሥአ ኅብስተ ።
፳፬ አእኰተ ባረከ ወፈተተ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ
ዝ ውእቱ ሥጋየ ዘይትወሀብ በእንቲአክሙ ወከመዝ
ግበሩ ተዝካርየ ።
፳፭ ወከማሁ ጽዋዐኒ እምድኅረ ተደሩ ይቤሎሙ ዝ ው
እቱ ጽዋዕ ዘሐዲስ ሥርዐት ውእቱ ደምየ ከመዝ
ግበሩ ወሶበ ትሰትይዎ ተዘከሩኒ ።
፳፮ አምጣነ ትበልዕዎ ለዝንቱ ኅብስት ወትሰትይዎ ለዝ
ንቱ ጽዋዕ ሞቶ ለእግዚእነ ትዜንዉ እስከ አመ
ይመጽእ ።
፳፯ ወይእዜኒ ዘበልዖ ለዝንቱ ኅብስት ወዘሰትዮ ለዝንቱ
ጽዋዕ እንዘ ኢይደልዎ ዕዳ ይትኃሠሥዎ በእንተ
ሥጋሁ ወደሙ ለእግዚእነ ።
፳፰ ወይእዜኒ አመኪሮ ሰብእ ርእሶ ወአንጺሖ ይብላዕ
እምውእቱ ኅብስት ወይስተይ እምውእቱ ጽዋዕ ።
፳፱ እስመ ዘበልዖ ወዘሰትዮ እንዘ ኢይደልዎ ደይኖ
ወመቅሠፍቶ በልዐ ወሰትየ ለርእሱ ለእመ ኢያእ
መረ ሥጋ እግዚእነ ፡ ወኢኮነ ንጹሐ ነፍሱ ።
፴ ወበእንተዝ ብዙኃን ድውያን ወሕሙማን እምውስቴ
ትክሙ ወብዙኃን ይሰክቡ ግብተ ።
፴፩ ወሶበ ኰነነ ለሊነ ርእሰነ እምኢተኰነነ ።

፴፪ ወእመ አኮሰ እግዚአብሔር የሐትተነ ወይጌሥፀነ
ከመ ኢንዕሬ ተኰንኖ ምስለ ዓለም ።

፴፫ ወይእዜኒ አኃዊነ ሶበ ተሐውሩ ትምስሑ ተፃንሑ
ቢጸክሙ ።
፴፬ ወዘኒ ርኅበ በቤቱ ለይብላዕ ከመ ኢትርፍቁ ለኵነኔ
ወኢትትኀየሱ ወበዕደሰ መጺእየ እሠርዐክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

<u>ክፍል ፳ወ፰ ፡ በእንተ ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ።</u>

፩ ወበእንተሂ ዘመንፈስ ቅዱስ ኢንፈቅድ አኀዊነ
ትኩኑ ዐብዳነ አላ ታእምሩ ።
፪ ትካትኒ እንዘ አረሚ አንትሙ ተአምሩ ከመ አማል
ክተ በሃማነ ታመልኩ ወአጣዖክሙ ወተፃአጻእክሙ
ወተሐውሩ ኀበ ወሰዱክሙ ።

፫ ወበእንተዝ እሜህረክሙ ከመ አልቦ ዘይነብብ በመ
ንፈሰ እግዚአብሔር ወይብል ውጉዝ ኢየሱስ ፡ ወአ
ልቦ ዘይክል ብሂለ እግዚእ ኢየሱስ ዘእንበለ ዘመ
ንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ።

፬ ወመክፈልታተ ሱታፌ ሀብት ህልው እንዘ አሐዱ
መንፈስ ።
፭ ወመክፈልታተ ምግባር ህልው እንዘ አሐዱ እግዚ
አብሔር ዘይገብር ኵሎ ውስተ ኵሉ ።

በዚያች ሌሊት ኅብስቱን አንሥቶ ። ማቴ ፳፮ ፳፮ ።
አመሰገነ አክበረ ቈረሰ እንኩ ብሉ ስለናንተ የሚሰ ፳፬
ጠው ሥጋዬ ይህ ነው መታሰቢያዬንም እንዲህ
አድርጉ ።
እንዲህም ሥጋውን ከተቀበሉ በኋላ ደሙን ሰጣቸው ፳፭
አዲስ ሥርዓት የሚሆን ይህ ጽዋዕ ደሜ ነው እን
ዲህ አድርጉ በምትጠጡት ጊዜ አስቡኝ ። ዕብ ፱ ፲፭ ።
ይህን ኅብስት ስትበሉት ይህን ጽዋዕ ስትጠጡት ፳፮
እስኪመጣ ድረስ የጌታን ሞቱን ትናገራላችሁ ።
ማቴ ፳፭ ፲፫ ። ፳፮ ፳፬ ። ። ዮሐ ፲፬ ፫ ።
አሁንም ሳይገባው ይህን ኅብስት የበላ ፡ ይህን ጽዋ ፳፯
የጠጣ ስለ ጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና
ደም በፍዳ ይመራመሩታል ።
አሁንም ሰው ራሱን መርምሮ አንጽቶ ከዚህ ኅብ ፳፰
ስት ይብላ ፡ ከዚህ ጽዋ ይጠጣ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፭ ።
ሳይገባው የበላው የጠጣው የጌታችን ሥጋ እንደ ፳፱
ሆነ ካላወቀ ሰውነቱም ንጹሕ ካልሆነ ለራሱ ደይኑን
መቅሠፍቱን በላ ማለት ነው ።
ስለዚህ ከመካከላችሁ ብዙዎች በሽተኞች ሆነዋል ፴
ብዙዎችም በድንገት ይሞታሉ ።
እኛ በራሳችን ብንፈርድ ባልተፈረደብንም ነበር ። ፴፩
መዝ ፴፩ ፭ ።
ያለዚያ ግን ከዓለም ጋር በፍርድ እንዳንተካከል ፴፪
እግዚአብሔር ይመረምረናል ይገሥፀናል ። ዕብ ፲፪
፭ - ፮ ። ፩ ዮሐ ፩ ፱ ።
አሁንም ወንድሞቻችን ለምሳ በምትሄዱበት ጊዜ ፴፫
ወንድሞቻችሁን ጠብቁ ።
የተራበ ቢኖር በቤቱ ይብላ ፡ ለፍርድ እንዳትሰበሰቡ ፴፬
አትነቃቀፉ ፡ ሌላውን ግን መጥቼ እሠራላችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

<u>ክፍል ፳፰ ፡ በመንፈስ ቅዱስ ስለ ሚገኘው ስጦታ ።</u>

ወንድሞቻችን ! ስለ መንፈስ ቅዱስ አላዋቆች ልት ፩
ሆኑ አንወድም እንድታውቁ እንጂ ። ምዕ ፲፬ ፩ ።
ቀድሞም አሕ እናንተ አረማውያን ሳላችሁ የማይና ፪
ገሩ ጣዖታትን ታመልኩ እንደነበር ታውቃላችሁ ፡
ጣዖት አምልካችሁ ነበር ወደ ወሰዱአችሁም ትሄዱ
ነበር ። ምዕ ፩ ፲፩ ። ኤፌ ፪ ፲፩ - ፲፪ ።
ስለዚህም በእግዚአብሔር መንፈስ ተቃኝቶ የሚና ፫
ገር ከሆነ ኢየሱስ ልዩ ነው የሚል እንደሌለ እነግ
ራችኋለሁ ፡ መንፈስ ቅዱስ ካደረበት ሰውም በቀር
ኢየሱስ የባሕርይ ገዢ ነው ብሎ ሊያምን የሚችል
የለም ። ማር ፱ ፴፱ ። ፩ ዮሐ ፬ ፪ - ፫ ።
የሚያድለው መንፈስ ቅዱስ አንድ ሲሆን ልዩ ልዩ ፬
ስጦታ አለ ? ሮሜ ፲፪ ፮ ። ኤፌ ፬ ፬ ። ዕብ ፪ ፬ ።
ሁሉን በሁሉ የሚሠራ እግዚአብሔር አንድ ሲሆን ፭
በሥራ መለያየትም አለ ። ኤፌ ፩ ፳፫ ።

፬፻፵፰	ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፪ ።	ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፪ ።	
፯	እስመ ለለአሐዱ ዘዘዚአሁ ጸጋሁ በመንፈስ ቅዱስ ወለኵሉ በበመክፈልቱ እንዘ እግዚእ ይረድእ ።	ለያንዳንዱ በመንፈስ የሚሰጠው ስጦታው ልዩ ልዩ ነውና ፡ ጌታ እየረዳ ለሁሉም እንደ ዕድሉ ይሰጠዋል ።	፯
፰	ወለለአሐዱ ይሁብ ገሃደ በከመ ይደልዎ ወይበቍዖ።	ለያንዳንዱ እንደሚገባው እንደሚጠቅመው በግልጥ ይሰጠዋል ።	፰
፱	ወቦ ለዘይሁብ ቃለ ጥበብ ፡ ወቦ ለዘይሁብ ቃለ አእምሮ በመንፈስ ቅዱስ ።	የመራቀቅን ነገር የሚሠጠው አለ በመንፈስ ቅዱስም የዕውቀት ነገርን የሚሰጠው አለ ። ዘፍ ፵፩ ፴፯-፴፱ ። ምዕ ፲፬ ፳፮ ። ማቴ ፲፫ ፲፩ ።	፱
፱	ወቦ ለዘይሁብ ሃይማኖተ በመንፈስ ቅዱስ ፡ ወቦ ለዘይሁብ ፈውሰ ወአሕይዎ ።	በመንፈስ ቅዱስ ማመንን የሚሰጠው አለ ፡ ማዳን መፈወስ የሚሰጠውም አለ ። ማቴ ፲፯ ፲፱ ።	፱
፲	ወቦ ለዘይሁብ አሥተ ዘይሥዕር መናፍስተ ፡ ወቦ ለዘይሁብ ምግባረ ረድኤት ወኀይል ፡ ወቦ ለዘይሁብ ተነብዮ ፡ ወቦ ለዘይሁብ በመንፈስ ቅዱስ ፍከሬ ያእምር ፡ ወቦ ለዘይሁብ ያእምር ፍከሬ ዘነገረ በሐውርት ።	አጋንንት የሚያወጣበትን ሥልጣን የሚሠጠው አለ ፡ የኃይል የርዳታ ሥራን የሚሰጠው አለ ፡ ትንቢት መናገርን የሚሰጠው አለ ፡ በመንፈስ ቅዱስ ትርጓሜን እንዲያውቅ የሚያደርገው አለ ፡ የያገሩን ቋንቋ የመናገር ሀብት የሚሰጠው አለ ። ግ ሐ ፪ ፬ ።	፲
፲፩	ወለኵሉ ዝንቱ አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ዘይረድኦሙ ለኵሎሙ ፡ ወበሕቱ ለኵሎሙ ይከፍሎሙ በከመ ፈቀደ ።	ለዚህ ሁሉንም የሚረዳቸው መንፈስ ቅዱስ አንድ ነው ነገር ግን ለሁሉም እንደወደደ ያድላቸዋል ። ምዕ ፯ ፯ ። ሮሚ ፲፩ ፫-፯ ። ኤፌ ፬ ፯ ።	፲፩
፲፪	ወበከመ በአሐዱ ሥጋነ ብዙኀ መለያልይ ብነ እንዘ አሐዱ ሥጋነ ከማሁ ክርስቶስኒ ።	አካላችን አንድ ሲሆን በአንዱ አካላችን ብዙ ሕዋስ እንዳለን ፡ እንደዚሁ ክርስቶስም አንድ ሲሆን ሀብቱ ብዙ ነው ፡ ምዕ ፲ ፲፯ ።	፲፪
፲፫	ወንሕነ በአሐዱ መንፈስ ወበአሐዱ ሥጋ ተጠመቅነ ኵልነ እለኒ እምአይሁድ ወእለኒ እምአረሚ ፡ ወእመኒ ነባሪ ፡ ወእመኒ አግአዚ እስመ ኵልነ አሐደ መንፈሰ ሰተይነ ።	እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አምነናል ፡ በአንድ አካልም ሁላችን ተጠምቀናል ፡ ከአይሁዳዊም ከአረማዊም ጌታም ቤተ ሰብም ብንሆን ሁላችን አንድ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለናልና ። ገላ ፫ ፳፰።	፲፫
፲፬	ወለሥጋነሂ ብዙኀ መለያልዩ ወአኮ አሐዱ ።	ለአካላችንም ሕዋሱ ብዙ ነው አንድ አይደለም ።	፲፬
፲፭	እመኒ ትቤ እግር እንሰ ኢኮንኩ እደ ወኢኮንኩ እምውስተ ነፍስት ፡ አኮ ዘንተ ብሂላ ዘኢትከውን እምውስተ ነፍስት ።	እግር እኔ እጅ አልሆንኩም ከሕዋሳት ውስጥም አይደለሁም ብትል ይህን ብላ ከሕዋሳት ውስጥ የማትቈጠር አይደለችም ።	፲፭
፲፮	ወእመኒ ትቤ ዕዝን እንሰ ኢኮንኩ ዐይነ ወኢኮንኩ እምውስተ ነፍስት ፡ አኮ ብሂላ ዘኢትከውን እምውስተ ነፍስት ።	ጆሮም እኔ ዓይን አልሆንኩም ከሕዋሳትም ውስጥ አይደለሁም ብትል ይህን ብላ ከሕዋሳት ውስጥ የማትቈጠር አይደለችም ።	፲፮
፲፯	ወእመሰ ኵሉ ነፍስትነ ዐይን ውእቱ አይቴ እምከነ ዕዝን ፡ ወእመሰ ኵሉ ነፍስትነ ዕዝን አይቴ እምከነ አፍ ወአንፍ ።	ሰውነታችን ሁሉ ዐይን ቢሆን ጆሮ የት ላይ በሆነ ነበር ? ሰውነታችን ሁሉ ጆሮ ቢሆንስ አፍ አፍንጫ የት ላይ በሆነ ነበር ? ።	፲፯
፲፰	ወይእዜኒ አስተናበሮ እግዚአብሔር ወሠርዖ ለመለያልይነ ዘዘዚአሁ በውስተ ነፍስትነ በከመ ውእቱ ፈቀደ ።	አሁንም እግዚአብሔር እሱ እንደ ወደደ ሕዋሳቶቻችንን በሰውነታችን ውስጥ አዘጋጅቶ ወስኖታል ። ቈላ ፪ ፲፱ ።	፲፰
፲፱	ወእመሰ ኵሉ መሌሊት አሐዱ አይቴ እምከነ ነፍስት ።	ሕዋስ ሁሉ አንድ ቢሆን መልካችን የት በተገኘ ነበር ? ።	፲፱
፳	ወይእዜኒ መሌሊቱ ብዙኀ ወነፍስቱ አሐዱ ።	አሁንም ሕዋሱ አንድ ነው አካሉ ብዙ ነው ። ቀ ፲፬ ።	፳
፳፩	ወኢትክል ዐይን ትበላ ለእድ ኢይፈቅደኪ ፡ ወከዕበ ኢትክል ርእስ ትበሎሙ ለኵሎሙ ኢይፈቅደክሙ።	ዐይን እጅን አልፈልግሽም ልትላት አትችልም ፡ ዳግመኛም ራስ ሕዋሳትን ሁሉ አልፈልጋችሁም ልትላቸው አትችልም ።	፳፩
፳፪	ወብከ መሌሊት ዝኩ ዘታስተሐቅሮ ፈድፋደ መፍቅድከ ።	አንድ አካል አለህ እሱም የምትንቀው ነው እጅግ ያስፈልግሃል ።	፳፪
፳፫	ወዝኩ ዘታንእሶ ያፈደፍድ ለከ ክብረ ።	ይህን አሳንሰህ የምታየው ላንተ ክብርን ያበዛልሃል ።	፳፫

፳፬ ወቶስሐ እግዚአብሔር ለንፍስትነ ወአክበሮ ፈድፋደ ለመሴሊት ንኡስ ።

፳፭ ከመ ኢይትዐበዩ በበይናቲሆሙ መለያልይነ ከመ ያዕሪ ክብረ ።

፳፮ ወከመሰ ኢይትፀበይ አባልነ ለእመ አሐዱ አባል ሐመ የሐምም ምስሌሁ ኵሉ ነፍትነ ፡ ወእመኒ ተፈሥሐ አሐዱ አባል ይትፌሣሕ ምስሌሁ ኵሉ ነፍሰትነ ።

፳፯ አንትሙኬ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወአባሉ በበመክፈል ትክሙ ።

፳፰ ወአለሰ ሢሞሙ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ቀዳሚ ሐዋርያተ ፡ ወዳግመ ነቢያተ ፡ ወሣልሰ መምህራነ ፡ ወእምዝ ዘትእምርተ ወኃይል ፡ ወእምዝ ዘአሦት ወዘረድኤት ወአምህርት ወዘነገረ በሐውርት ።

፳፱ በኑ ይከውኑ ኵሎሙ ሐዋርያተ ፡ ወበኑ ኵሎሙ ነቢያተ ፡ ወበኑ ኵሎሙ መምህራነ ፡ ወበኑ ለኵሉ ኃይለ ትእምርት ።

፴ ወዘእከ ለኵሉ ጸጋ አሦት ወበኑ ኵሎሙ በነገረ በሐውርት ይነብቡ ወበኑ ኵሎሙ መምህራን ወበኑ ኵሎሙ መፈክራን ።

፴፩ ቅንኡ ለእንተ ተዐቢ ጸጋ ወዓዲ እንተ ትኄይስ ፍኖተ እሜህረክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ።

ክፍል ፳ወ፰ ፡ በእንተ በቍዔተ ፍቅር ።

፩ ወእመኒ አእመርኩ ነገረ ኵሉ ሰብእ ወነገረ ኵሉ መላእክት ወተፋቅሮ አልብየ ኮንኩ ከመ ድምፀ ብርት ዘይነቁ ወእመ አኮ ከመ ከበሮ ዘይዘበጥ ።

፪ ወእመኒ ተነበይኩ ወአእመርኩ ኵሎ ዘኅቡእ ወኵሎ ጥበበ ፡ ወእመኒ ብየ ኵሉ ሃይማኖት እስከ አፈልስ አድባረ ወተፋቅሮ አልብየ ከንቶ ኮንኩ ።

፫ ወእመኒ ወሀብኩ ለምጽዋት ኵሎ ንዋይየ ወዓዲ ሥጋየኒ ለውዕየተ እሳት ወተፋቅሮ አልብየ ፡ አልበ ዘረባኅኩ ።

፬ ተፋቅሮ ያስተዔግሥ ፡ ተፋቅሮ ያስተማሕር፡ ተፋቅሮ ኢያስተቃንዕ ወኢያስተኀፍር ወኢያስተዔቢ ልበ ።

፭ ወኢያኀሥሥ ተድላ ለባሕቲቱ ፡ ኢያስተማዕዕ ወኢያሔሊ እኩየ ።

፮ ወኢያስተፌሥሕ በግፍዕ፡ ወያስተፌሥሕ በጽድቅ።

፯ በኵሉ ያስተማሕር ፡ ወበኵሉ ያስተዔግሥ ፡ ወበኵሉ ያስተአምን ፡ ወበኵሉ ያስተዌክል ፡ ተፋቅሮ ለዝሉፉ ኢያኃሥር ወኢያወድቅ ።

እግዚአብሔር ሰውነታችንን አስማምቶታል ይልቁንም ንኡስ አካልን እጅግ አክብሮታል ። ፳፬

ሕዋሳቶቻችን እርስ በርሳቸው እንዳይለያዩ በክብርም አንድ እንዲሆን ። ፳፭

አካላችንስ እንዳይለያይ አንዱ ሕዋስ ቢታመም ከሱ ጋር ሰውነታችን ሁሉ ይታመማል ፡ አንዱ ሕዋስ ደስ ቢለው ሰውታነታችን ሁሉ ከሱ ጋር ደስ ይለዋል ። ፳፮

እናንተም በየዕድላችሁ የክርስቶስ የሥጋው አካል ናችሁ ። ሮሚ ፲፪ ፭ ። ኤፌ ፩ ፳፫ ። ፳፯

እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሾማቸው አስቀድሞ ሐዋርያትን ፡ ሁለተኛም ሰብአ አርድእትን ፡ ሦስተኛም መምህራንን ነው ፡ ከዚያውም በኋላ ጋኔን የሚያወጡትን የሚረዱትን የሚያስተምሩትን በየገሩ ቋንቋ የሚናገሩትን ነው ። ኤፌ ፬ ፲፩ - ፲፪ ። ፳፰

በውኑ ሁሉ ሐዋርያትን ይሆናሉ ? በውኑ ሁሉ ነቢያትን ይሆናሉ ? በውኑ ሁሉስ መምህራንን ይሆናሉ ? በውኑ ለሁሉስ ተአምራት የማድረግ ኃይል ይሰጣልን ? ። ፳፱

ጋኔን የማውጣት ሀብትንም ለሁሉ የማይሰጥ አይደለምን ? በውኑ ሁሉ በያገሩ ቋንቋ ይናገራሉን ? ሁሉስ መምህራን ናቸውን ? በውኑ ሁሉስ የሚተረጕሙ ናቸውን ? ። ፴

ይልቅስ ለምትበልጠው ጸጋ ቅኑ ፡ ደግሞም የምትሻለውን መንገድ አስተምራችኋለሁ ። ምዕ ፲፬ ፩ ። ፴፩

ምዕራፍ ፲፫ ።

ክፍል ፳፰ ፡ ስለ ፍቅር ጠቃሚነት ።

የሰውን ሁሉ ቋንቋ ባውቅ የመላእክትን ሁሉ ቋንቋም ባውቅ ፍቅር ከሌለኝ እንደሚጮኽ የነሐስ ደወል ሆንኩ ወይም እንደሚመታ ከበሮ መሆኔ ነው ። ፩

ትንቢት ብናገርም የተሠወረውን ሁሉ ባውቅ ጥበብንም ሁሉ ባውቅ ተራራ እስከ ማፍለስ የሚያደርስ ፍጹም ሃይማኖት ቢኖረኝ ፍቅር ከሌለኝ ከንቱ ሆኛለሁ ። ማቴ ፯ ፪ ። ፲፯ ፩ ። ፳፩ ፵፩ ። ፪

ገንዘቤን ሁሉ ለምጽዋት ብሰጥ ሥጋዬን ለእሳት መቃጠል ብሰጥ ፍቅር ከሌለኝ የረባኍት የተጠቀምኩት የለም ። ማቴ ፯ ፩ ። ዮሐ ፲፩ ፲፫ ። ፫

ፍቅር ያስታግሣል ፡ ፍቅር ያስተዛዝናል ፡ ፍቅር አያቀናናም አያስተፋፍርም ፡ ልቡናን አያስታብይም ። ምሳ ፲ ፲፪ ። ፩ ጴጥ ፬ ፰ ። ፬

ብቻዬን ይድላኝ አያሰኝም ፡ አያበሳጭም ፡ ክፉ ነገርንም አያሳስብም ። ፊልጵ ፪ ፬ - ፳፩ ። ፭

በውነት ደስ ያሰኛል እንጂ ፡ በግፍ ደስ አያሰኝም ። መዝ ፲ ፫ ። ሮሚ ፩ ፴፪ ። ፪ ዮሐ ፩ ፬ ። ፮

በሁሉ ያስተዛዝናል፡ በሁሉ ያቻችላል፡ በሁሉ ያስተማምናል ፡ በሁሉ ተስፋ ያስደርጋል ፡ ፍቅር ለዘለዓለሙ አያዋርድም አይጥልም ። ምሳ ፲ ፲፪ ። ፯

፰ ወዘሂ ትንቢየ ኀላፊ ወይሠዐር ፡ ወዘሂ ነበበ በነገረ
በሐውርት ኃላፊ ወይትፌጸም ወዘሂ ጠበበ ኀላፊ
ወይሠዐር ።
፱ እስመ ነአምር ንስቲተ ወንትኔበይ ንስቲተ በበገጹ ።

፲ ወአመ በጽሐ ፍጻሜሁ ሎቱ ይሠዐር ውእቱኒ ።

፲፩ ወአመሰ ደቂቅ አነ ተናገርኩ ከመ ደቂቅ ወሐለይኩ
ከመ ደቂቅ ወመከርኩ ከመ ደቂቅ ፡ ወአመሰ ልኅቁ
ሠዐርኩ ኵሎ ሕገ ደቂቅ ።

፲፪ ወይእዜሰ ተዐውቀኒ ወአስተርአየኒ ክሡተ እስመ
በተሐዝበ ንሬኢ ከመ ዘበመጽሔት ፡ ወአሜሃ ንሬኢ
ገጸ በገጽ ወይእዜሰ አአምር እምእሑዱ ኅብር ወድ
ኅረኒ አአምር ኵሎ ዘከመ ተዐውቀኒ ።

፲፫ ወይእዜኒ እሉ ሠለስቱ ዘይነብሩ ፡ እሙንቱ ሃይማ
ኖት ፡ ወትውክልት ፡ ወተፋቅሮ ፡ ወእምኵሉሰ የዐቢ
ተፋቅሮ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ።

፩ ዴግንዋ ለተፋቅሮ ወተቃኃዋ ዘመንፈስ ከመ ትት
ነበዩ ።
፪ እስመ ዘይነብብ በነገረ በሐውርት አኮ ለሰብአ ዘይ
ነብብ ዘእንበለ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ አልቦ ዘይሰ
ምዖ ዘይነብብ ዳእሙ በመንፈስ ዘኅቡእ ይትናገር ።

፫ ወዘሰ ይትኔበይ ለሰብእ ይነብብ በዘይፀንዕ ወበዘይት
ፌሣሕ ወበዘይትናዘዝ ።
፬ ወዘሰ ይነብብ በነገረ በሐውርት ርእሶ የሐንጽ ፡ ወዘሰ
ይትኔበይ ቤተ ክርስቲያን የሐንጽ ።
፭ ወእፈቅድ ትንብቡ በነገረ በሐውርት ፡ ወዓዲ ፈድ
ፋደ ከመ ትትነበዩ እስመ የዐቢ ወይኄይስ ዘይትኔ
በይ እምዘይነብብ በነገረ በሐውርት ዘእንበለ ፍከሬ ፡
ወለእመሰ ይተረጐም የሐንጽ ሕዝበ ።
፮ ወይእዜኒ አኀዊነ እመ መጻእኩ ኀቤክሙ ወነበብኩ
ክሙ በነገረ በሐውርት ዘኢተአምርዎ አየ በቍዔተ
ዘበቋዕኩክሙ ለእመ ኢተናገርኩክሙ ክሡተ ወገ
ሃደ አው ዘጥበብ ፡ አው ዘተነብዮ ፡ አው ዘትምህርት ።

፯ ወውስተ ዓለምኒ ግብር ዘአልቦ ነፍስ ወይሁብ ቃሎ
ከመ ንዋየ ተውኔት ወመሰንቆ ፡ ወእመሰ በትእምርት
ኢሰንቀዉ ወኢነበቡ መኑ የአምር ዘይብል መሰን
ቆሁኒ ወዕንዚራሁኒ ።
፰ ወዘሂ ይነፍኅ ቀርነ ለእመ በትእምርት ዘይትዐወቅ
ኢነፍሐ ፡ መኑ ይትረሠይ ለቀትል ።
፱ ከማሁ አንትሙሂ ለእመ ተናገርክሙ በነገረ በሐው

ትንቢት የተናገረም ያልፋል ይጠፋል ፡ በልዩ ልዩ ፰
ቋንቋ የሚናገርም ያልፋል ይጠፋል ፡ የተራቀቀም
ያልፋል ይጠፋል ።
ጥቂቱን እናውቃለን በየወገኑም ጥቂት እንናገራ ፱
ለን ። ምዕ ፰ ፪ ። ፩ ጢሞ ፮ ፬ ።
የእርሱ መጨረሻው በደረሰ ጊዜ ዕውቀቱም ያል ፲
ፋል ። ኤፌ ፬ ፲፫ ።
ከዕውቀት ሕፃን በነበርኩ ጊዜ እንደ ሕፃን ተናገርኩ ፲፩
እንደ ሕፃንም አሰብኩ ፡ እንደ ሕፃንም መከርኩ ፡ በዕ
ውቀት በጐለመስኩ ጊዜ ግን ፡ የሕፃንነትን ሥራ ሁሉ
ተውኩ ።
አሁን ግን ተገልጦልኛል በግልጥም ታውቆኛል ፲፪
በመስተዋት እንደማየት ዛሬ በመጠራጠር እናያለን
ያን ጊዜ ፊት ለፊት እናያለን ፡ አሁን ከንድ ወገን ዐው
ቃለሁ ኋላ ግን እንደ ተገለጠልኝ መጠን ሁሉን
ዐውቃለሁ ። ፪ ቆሮ ፭ ፮ ።
አሁንም ጸንተው የሚኖሩ እነዚህ ሦስቱ ሃይማኖት ፡ ፲፫
ተስፋ ፡ ፍቅር ፡ ናቸው ፤ ከሁሉ ግን ፍቅር ይበልጣል ፡
፩ ተሰ ፩ ፫ ። ፩ ዮሐ ፬ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

ትተረጕሙ ዘንድ ከመንፈሳዊ ፍክክር ጋር ፍቅርን ፩
ያዚት ። ዘኍ ፲፩ ፳፭ ፡ ሮሜ ፲፪ ፮ ። ምዕ ፲፪ ፴፩ ።
በየአገሩ ቋንቋ የሚናገር ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው ፪
የሚናገር አይደለም ፡ የሚናገረውን የሚሰማው የለ
ምና ፡ ግን የተሠወረውን በመንፈስ ይናገራል ።
ግብ ሐዋ ፪ ፬ ። ፲ ፵፮ ።
የሚተረጕም ግን ለሰው ይናገራል ፡ በሚበረታ ደስ ፫
የሚለውና በሚረጋጋ ገንዘብ ። ማቴ ፯ ፩ ።
በአገር ቋንቋ የሚናገር ራሱን ያንጻል ፡ የሚተረጕም ፬
ግን ቤተ ክርስቲያንን ያንጻል ።
በአገር ቋንቋ ልትናገሩ እወዳለሁ ፡ ይልቁንም ልት ፭
ተረጕሙ እወዳለሁ ፡ ሳይተረጕም በቋንቋ ከሚናገር
ይልቅ የሚተረጕም እጅግ ይበልጣልና ፡ ቢተረጕም
ግን ሕዝቡን ያንጻል ። ዘኍ ፲፩ ፳፱ ።
አሁንም ወንድሞቼ ! ወደናንተ መጥቼ በማታውቁት ፮
አገር ቋንቋ በነጋግራችሁ የጠቀምኳችሁ ጥቅም ምን
ድር ነው ? የጥበብ ነገርንም ቢሆን ፡ የትርጓሜ ስል
ትም ቢሆን የማስተማር ሥራም ቢሆን ገልጬ ካል
ነገርኳችሁ የጠቀምኳችሁ ጥቅም ምንድር ነው ? ።
በዓለም ውስጥም ነፍስ የሌለው ድምፅ የሚሰጥ እንደ ፯
መሰንቆ እንደ ዕንዚራ ያለ አለ ፡ በስልት በስልቱ ካል
መቱት መሰንቆውስ ዕንዚራውስ የሚለውን ማን ያው
ቃል ? ። ኢዮ ፳፩ ፲፩ - ፲፪ ።
ነጋሪት የሚመታም በታወቀው ስልት ካልመታ ለሰ ፰
ልፍ ማን ይዘጋጃል ? ።
እንዲሁ እናንተም በቋንቋ ብትናገሩ ይህንኑ ገልጣ ፱

ርት ወኢ.ተርጕምክሙ ዘንተ ገሃደ መኑ የአምር
ዘትብሉ ወዘትትናገሩ ፡ ትከውኑ ከመ ዘምስለ ነፋስ
ትትናገሩ ።
፲ ወውስተ ዓለም ብዙኅ አሕዛብ ወዘዘዚአሆሙ
ቃሎሙ ወተስናኖሙ ወዡሉ ይነብብ በነገረ ብሔሩ ።
፲፩ ወለእመ ኢያእመርኩ እንከ ፍካሬሁ ለነገር ወኃይለ
ቃሉ አነ እከውኖ ከመ በሃም ለዘይትናገረኒ ፡ ወው
እቱኒ ዘይትናገረኒ ከመ ዘይዘነግዕ ይመስለኒ ።
፲፪ ከማሁኬ አንትሙኒ ተቃኅዉ ለዘበመንፈስ ኀሡ
ከመ ትብዝኁ በዘይትሐነጽ ሕዝብ ።
፲፫ ወዘሂ ይነብብ በነገረ በሐውርት ለይጸሊ ከመ ይክ
ሃል ተርጕሞቶ ሎቱ ።
፲፬ ወእመሰ እጼሊ በነገረ በሐውርት መንፈስየ ዳእሙ
ይጼሊ ወልብየሰ ዕራቅ ውእቱ ።
፲፭ ምንትኑ እንከ እገብር እጼሊ በመንፈስየ ወእስእል
በልብየኒ ወእዜምር በመንፈስየ ፡ ወእዜምር በልብ
የኒ ለርእስየኒ ወለቢጽየኒ ።
፲፮ እስመ ለእመ ተአኵት አንተ በመንፈስ ዝኩ ዘይቀ
ውም የዋሀ እፎ ይብል አማን ላዕለ አእኵቶትከ ለከ
እስመ ኢየአምር ዘትብል ወዘከመ ተአኵት ።
፲፯ ናሁ አንተሰ ሠናየ ተአኵት ለዝክቱ እፎ እንከ ይት
ሐነጽ ልቡ እስመ የዋሀ ።
፲፰ ወአአኵቶ ለእግዚአብሔር እስመ እነብብ በነገረ በሐ
ውርት ፈድፋደ እምኵልክሙ ።
፲፱ ወባሕቱ በቤተ ክርስቲያን እፈቅድ ኃምስተ ቃላተ
እንግር በልብየ ከመ ለባዕዳንሂ እምሃር ፡ እስመ ይኄ
ይስ እምአእላፍ ቃል በነገረ በሐውርት ።
፳ አኃዊነ ኢትዕበዱ ወኢትስሐቱ ምክረ ወኢትኩኑ
ከመ ሕፃናት ፡ ወባሕቱ ኩኑ ከመ ሕፃናት እምእኩይ
ወፍጹማነ ኩኑ በአእምሮ ።
፳፩ ወበውስተ ኦሪትኒ ይብል በካልእ ልሳን ወበካልእ
ከናፍር እትናገሮሙ ለዝ ሕዝብ ወምስለ ከመዝ ኢሰ
ምዑኒ ይቤ እግዚአብሔር ።
፳፪ ወይእዜኒ ነገረ በሐውርትሰ ለትእምርት ውእቱ ለእለ
ኢየአምኑ ወአኮ ለእለ የአምኑ ፡ ወትንብዮሰ ለእለ
የአምኑ ወአኮ ለእለ ኢየአምኑ ።
፳፫ ወለእመኒ ተጋብኡ ኵሎሙ ሕዝብ ኅቡረ ወነበቡ
ኵሎሙ በነገረ በሐውርት ወመጽኡ ዐብዳን እለ
ኢየአምኑ አኮኑ የዓብዱ ይብልዎሙ ።
፳፬ ወእመሰ ኵሎሙ ይትኔበዩ ወመጽኡ ዓብዳን እለ
ኢየአምኑ አኮኑ ኵሎሙ ይዘለፍዎሙ ወያስተኃፍ
ርዎሙ ።
፳፭ ወይከሥቱ ዘየኀብኡ ውስተ ልበሙ ወእምዝ ይገ
ብእ ወይኔስሕ ወይሰግድ ወይገኒ ለእግዚአብሔር ፡
ወይነግር ከመ በአማን ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌ
ሆሙ ።

ችሁ ካልተረጐማችሁ የምትሉትን የምትናገሩትን
ማን ያውቃል ? ከነፋስ ጋር እንደሚናገር ትሆናላ
ችሁ ። ምዕ ፱ ፳፯ ።
በዓለም ብዙ ሕዝቦች አሉ ፡ ነገራቸው ቋንቋቸው ልዩ ፲
ልዩ ነው ፡ ሁሉም በየሀገሩ ቋንቋ ይናገራል ።
የነገሩን ትርጓሜ ፍሬ ነገሩን ካላወቅሁ እኔ ለሚናገ ፲፩
ረኝ እንደ ድዳ እሆንበታለሁ ፡ የሚናገረኝ እሱም
ልቡን ያጣ ይመስለኛል ።
አሁንም እናንተ በመንፈሳዊ ግብር ጸንቶ ካለው ጋር ፲፪
ተፈካከሩ ሕዝቡ በሚታነጽ ገንዘብ ትበዙ ዘንድ ሹ ።
በቋንቋ የሚናገርም እሱን መተርጐም እንዲችል ፲፫
ይጸልይ ። ምዕ ፲፪ ፲ ።
በቋንቋ የምጸልይ ከሆንኩ ቃሌ ብቻ ያነበንባል ልቤ ፲፬
ግን ባዶ ነው ።
እንግዲህ ምን አደርጋለሁ ? በቃሌ እጸልያለሁ ፡ በል ፲፭
ቤም እማልዳለሁ በቃሌ እዘምራለሁ ፡ ለራሴም ለባል
ንጀራዬም በልቤ እዘምራለሁ ። መዝ ፵፮ ፯ ።
አንተ በመንፈስ የምታመሰግን ከሆነ ይህ ያልተማረ ፲፮
በአጠገብህ ቁሞ ያለው አንተ ስታመሰግን እንዴት
አሜን ይላል ?፤ የምትናገረውን የምታመሰግነውን
አያውቅምና ። ምዕ ፲፩ ፳፬ ።
እነሆ አንተ መልካም ታመሰግናለህ እንግዲህ የዚያ ፲፯
ሰው ልቡ እንዴት ይታነፃል ? ያልተማረ (የዋህ) ነውና።
እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ ከሁላችሁ እኔ ይልቅ ፲፰
በቋንቋ እናገራለሁና ።
ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን አምስትን ቃላት ልናገር ፲፱
በልቤ እሻለሁ ለሌሎችም አስተምር ዘንድ ብዙ ቃል
ከመናገር በትርጓሜ ጥቂት መተርጐም ይበልጣልና ።
ወንድሞቻችን ! አትስነፉ ምክርንም አትንቀፉ እንደ ፳
ሕፃናት አትሁኑ ከክፋት እንደ ሕፃናት ሁኑ እንጂ ፡
በዕውቀትም ፍጹማን ሁኑ ። ማቴ ፲፰ ፫ ። ኤፌ
፩ ፲፬ ። ፩ ጴጥ ፪ ፪ ።
በኦሪትም ይህን ሕዝብ በሌላ ቋንቋ በሌላ ልሳን እና ፳፩
ገራቸዋለሁ ፡ እንዲህም ሆኖ አልሰሙኝም ይላል እግ
ዚአብሔር ብሏል ። ዘዳግ ፳፰ ፵፱ ። ኢሳ ፳፰ ፲፩-፲፪ ።
አሁንም ቋንቋ መናገር ለማያምኑ ሰዎች ለምልክት ፳፪
ነው ለሚያምኑ አይደለም ትርጓሜስ ለሚያምኑ
ነው እንጂ ለማያምኑ አይደለም ።
ሕዝቡ ሁሉ በአንድ ቢሰበሰቡ ሁሉም በቋንቋ ቢና ፳፫
ገሩ የማያምኑ ሰዎች መጥተው በብደዋል ይሏቸው
የለምን ? ። ሆሴ ፱ ፯ ።
ሁሉም ቢተረጕሙ ግን የማያምኑ አላዋቂዎችም ቢ ፳፬
መጡ ሁሉ ይከራከርዋቸው ያሳፍሯቸው የለምን ? ።
በልባቸው የሚደብቁትንም ይገልጣሉ ፡ ከዚህ በኋላ ፳፭
ተመልሶ ይፀፀታል አምኖ ለእግዚአብሔር ይሰግዳል
እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋራ በውነት እንዳለም ይናገ
ራል ። ኢሳ ፵፭ ፲፬ ፡ ዘካ ፰ ፳፫ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፬ ።

፳፮ ወይእዜኒ አኃዊነ ሶበ ትትጋብኡ ኵልክሙ ብክሙ
መዝሙር ፤ ወብክሙ ትምህርት ዘከሠተ አበይኖ
ዘነገረ በሐውርት ወዘምድራሳት ወኵሉ በዘትትሐ
ነጹ ግበሩ ለበቍዔት ።

፳፯ ወእመኒ በ ዘይነብቡ በነገረ በሐውርት ለይትናገሩ
በበክልኤቱ ወበበሠለስቱ ዝኒ ለእመ በዝኅ ለይትና
ገር አሐዱ ወይፈክር ሎቱ ካልእ ።

፳፰ ወእመሰ አልቦ ዘይተረጕም ለያርምም በቤተ ክርስ
ቲያን ዝኩ ዘይትናገር በነገረ በሐውርት ወይትናገር
በዘማእከሌሁ ወማእከለ እግዚአብሔር ።

፳፱ ወእምነቢያትኒ ይትናገሩ በበክልኤቱ ወበበሠለስቱ
ከመ ይትዐወቅ ለቤተ ክርስቲያን ቃሎሙ ።

፴ ወእመሰበ ዘአስተርአዮ ወተከሥተ ሎቱ እንዘ ንቡር
ለያርምም ቀዳማዊ ።

፴፩ እስመ ይትከሀለክሙ ትትነበዩ ኵልክሙ በበአሐዱ
ከመ ኵሉ ይትመሀር ወከመ ኵሉ ይትፌሣሕ ወይ
ጸናዕ ።

፴፪ እስመ መንፈሰ ነቢያት ይትኤዘዝ ለነቢያት ።

፴፫ እስመ ኢኮነ እግዚአብሔር አምላክ ሀከክ ዘእንበለ
አምላከ ሰላም በከመ ይትገበር በኵሉ ቤተ ክርስ
ቲያኖሙ ለቅዱሳን ።

፴፬ ወአንስትኒ ለያርምማ በቤተ ክርስቲያን እስመ ኢአ
ዙዝ ይትናገራ ዘእንበለ ከመ ይትአዘዛ እስመ ከማሁ
ይቤ ኦሪት ።

፴፭ ወእመሰ ይፈቅዳ ይትመሀራ በአብያቲሆን እምአም
ታቲሆን ይሰአላ እስመ ኀሣር ውእቱ ለብእሲት
ተናግሮ በቤተ ክርስቲያን ።

፴፮ እምኀቤክሙኑ ዳእሙ ወፅአ ቃለ እግዚአብሔር
ወኀበ ባሕቲትክሙኑ በጽሐ ቃለ እግዚአብሔር ።

፴፯ ወእመበ ዘይብል ርእሶ ከመ ነቢይ ውእቱ አው ከመ
ዘመንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ያእምር ዘንተ ዘጸሐፍኩ
ለክሙ እስመ ትእዛዘ እግዚአብሔር ውእቱ ።

፴፰ ወዘሰ ኢየአምር ኢየአምሮ ።

፴፱ ወይእዜኒ አኀዊነ ተቃነዉ ለተነብዮ ወሰዘኒ ይነ
ብብ በነገረ በሐውርት ኢትክልእዎ ።

፵ ወኵሎ ሥናዐ ወዕቁመ ወውሱነ ግበሩ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ።

ክፍል ፳ወ፱፥ ዘከመ አስተርአዮሙ ለሐዋርያት ።

፩ ወአጤይቀክሙ አኀዊነ ትምህርተ ዘመሀርኩክሙ
ዘአመ ተወከፍክሙ ዘበቱ ሀለውክሙ ወዘበቱ ተሐ
ይዉ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፬ ።

አሁንም ወንድሞቻችን ሁላችሁ በምትሰበሰቡበት ፳፮
ጊዜ መዝሙር አላችሁ፡ ቋንቋን ለይቶ የሚገልጽ
ትምህርት አላችሁ፡ ሊቃውንት የደረሱት ድርሳን
አለላችሁ ሁሉንም በምትቃነፁ ገንዘብ ለጥቅም አድር
ጉት ። ምዕ ፲፩ ፲፰-፳ ። ምዕ ፲፪ ፰-፲ ። ኤፌ ፬ ፲፪ ።
በቋንቋ የሚናገሩ ቢኖሩ ሁለት ሁለት ፥ ሦስት ሦስት ፳፯
ሆነው ይናገሩ ፥ ይህም ቢበዛ አንዱ ያንብብ ሌላው
ይተርጕምለት ።
የሚተረጕም ከሌለ ግን ያ በቋንቋ የሚናገረው በቤተ ፳፰
ክርስቲያን ዝም ይበል፡ በርሱና በእግዚአብሔር
መከከል ይጸልይ ።
ከመምህራንም ትምህርታቸው ለምእመናን ይረዳ ፳፱
ዘንድ ሁለት ሁለት ሦስት ሦስት ሆነው ያስተምሩ ።
በጉባኤው ሳለ የተገለጠለት ቢኖር ፤ የፊተኛው ፴
ዝም ይበል ።
ሁላችሁ አንድ በአንድ ልትተረጕሙ ትችላላችሁ ፴፩
ሁሉ እንዲማር ደስ እንዲለው እንዲፀና ።

የመምህራን ሀብት ለመምህራን ይሰጣልና ። ዘዳግ ፴፪
፴፫ ፲ ። መክ ፲፪ ፱ ። ምዕ ፲፪ ፱-፲፩ ።
እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የፀብ የክርክር ፴፫
አምላክ አይደለምና፥ በቅዱሳን ጉባኤ ሁሉ እንደሚ
ደረግ ።
ሴቶችም በቤተ ክርስቲያን ዝም ይበሉ ሊታዘዙ ፴፬
እንጂ ሊናገሩ አልታዘዘምና ኦሪት እንዲህ ብሎአልና ።
ዘፍ ፫ ፲፮ ፥ ፩ ጢሞ ፪ ፲፪ ።
ሊማሩ ከወደዱ ደግሞ በቤታቸው ባሎቻቸውን ፴፭
ይጠይቁ ለሴት በቤተ ክርስቲያን መናገር ውር
ደት ነውና ።
የእግዚአብሔር ቃል ከእናንተ ብቻ ወጥቷልን ? ፴፮
የእግዚአብሔር ቃልስ ወደናንተ ብቻ ደርሿልን ? ።
ኢሳ ፪ ፫ ።
ራሱን ነቢይ እንደሆነ ወይም መንፈስ ቅዱስ አድሮ ፴፯
ብኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህን የጻፍኩላችሁ የእግ
ዚብሔር ትእዛዝ እንደሆነ ይወቅ ፥ ሉቃ ፲ ፲፮ ።
የማያውቅ ግን እግዚአብሔርን አያውቀውም ። ፴፰
አሁንም ወንድሞቻችን ለማስተማር ተፈከከሩ በቋ ፴፱
ንቋ የሚናገረውን አትከልክሉት ። ምዕ ፲፪ ፴፩ ።
የተሠራውን የተቈረጠውን የተወሰነውን ሁሉ አድ ፵
ርጉ ። ቈላ ፪ ፭ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ክፍል ፳፱፥ ለሐዋርያት እንደ ተገለጠላቸው ።

ወንድሞቻችን ! በተመለሳችሁ ጊዜ የተማራችሁ ፩
ትን ፀንታችሁ የምትኖሩበትን ያስተማርኋችሁን
ትምህርት አስረዳችኋለሁ ። ሮሜ ፭ ፪ ።

	ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፭ ።	ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፭ ።	
፪	እስመ በቃልየ መሀርኩክሙ ለእመ ትዜክሩ ዘመሀርኩክሙ ወእመ አኮሰ ከንቱ ዘአመንክሙ ።	ያስተማርኋችሁን ታስቡ እንደሆነ በቃሌ አስተምሬአችሁ ነበር ፡ ያለዚያ ግን ማመናችሁ ከንቱ ነው ። ሮሜ ፩ ፲፮ ። ምዕ ፩ ፳፩ ። ገላ ፫ ፬ ።	፪
፫	ናሁ መሀርኩክሙ ቀድመ ዘከመ ተመሀርኩ ፡ እስመ ክርስቶስ ሞተ በእንተ ኃጢአትነ በከመ ይቤ መጽሐፍ ።	እኔ እንደተማርኩ አስቀድሜ አስተማርኋችሁ ፡ መጽሐፍ እንደተናገረ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሙቷልና ። ዳን ፱ ፳፮ ። ኢሳ ፶፫ ፰-፱ ።	፫
፬	ወተቀብረ ፡ ወተንሥአ አመ ሣልስት ዕለት ፡ በከመ ጽሑፍ ።	እንደተጻፈም ተቀብሯል በሦስተኛውም ቀን ተነሥቷልና ። መዝ ፲፮ ፲ ። ኢሳ ፶፫ ፲ ። ሆሴ ፮ ፪ ።	፬
፭	ወአስተርአዮ ለጴጥሮስ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለዐሠርቱ ወአሐዱ አርዳኢሁ ።	ለጴጥሮስ ታየው ከዚህ በኋላ ለዓሥራ አንዱ ደቀመዛሙርቱ ታያቸው ። ማር ፲፮ ፲፬ ። ሉቃ ፳፬ ፴፭ ።	፭
፮	ወእምዝ አስተርአዮሙ ለዘይበዝኁ እምኃምስቱ ምእት ቢጽ ፡ ወመብዝኅቶሙ ሀለዉ እስከ ይእዜ ወበ እለሂ ኖሙ ።	ከዚህም በኋላ ከአምስት መቶ ለሚበዙ ወንድሞች ታያቸው ፡ ብዙዎቹም እስከአሁን አሉ ፡ የሞቱም አሉ ።	፮
፯	ወእምዝ አስተርአዮ ለያዕቆብ ፡ ወለኵሎሙ ሐዋርያቲሁ ።	ከዚህም በኋላ ለያዕቆብና ለመላውም ሐዋርያቶቹ ታያቸው ። ሉቃ ፳፬ ፶ ። ግ ሐዋ ፪ ፫ ።	፯
፰	ወድኅረ ኵሎሙ አስተርአየኒ ሊተ ዘእመስል ፃዕፃአ ።	ከሁሉም በኋላ የዕለት ሽል ለምመስል ለእኔ ታየኝ ።	፰
፱	እስመ አነ እቴሐት እምኵሎሙ ሐዋርያቲሁ ወእንዘ ኢይደልወኒ እሰመይ ሐዋርያሁ በእንተ ዘሰደድኩ ሕዝበ ።	ከሐዋርያቶቹ ሁሉ እኔ አንሳለሁና ሕዝቡን ስለ አሳደድኩ ሳይገባኝ ሐዋርያው እባላለሁ ። ግ ሐ ፰ ፫ ። ኤፌ ፫ ፰ ።	፱
፲	ወበሕቱ በጸጋ እግዚአብሔር ሀሎኩ ኀበ ዘአነ ላዕሌሁ ወጸጋሁኒ ዘወሀበኒ አኮ ለከንቱ ዘኮነኒ ወበሕቱ አነ ፈድፋደ እምኵሎሙ ፃመውኩ ፡ ወአኮሰ አነ አላ ውእቱ ጸጋሁ ዘላዕሌየ ።	ነገር ግን በእግዚአብሔር ቸርነት አሁን እኔ ካለሁበት ደረጃ አለሁ የሰጠኝ ጸጋውም ለከንቱ የሆነኝ አይደለም ፡ ግን ከሁሉም ይልቅ እኔ መከራን ተቀበልኩ ፡ እኔም አይደለሁም በኔ ላይ ያደረው ጸጋው ነው እንጂ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፳፫ ። ኤፌ ፬ ፯ ።	፲
፲፩	ወአነሂ ይእዜ ወእሙንቱሂ ከመዝ ንሜህር ፡ ወአንትሙሂ ከመዝ አመንክሙ ።	ዛሬ እኔም እነሱም እንዲሁ እናስተምራለን እናንተም እንዲሁ አምናችኋል ።	፲፩
፲፪	ወእምከመሰ ንሜህር ለባዕድ ወንብል ተንሥአ ክርስቶስ እምዉታን በእፎ እንከ ሀለዉ እምውስቴትክሙ እለ ይብሉ ኢየሐይዉ ምዉታን ።	ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቷል ብንለ የምንናገር ለሌላም የምናስተምር ከሆነ ፡ እንግዲህ ከመካከላችሁ ሙታን አይነሡም የሚሉ እንዴት ይኖራሉ ? ።	፲፪
፲፫	ወእመሰ ኢየሐይዉ ምውታን ክርስቶስኒ ኢተንሥአ እምዉታን ።	ሙታን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስም አልተነሣማ !! ።	፲፫
፲፬	ወእመሰኬ ክርስቶስ ኢተንሥአ እምዉታን ከንቱ ውእቱ ትምህርትነ ወከንቶ ተአመንክሙ ቦቱ ።	ክርስቶስ ከሙታን ካልተነሣ ተነሥቶአል ብለን ማስተማራችን ከንቱ ነው ፡ በእሱ ማመናችሁም ከንቱ ነው ።	፲፬
፲፭	ወንሕነኒ ኮነ ሰማዕተ ሐሰት ላዕለ እግዚአብሔር ፡ እስመ ንቤ አንሥኦ ለክርስቶስ ዘኢያንሥኦኑ እንከ ።	እኛም በእግዚአብሔር ላይ የሐሰት ምስክሮች ሆነናል ክርስቶስ አስነሣው ብለናልና ፡ እንግዲያማ ያላስነሣውን ነውን ? ።	፲፭
፲፮	ወእመሰ ኢይትነሥኡ ምዉታን ክርስቶስኒ ኢተንሥአ እምዉታን ።	ሙታን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስም ከሙታን አልተነሣም ማለት ነዋ ? ። ሮሜ ፰ ፲፩ ።	፲፮
፲፯	ወእመሰ ክርስቶስ ኢተንሥአ እምዉታን ከንቱ ሃይማኖትክሙ ወዓዲክሙ ሀሎክሙ ውስተ ኃጢአትክሙ ።	ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ካልተነሣም ማመናችሁ ከንቱ ነው ገና በክሕደታችሁ አላችሁ ማለት ነው ። ፪ ጢሞ ፫ ፲፪ ።	፲፯
፲፰	ወእለሂ ኖሙ በክርስቶስ ተኀጕሉኬ እንከ ።	እንግዲህ በክርስቶስ አምነው የሞቱም ጠፍተዋላ ! ።	፲፰
፲፱	ወእምከመሰ በዝንቱ ሕይወትነ በሕቲቱ ተወከልነ በክርስቶስ ፈድፋደ ማህልነ እምኵሉ ሰብእ ።	በዚህ ዓለም ሕይወት ብቻ በክርስቶስ ያመንን ከሆነ ከሰው ሁሉ ይልቅ ጕዳታችን ብዙ ነው ።	፲፱
፳	ወይእዜኒ ክርስቶስ ቀደመ ተንሥአ እምኵሎሙ ሰብእ ምዉታን ።	አሁንም ክርስቶስ ከሞቱ ሰዎች ሁሉ አስቀድሞ ተነሥቷል ። ግብ ሐዋ ፳፮ ፳፫ ። ፩ ጴጥ ፩ ፲ ።	፳

፳፩ እስመ በአሐዱ ብእሲ ኮነ ሞት ፡ ወበካልኡ ብእሲ ኮነ ትንሣኤ እምውታን ።

ሞት በመጀመሪያው ሰው እንደመጣ ፡ በሁለተኛው ፳፩
ሰው ከሙታን ተለይቶ መነሣት ሆኖአልና ። ዘፍ ፫ ፲፱ ። ሮሜ ፭ ፲፪ - ፲፰ ።

፳፪ ወበከመ በአሐዱ አዳም ኵልነ ንመውት ፡ ከማሁ በክርስቶስ ኵልነ ነሐዩ ።

በአንዱ አዳም ምክንያት ሁላችን እንደምንሞት አን ፳፪
ዱሁም በክርስቶስ ሁላችን እንነሣለን ። ሮሜ ፭ ፳፩ ።

፳፫ ወኵሉ ሰብእ በበሥርዐቱ ፡ ቀዳሚ ክርስቶስ ውእቱ ዘተንሥአ እምውታን ፡ ወእምዝ እለ በክርስቶስ በምጽአቱ ።

ሰው ሁሉ በየሥርዓቱ ይነሣል ፡ መጀመርያ ከሙ ፳፫
ታን ተለይቶ የተነሣ ክርስቶስ ነው ፡ ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ያመኑ እሱ በሚመጣበት ጊዜ ይነሣሉ ። ፩ ተሰ ፬ ፲፬ ። ገላ ፭ ፳፬ ።

፳፬ አሜሃ ይከውን ማኅለቅትሰ አመ ተወፈየ እግዚአብሔር አብ መንግሥቶ ወአመ ተስዐረ ኵሉ መኰንን ወኵሉ ንጉሥ ፡ ወኵሉ ኃይል ።

እግዚአብሔር አብ መንግሥቱን እጅ በደረገ ጊዜ ፳፬
ገዥ ሁሉ በተሻረ ጊዜ ንጉሥም ሁሉ ፡ ኃይልም ሁሉ በተሻረ ጊዜ ፡ ያንጊዜ ፍጻሜ ይሆናል ። ዳን ፯ ፴ ። ኤፌ ፭ ፳፯ ።

፳፭ እስመ ሀለዎ ይንግሥ እስከ አመ ይገብኡ ኵሉ ጸላእቱ ታሕተ እገሪሁ ።

ጠላቶቹ ሁሉ ከእግሩ በታች እስኪወድቁ ድረስ ይነ ፳፭
ግሥ ዘንድ አለውና ። ማቴ ፳፪ ፵፬ ።

፳፮ ወእምዝ ይሰዐር ደኃሬ ጸላኢ ዘውእቱ ሞት ።

ከዚህ በኋላ የመጨረሻው ጠላት ይሻራል ፡ ይኸውም ፳፮
ሞት ነው ። ራእ ዮሐ ፳ ፲፬ ። ፳፩ ፬ ።

፳፯ እንዘሂ ያገርር ኵሎ ታሕተ እገሪሁ ወአመ ይቤ ኵሉ ይገርር ሎቱ ወበሕቱ ይትዐወቅ ከመ ይንእስ እምዘአግረረ ሎቱ ኵሎ ።

ሁሉን ሲያስገዛለት ቢኖርም ከእግሩ በታች ነው ፡ ይገ ፳፯
ዛለት ባለ ጊዜም ሁሉም ይገዛለት ግን ሁሉን ካስገዛለት እንደሚያንስ ይታወቃል ። መዝ ፰ ፯ ።

፳፰ ወአመ ኵሉ ገነየ ሎቱ ይእተ ዕለተ ወልድኒ ይገኒ ለዘአግነየ ሎቱ ኵሎ ከመ ይኩን እግዚእ በኵሉ ወላዕለ ኵሉ ።

ፍጥረት ሁሉ ከተገዛለት በኋላ ያን ጊዜ ወልድም ፳፰
ሁሉን ላስገዛለት ለሞት ይገዛል በሁሉ ከሁሉም በላይ አንድ ጌታ ይሆን ዘንድ ።

፳፱ ወእመ አኮሰ ከመ ምንትኑ ያጠምቁ ፡ አኮኑ ከመ የሐይዉ እምውታን ወእመሰኬ ኢይትነሥኡ ምውታን ለምንትኑ እንከ ያጠምቁ ።

ያለዚያማ እንደምን ያጠምቃሉ ? ሙታን እንዲነሡ ፳፱
አይደለምን ? ሙታን የማይነሡ ከሆነማ ለምን ያጠምቃሉ ? ።

፴ ወለምንትኑ እንከ ንሕነሂ ንሠርሕ ኵሎ ዕለተ ወንትቀተልሂ ።

እንግዲህ እኛስ ሁል ጊዜ መከራ ስለምን እንቀበላ ፴
ለን ? ለምንስ እንሞታለን ? ። ሮሜ ፰ ፴፮ ።

፴፩ ወበእንተዝ ምክሕነ አኀዊነ ዘበኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

ወንድሞቻችን ! የምንመከበትም በጌታችን በኢየ ፴፩
ሱስ ክርስቶስ ያለን ተስፋ ነው ። ፩ ተሰ ፪ ፲፱ ። ፪ ቆሮ ፬ ፲ - ፲፩ ።

፴፪ በኑ ለአድልዎ ለሰብእ ተበአስኩ ምስለ አርዌ በኤፌሶን ምንተ እንከ ይበቍዐኒ ለእመ ኢየሐይዉ ምውታን ንብላዕ ወንስተይ ጌሠመ ንመውት ።

በውኑ በኤፌሶን ከአውሬ ጋር የተጣላሁ ለሰው ብዬ ፴፪
ነውን ? ሙታን የማይነሡ ከሆነ እንግዲህ ምን ይጠቅመኛል ? እንብላ እንጠጣ ነገ እንሞታለን ። ኢሳ ፳፪ ፲፫ ። ፶፮ ፲፪ ።

፴፫ ኢያስሕትክሙ አኀዊነ እስመ ነገር እኩይ ያማስን ግእዘ ሠናየ ።

ወንድሞቻችን ! አያስቷችሁ ፡ መጥፎ ነገር መልካሙን ፴፫
ጠባይ ያበላሻልና ። ኤፌ ፭ ፮ ።

፴፬ ትግሁ ለጽድቅ ወኢትስሐቱ ፡ እስመቦ ሰብእ እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር ፡ ወበሕቱ እብለክሙ ከመ ትኅፈሩ ።

ለጽድቅ ትጉ አትሳሳቱ ፡ እግዚአብሔርን የማያውቁት ፴፬
ሰዎች አሉና ፡ ነገር ግን እንድታፍሩ እነግራችኋለሁ ። ሮሜ ፲፫ ፲፩ ። ምዕ ፮ ፭ ።

፴፭ ሀሎ ዘይብል እፎ ይትነሥኡ ምውታን ፡ ወበአይ ነፍስቶሙ የሐይዉ ።

ሙታን እንዴት ይነሣሉ በየትኛውስ አካላቸው ይነ ፴፭
ሣሉ ? የሚል አለ ። ሕዝ ፴፯ ፫ ።

፴፮ አ ዓብድ አንተ ዘትዘርእ ኢየሐዩ ለእመ ኢሞተ ።

አንተ ሰነፍ ! አንተ የምትዘራው እንኳን ካልሞተ ፴፮
አይበቅልም ። ዮሐ ፲፪ ፳፬ ።

፴፯ ወዝኒ ዘትዘርእ አኮ ዝንቱ ነፍስት ዘይትወለድ ዘትዘርእ ዳእሙ ዕራቃ ኅጠት ፡ እመኒ ዘሥርናይ ፡ ወእመኒ ዘባዕድ ።

የምትዘራውም ይህ ኋላ የሚገኘው አካል አይደ ፴፯
ለም የሥንዴም ቢሆን የሌላም ቢሆን የምትዘራ ቅንጣቱን ብቻ ነው ።

፴፰ ወእግዚአብሔር ይሁብ ነፍስተ ዘከመ ፈቀደ፡ ወለለ
አሐዱ ዘርእ ዘዘዚአሁ ነፍስቱ እስመ ኢኮነ አሐደ
ሥጋሁ ለነፍስተ ኵሉ ።
፴፱ ኵልአ ዘሰብእ፡ ወኵልአ ሥጋ እንስሳ፡ ወኵልአ ዘዖፍ
ሥጋሁ፡ ወኵልአ ነፍስተ ዓሣ ።
፵ ወኵልአ ነፍስት ዘበምድር፡ ወኵልአ ዘበሰማይ፡ ኵልአ
ክብሩ ለዘበሰማይ ወኵልአ ክብሩ ለዘበምድር ።
፵፩ ኵልአ ክብሩ ለፀሐይ፡ ወኵልአ ክብሩ ለወርኅ፡ ወኵ
ልአ ክብሮሙ ለከዋክብት፡ ኮከብ እምኮከብ ይኄ
ይስ ክብሩ ።
፵፪ ከማሁኬ ተንሥኦቶሙ ለምዉታን፡ ይዘራእ በዘይ
ማስን፡ ወይትነሣእ በዘኢይማስን ።
፵፫ ይዘራእ በኀሣር ወይትነሣእ በክብር፡ ይዘራእ በድ
ካም ወይትነሣእ በኃይል ።
፵፬ ይዘራእ በሥጋ ዘነፍስ ወይትነሣእ በሥጋ ዘመንፈስ
እስመቦ ሥጋ ዘነፍስ ወቦ ሥጋ ዘመንፈስ ።
፵፭ እስመ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ተፈጥረ አዳም ቀዳሚ
ብእሲ ዘነፍስ ሕያው፡ ወደኃራዊ ብእሲ ዘመንፈስ
የሐዩ ።
፵፮ ወአኮ ቀዳሚ ዘመንፈስ ዘነፍስ ቀደመ፡ ወእምዝ
ዘመንፈስ ።
፵፯ ቀዳማዊ ብእሲ እምድር መሬታዊ፡ ወዳግም ብእሲ
እምሰማይ ሰማያዊ ።
፵፰ በከመ ዝኩ መሬታዊ ከማሁ መሬታውያን፡ ወበከመ
ዝኩ ሰማያዊ ከማሁ ሰማያውያን ።
፵፱ ወበከመ ለበስነ አምሳሊሁ ለመሬታዊ ከማሁ ንለብስ
አምሳሊሁ ለሰማያዊ ።
፶ ወዘንተ ንብለክሙ አኀዊነ ከመ ዘሥጋ ወደም ኢይ
ወርስ መንግሥተ እግዚአብሔር፡ ወዘይማስን ኢይ
ወርስ ዘኢይማስን ።
፶፩ ናሁ ኅቡአ ነገረ እነግረክሙ፡ አኮ ኵልነ ዘንመውት፤
፶፪ ወባሕቱ ኵልነ ንትዌለጥ በምዕር ከመ ቅጽበተ ዐይን
በደኀሪ ንፍሐተ ቀርን፡ ወይነፍሑ ቀርነ ወይትነሥኡ
ምዉታን እንዘ ኢይትነከዩ፡ ወንሕነኒ ንትዌለጥ ።
፶፫ እስመ ሀለዎ ለዝንቱ ዘይማስን ይልበስ ዘኢይማስን፡
ወዝንቱ መዋቲ ይልበስ ዘኢይመውት ።
፶፬ ወአመ ለብሰ ዝንቱ መዋቲ ዘኢይመውት ይእተ
አሚረ ይበጽሕ ቃል ዘተጽሕፈ፡ ተሰጥመ ሞት
ውስተ ሙዓት ።

እግዚአብሔርም እንደወደደ አካላውን ይሰጠዋል ፴፰
ለያንዳንዱ ዘር አካላው እየራሱ ነው፡ የፍጥረቱ ሁሉ
አካል አንድ አይደለምና ። ዘፍ ፩ ፲፩ ።
የሰው ሌላ ነው፡ የእንስሳም ሥጋ ሌላ ነው፡ የዖፍ ፴፱
ወገንም ሥጋ ሌላ ነው፡ የዓሣም አካል ሌላ ነው ።
በምድር ያለ አካል ሌላ ነው፡ በሰማይ ያለ አካል ሌላ ፵
ነው፡ በሰማይ ያለው አካል ክብሩ ሌላ፡ በምድር
ያለውም አካል ክብሩ ሌላ ነው ።
የፀሐይ ክብሩ ሌላ፡ የጨረቃም ክብሩ ሌላ፡ የከዋክ ፵፩
ብትም ክብራቸው ሌላ ነው ከኮከብ ኮከብ ክብሩ
ይበልጣል ።
የሙታን ትንሣኤም እንዲሁ ነው፡ በሚበላሽ አካል ፵፪
ይቀበራል፡ በማይፈርስ አካል ይነሣል ። ዳን ፲፪ ፫ ።
በኀሣር ይቀበራል በክብር ይነሣል፡ በድካም ይቀበ ፵፫
ራል በኃይል ይነሣል ። ፊልጵ ፫ ፳-፳፩ ።
ነፍስ ሕይወቱ በሆነች ሥጋ ይቀበራል፡ መንፈስ ፵፬
ቅዱስ ሕይወቱ በሆነው አካል ይነሣል፡ በነፍሳዊ ሕይ
ወት ጸንቶ የሚኖር አለና፡ በመንፈሳዊ ሕይወት የሚ
ነሣም አካል አለና ።
የመጀመሪያው ሰው አዳም በነፍሳዊ ሕይወት ሕያው ፵፭
ሆኖ ተፈጠረ፡ ሁለተኛው ሰው ግን በመንፈስ ቅዱስ
ሕያው ሆኖ ይኖራል„ ብሎ መጽሐፍ እንዲህ ተናግ
ሮአልና ። ዘፍ ፪ ፯ ። ፪ ቆሮ ፫ ፲፯ ።
የመጀመሪያው ሰው በመንፈስ ቅዱስ ሕያው የሆነ ፵፮
አይደለም ፡ የነፍስ ሕይወት ያለው በፊት ተገኘ
እንጂ ከዚህ በኋላ በመንፈስ ሕያው የሆነ ክርስ
ቶስ መጣ ።
መጀመሪያው ሰው ከምድር የተገኘ መሬታዊ ነው፡ ፵፯
ሁለተኛው ሰው ደግሞ ከሰማይ የወረደ ሰማያዊ ነው ።
እንደዚያው መሬታዊ መሬታውያን ነን፡ እንደዚሁም ፵፰
ሰማያዊ ደግሞ ሰማያውያን ነን ። ፊል ፫ ፳ ።
ከመሬት የተገኘ አዳምን እንደመሰልን እንዲሁ ሰማ ፵፱
ያዊውን እንመስላለን ። ዘፍ ፭ ፫ ።
ወንድሞቻችን ! ሥጋዊ ደማዊ የእግዚአብሔርን ፶
መንግሥት እንዳይወርስ እንነግራችኋለን ፡ የሚጠ
ፋው የማይጠፋውን አይወርስም ። ማቴ ፲፮ ፲፯ ።
አሁንም ምሥጢራዊ ነገር እነግራችኋለሁ ሁላችን ፶፩
የምንሞት አይደለም ። ፩ ተሰ ፬ ፲፭ ።
የኋለኛው የመለከት ድምፅ በሚሰማበት ጊዜ እንደ ፶፪
ዓይን ጥቅሻ ሁላችን በድንገት እንለወጣለን፡ መለከ
ቱን ይነፋሉ ሙታንም ምንም ሳይጐድላቸው ይነ
ሣሉ እኛም እንለወጣለን ። ማቴ ፳፬ ፴፩ ።
ይህ የሚጠፋው የማይጠፋውን ይለብሳልና፡ ይህ የሚ ፶፫
ሞተው የማይሞተውን ይለብሳልና ። ፪ ቆሮ ፭ ፬ ።
“ይህ የሚሞተው የማይሞተውን በለበሰ ጊዜ ያን ፶፬
ጊዜ ሞት በመሸነፍ ሰጠመ„ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸ
ማል ። ኢሳ ፳፭ ፰ ። ራእ ዮሐ ፳ ፲፬ ።

፶፭ አይቴ እንከ ቀኖት ከሞት ወአይቴ መዊኦትከ
ሲኦል ።
፶፮ ወቀኖቱሰ ለሞት ኃጢአት ፡ ወኃይላኒ ለኃጢአት
ኦሪት ።
፶፯ ወለእግዚአብሔር አኰቴት ዘወሀበነ ንማዕ በእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፶፰ ወይእዜኒ አኀዊነ ፍቁራን ኩኑ ፅኑዓነ ወድልዋነ
ወኢታንቀልቅሉ እምሃይማኖት ፡ ወአብዝኁ ገቢረ
ሠናይ ለእግዚአብሔር ዘልፈ ፡ ተአምሩ ከመ ኢኮነ
ለከንቱ ዘፃመውክሙ በእንተ እግዚእነ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ።

ክፍል ፴፱ ፡ በእንተ አስተዋፅኦ ።

፩ ወበእንተ አስተጋብኦሰ ለቅዱሳን በከመ ሠራዕክ
ዎሙ ለቤተ ክርስቲያን ዘገላትያ ከማሁ አንትሙኒ
ግበሩ ።
፪ ወበበእሑድ ኵሉ ብእሲ እምኔክሙ ይዝግብ ሎቱ
ዘተሠርሐ ወዘረከበ በቤቱ ለይዕቀብ ከመ ኢይኩን
ቀስት ኢመ መጻእኩ ።
፫ ወአመ በጻሕኩ እፌኑ ዘኃረይክሙ በቱ ምስለ መል
እክትየ ከመ ይትረከብ ሀብትክሙ በኢየሩሳሌም ።

፬ ወእመሰ ደለወኒ አሐውር ለልየ አሐውር ወየሐውሩ
ምስሌየ ።
፭ ወእመጽእ ኀቤክሙ በጺሕየ መቄዶንያ ።

፮ ወእምህየ ኃሊፍየ እነብር ኀቤክሙ እለ ከና መዋዕለ
ለእመኒ እንጋ እክርም ኀቤክሙ ከመ አንትሙኒ
ትፈንዉኒ ኀበ ሖርኩ ።

፯ ወኢይፈቅድ ይእዜ ኀሊፈ እርአይክሙ ፡ ወባሕቱ
እትአመን ከመ እነብር ኀቤክሙ ዘከነ መዋዕለ ለእመ
ፈቀደ እግዚአብሔር ።
፰ ወእነብር ኤፌሶን እስከ ጰንጠቈስጤ ።

፱ እስመ ርኅው ሊተ ዐቢይ አንቀጽ ወግብር ምሉእ ፡
ወባሕቱ ብዙኃን መከልአን ።
፲ ወአመ መጽአ ጢሞቴዎስ ዑቅዎ ከመ ኢይፍራህ
በኀቤክሙ እስመ ግብረ እግዚአብሔር ይገብር
ከማየ ።
፲፩ ወአልቦ ዘይሜንኖ ወፈንውዎ በሰላም ይምጻእ ኀቤየ
እስመ እጸንሖ ምስለ አኀዊነ ።
፲፪ ወበእንተሰ አጕነ አጵሎስ ብዙኀ አስተብቍዕክዎ ይም
ጻእ ኀቤክሙ ምስለ አኀው ፡ ወዮጊ ኢፈቀደ ሎቱ

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፭ ።

"ሞት ሥልጣንህ የት አለ? መቃብርስ አሸናፊነትህ ፶፭
የት የለ? ። ሆሴ ፲፫ ፲፬ ።
የሞት ሥልጣን ኃጢአት ናት ፡ የኃጢአትም ኀይሏ ፶፮
ኦሪት ናት ። ሮሜ ፯ ፲፫ ። ፮ ፲፬ ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንድናሸንፍ ላደረገ ፶፯
ልን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ። መዝ
፺፰ ፩ ። ሮሜ ፯ ፳፭ ።
አሁንም የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን ! የፀናችሁ ፶፰
የተዘጋጃችሁ ሁኑ ከሃይማኖትም አትናወጡ፡ ዘወትር
በጎ ምግባርን አብዝታችሁ ለእግዚአብሔር አበር
ክቱ ፡ ስለ ጌታችን የደከማችሁ ለከንቱ እንዳይደለ
ታውቃላችሁ ። ፪ ዜና መዋ ፲፭ ፯ ። ኢሳ ፫ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ክፍል ፴፱ ፡ ስለ ማዋጣት ።

ለቅዱሳን ስለሚደረገው አስተዋጽኦስ በገላትያ ያሉ ፩
ትን ምእመናን እንደ አዘዝኳቸው ፤ እናንተም እን
ዲሁ አድርጉ ። ግብ ሐዋ ፲፩ ፲፱ ። ሮሜ ፲፭ ፳፮ ።
ከእናንተ ሰው ሁሉ የደከመበትን እሑድ እሑድ ፪
ይሰብስብ ያገኘውንም በቤቱ ይጠብቅ በመጣሁ ጊዜ
ፀብ ክርክር እንዳይሆን ። ሉቃ ፳፬ ፳፮ ። ግ ሐ ፳ ፯ ።
በመጣሁም ጊዜ የመረጣችኋቸውን ሰዎች ከመል ፫
ክቴ ጋር አሰዳቸዋለሁ ስጦታችሁ በኢየሩሳሌም ይገኝ
ዘንድ ። ፪ ቆሮ ፰ ፲፱ ።
ለመሄድ የተመቸኝ እንደሆነ እኔ ራሴ እሄዳለሁ አብ ፬
ረዉኝም ይሄዳሉ ።
መቄዶንያ ደርሼ ወደ እናንተ እመጣለሁ ። ግብ ሐዋ ፭
፲፱ ፳፩ ።
ከመቄዶንያም ተመልሼ የሆነውን ቀን ያህል ከእና ፮
ንተ ዘንድ እቈያለሁ ምንአልባትም ከእናንተ ዘንድ
እከርም እንደሆነ እንጃ ፡ እናንተም ወደምሄድበት
ትሸኙኝ ዘንድ ። ሮሜ ፲፭ ፳፬ ።
አሁን ሳልፍ ላያችሁ አልሻም ፤ ነገር ግን እግዚአብ ፯
ሔር የፈቀደ እንደሆነ የሆነውን ቀን ያህል ከእናንተ
ዘንድ እንድቀመጥ አምናለሁ ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፳፩ ።
እስከ በዓለ ሐምሳ በኤፌሶን እቈያለሁ ። ግብ ሐዋ ፰
፲፱ ፩ - ፲ ።
ታላቅ በር ብዙ ሥራ ተከፍቶልኛልና ፡ ግን አሰናከ ፱
ዮች ብዙዎች ናቸው ። ፪ ቆሮ ፪ ፲፪ ። ቈላ ፬ ፫ ።
ጢሞቴዎስ በመጣ ጊዜ እናንተን እንዳይፈራ ዕወ ፲
ቁት እንደኔ የእግዚአብሔርን ሥራ ይሠራልና ። ፊል
ጵስ ፪ ፳ ።
የሚንቀው አይኑር ፡ ወደኔ እንዲመጣም በፍቅር ፲፩
ሸኙት ከወንድሞቻችን ጋር እጠብቀዋለሁና ።
ስለ ወንድማችን ስለ አጵሎስም ከወንድሞች ጋር ወደ ፲፪
እናንተ እንዲመጣ መላልሼ ማልጄው ነበር ወይም

እግዚአብሔር ይምጻእ ኀቤክሙ ይእዜ ፣ ወይመጽእ ባሕቱ አመ ተክህሎ ።

፲፫ ትግሁ ወቁሙ በሃይማኖት ተሀገሡ ወአጥብዑ ።

፲፬ ወኵሎ በተፋቅሮ ግበሩ ።
፲፭ አስተበቍዐክሙ አኀዊነ ታአምሩ ቤተ እስጢፋኖስ ወፈርዶናጥስ ወአካይቆስ ከመ እሙንቱ ቀዳምያኒሃ ለአካይያ ወለመልእክተ ቅዱሳን አዘዝክዎሙ ።

፲፮ ከመ አንትሙኒ ትትአዘዙ ለዘከመ እሉ ወለኵሉ ዘየኀብር ግብረ ወይፃሙ ምስሌነ ።
፲፯ ወአትፈሣሕ በምጽአቶሙ ለእስጢፋኖስ ወፈርዶናጥስ ወአካይቆስ እስመ ዘአንትሙ አሕፀፅክሙ እሙንቱ ፈጸሙ ።
፲፰ ወአስተፍሥሕዋ ለነፍስየ ወለነፍስክሙ ወአእምርዎሙ ለእለ ከመዝ ።
፲፱ አምኁክሙ ቤተ ክርስቲያናት ዘእስያ ፣ አምኁክሙ በእግዚእነ ፈድፋደ አቂላ ወጵርስቅላ ወእለሂ ምስሌሆሙ እለ ውስተ ቤቶሙ ።
፳ ወአምኁክሙ አኀዊነ ኵሎሙ ፣ ተአምኁ በበይናቲክሙ በአምኃ ቅድሳት ።
፳፩ አማኅኩክሙ ጽሒፍየ ዘንተ በእዴየ አነ ጳውሎስ ።

፳፪ ወዘሰ ኢያፈቅሮ ለእግዚእነ ውጉዘ ለይኩን እምተስፋ እግዚአብሔር እስከ ምጽአቱ ለእግዚእነ ።

፳፫ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስሌክሙ ።

፳፬ ወፍቅረ ዚአየ ምስለ ኵልክሙ በክርስቶስ ኢየሱስ።
አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ቀዳማዊት ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ዘተጽሕፈት በኤፌሶን ወተፈነወት ምስለ ጢሞቴዎስ ወእስጢፋኖስ ወፈርዶናጥስ ወአካይቆስ ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ።

አሁን ወደ እናንተ እንዳይመጣ እግዚአብሔር አልፈቀደለትም ይሆናል ፣ ግን በተቻለው ጊዜ ይመጣል ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፳፩ ። ምዕ ፬ ፲፱ ።
ትጉ በሃይማኖት ፅኑ ጨክናችሁ መከራውን ታገሡ ። ምዕ ፲፭ ፴፬ ። ማቴ ፳፬ ፵፪ ። ፳፭ ፲፫ ። ፲፫
ሁሉንም በፍቅር አድርጉ ። ፲፬
ወንድሞቻችን ! የእስጢፋኖስ የፈርዶናጥስ የአካይቆስ ወገኖች የአካይያ መጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች እንደሆኑ ታውቁ ዘንድ እማልዳችኋለሁ ፣ ቅዱሳንንም ለማገልገል አዝዣቸዋለሁ ። ምዕ ፩ ፲፮ ። ሮሜ ፲፮ ፭ ። ፲፭
እናንተም እንደነዚህ ላሉት እንድትታዘዙ ከእኛ ጋር በሥራ ተባብሮ ለሚደክመው ሁሉ ። ፊልጵ ፪ ፳፱። ፲፮
እስጢፋኖስ ፈርዶናጥስ አካይቆስ በመምጣታቸው ደስ ይለኛል ፣ እናንተ ያጐደላችሁትን እነሱ ሞልተዋልና ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፱ ። ፲፯
የኔም የናንተንም ሰውነት ደስ አሰኝተ ፣ እንደነዚህ ያሉትንም እወቁዋቸው ። ፩ ተሰ ፭ ፲፪ ። ፲፰
በእስያ ያሉ ምእመናን ሰላምታ አቀርበውላችኋል ይልቁንም አቂላና ጵርስቅላ በጌታችን ስም ሰላምታ አቀርበውላችኋል ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፪ ። ሮሜ ፲፮ ፫ ። ፲፱
ወንድሞቻችን ሁሉ ሰላም ብለዋችኋል በተለየ ሰላምታ እርስ በርሳችሁ ሰላም ተባባሉ ። ሮሜ ፲፮ ፲፮ ። ፳
እኔ ጳውሎስ ይህን በእጄ ጽፌ ሰላም እላችኋለሁ ። ቈላ ፬ ፲፰ ። ፪ ተሰ ፫ ፲፯ ። ፳፩
ጌታችንን የማይወደውስ እስከ ጌታችን መምጣት ድረስ እግዚአብሔር ከሚሰጠው ተስፋ የተለየ ይሁን ። ገላ ፩ ፰ ። ፳፪
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከናንተ ጋር ይሁን ። ሮሜ ፲፮ ፳፬ ። ፳፫
ፍቅሬም በኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር ይሁን ። ፳፬
አሜን ።

በኤፌሶን ተጽፋ በጢሞቴዎስ በእስጢፋኖስ በፈርዶናጥስ በአካይቆስ እጅ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የተላከች መጀመሪያዪቱ መልእክት ተፈጸመች ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።